LUDAS MATYI

ÁRA: 19 Ft

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. SZEPTEMBER 30. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM

KAPOSVÁR

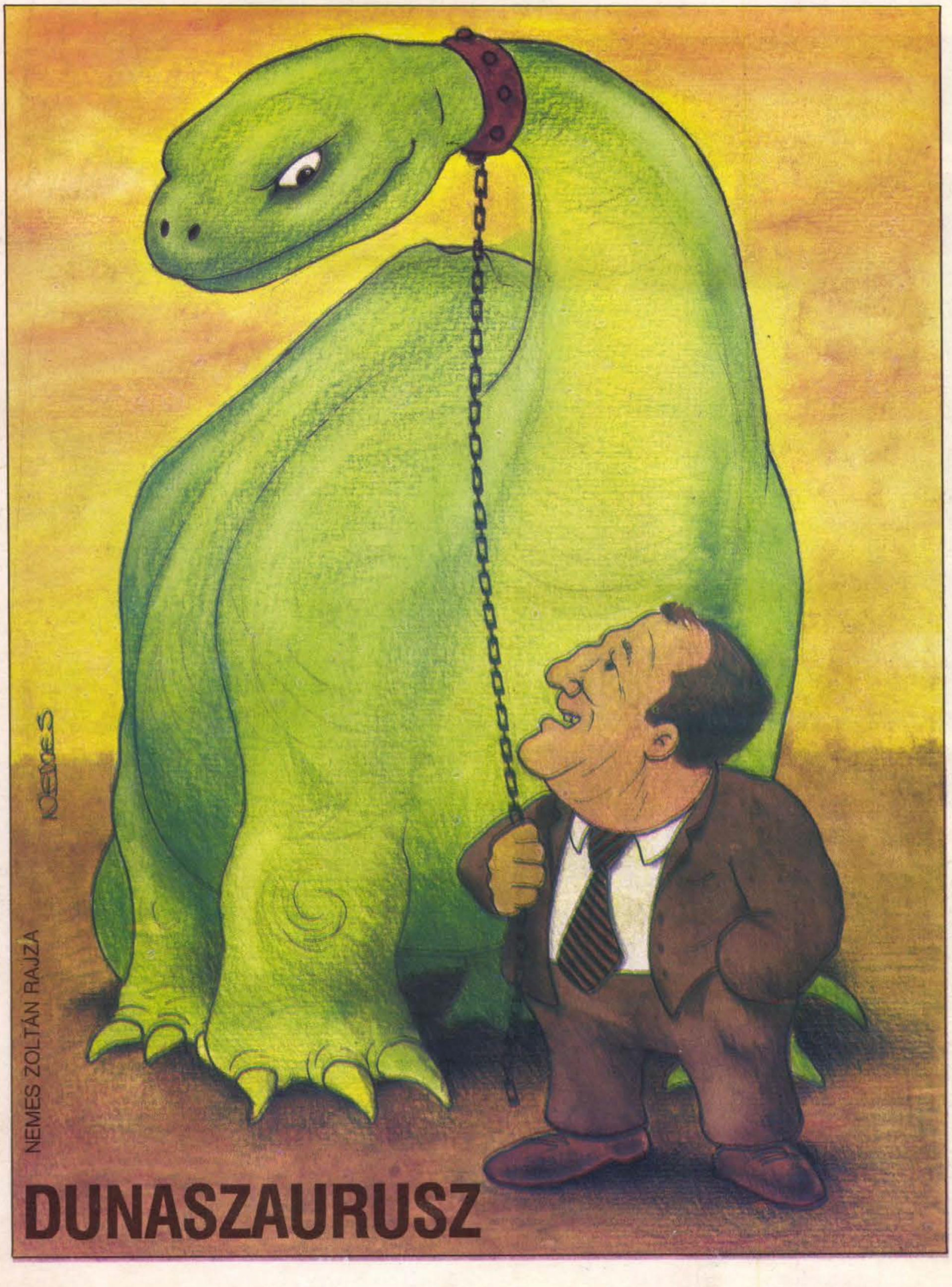

NEMES ZOLTÁN RAJZA

DUNASZAURUSZ

Mai számunk írói:

- Alföldi Imre
- Bodnár Gyula
- Darvas Szilárd
- Dél Éva
- Farkas Márton
- Galambos Szilveszter
- Héger László
- Kibédi Ervin
- Királyhegyi Pál
- Walter Béla
- Wéber Tamás

és rajzolói:

- Antal József
- Balogh Lajos
- Dluhopolszky László
- Dunai Imre
- Farkas László
- Gyöngy Kálmán
- Jelenszky László
- Lehoczki Károly
- Nemes Zoltán
- Rau Tibor
- Szabó László Róbert
- Szmodis Imre
- Dr. Tarnóczy Zoltán

Műholdudvar

(Október elsejétől új népnemzeti műholdadás oszlatja a setétséget idelenn, a Kárpát-medencében. Szerkesztőségünket az a megtiszteltetés érte, hogy a műholdasok kérésére exkluzív interjút készíthettünk egy másik műholdassal, közéletünk talán legmarkánsabb egyéniségével – határainkon túl is okuljanak véreink. E televíziós beszélgetés szerkesztett változatát olvashatják alább…)

TORGYÁN JÓZSEF Kedves véreim! Odahaza már trófeagyűjteményem dísze Franek úr, Jeges Henrik, sőt maga Bruszt Maci is. Gondoltam, eljövök hát ide össztűznézőbe a Ludas Matyihoz is…

LUDAS MATYI Szívélyes fenntartásokkal köszöntjük önt szerkesztőségünkben. Beszélgetésünket milliók és milliók fogják látni és hallani a környező országokban is, hiszen a…

TORGYÁN JÓZSEF Én tizenötmillió magyar legnagyobb kisgazdája vagyok!

LUDAS MATYI Már megbocsásson, de a legutóbbi nagyválasztmányi ülésükön bábeli hangzavar volt, és…

TORGYÁN JÓZSEF Akkor önöket rosszul tájékoztatták a füleik! Én fönt ültem az emelvény legtetején, a Bábel torgyán és lelki füleimmel tisztán láttam, hogy odalent mindenki az általam előre megszavazott forgatókönyv alapján kurjongatott.

LUDAS MATYI De mi láttuk, amint…

TORGYÁN JÓZSEF Maguk azt látták, amit én mondok! Világos?

LUDAS MATYI Inkább Mohács…

TORGYÁN JÓZSEF Ellenkeznek velem itten, aztán bezzeg örülnek majd, ha visszaállítom a '47-es állapotokat!

LUDAS MATYI Elnézést, de '47-ben még nem is volt Magyarországon televízió.

TORGYÁN JÓZSEF Viszont műholdak már igen!

LUDAS MATYI Térjünk vissza a főtémánkra. A gyűléseiken önök egyesekbe belefojtják a szót. Miért?

TORGYÁN JÓZSEF Tiltakozom! Rágalom! Torokszorongatás az szokott lenni, belefojtogatás viszont nem.

LUDAS MATYI Az imént éppen ön emlegetett egy bizonyos előre megírt forgatókönyvet…

TORGYÁN JÓZSEF Legyen szabad megjegyeznem, hogy maguk úgy forgatják ki a szavaimat, mintha forgatókönyvből olvasnák. Mi az, hogy „egy bizonyos forgatókönyv"? Hármat is vittem magammal a nagyválasztmányra! A Dallasét, a Szomszédokét és a magamét.

LUDAS MATYI Akkor végezetül hadd kérdezzünk rá egyenesen: a küldöttek szavazhattak?

TORGYÁN JÓZSEF Természetesen. A küldöttek szavazhattak, miközben én mondtam a magamét…

(ALT)

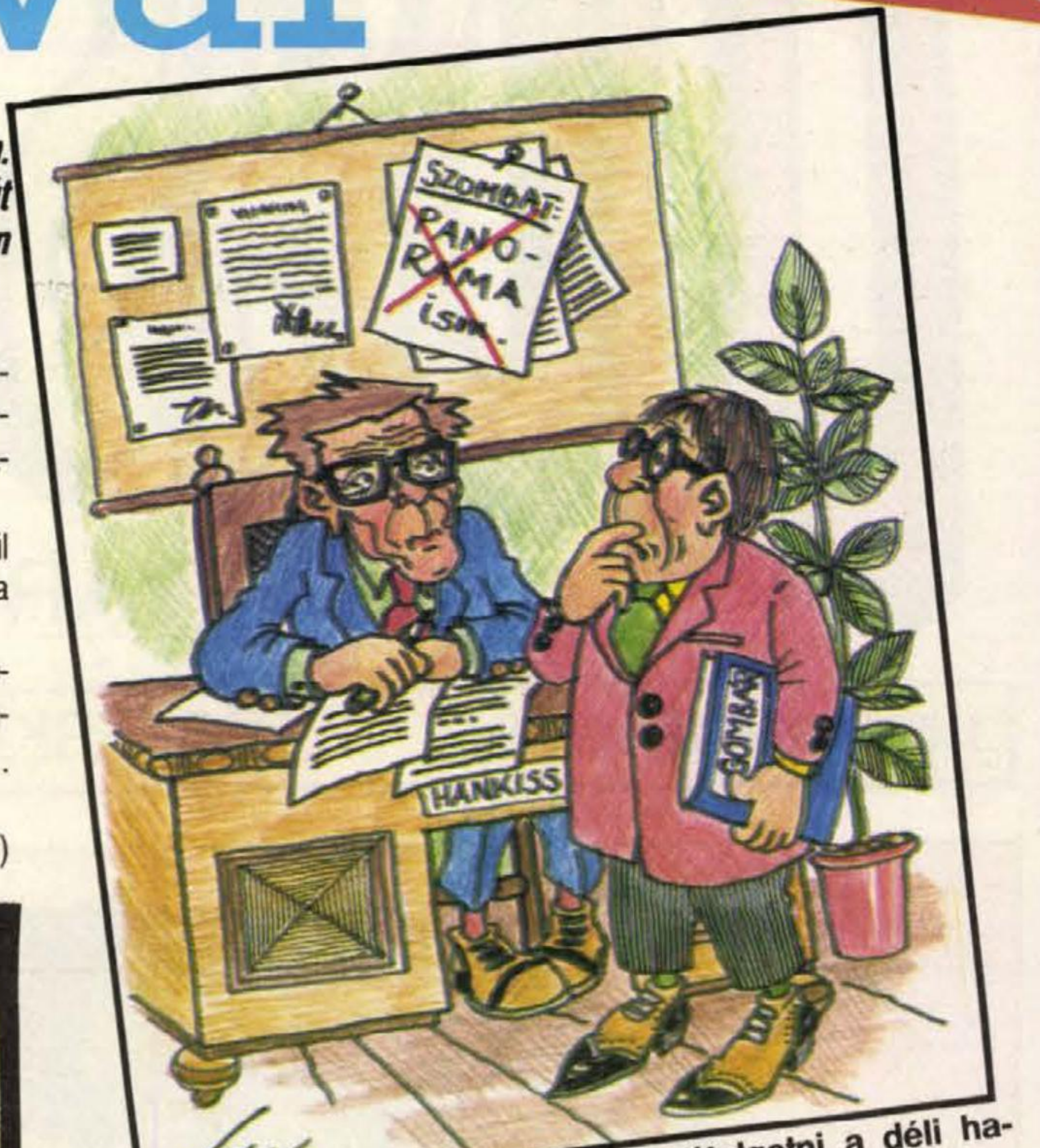

– Te, meddig akarod még ismételgetni a déli harangszót?

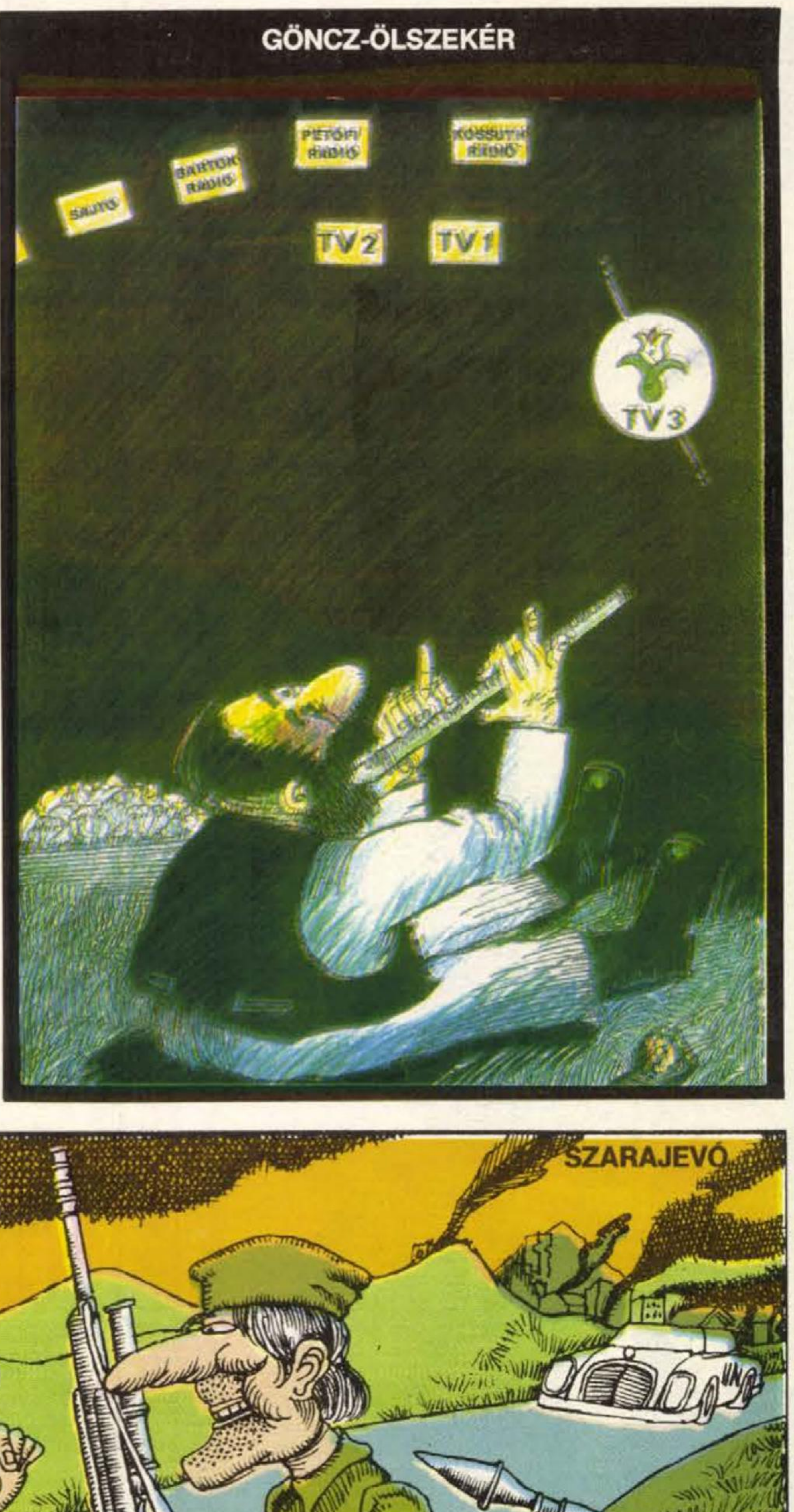
GÖNCZ-ÖLSZEKÉR

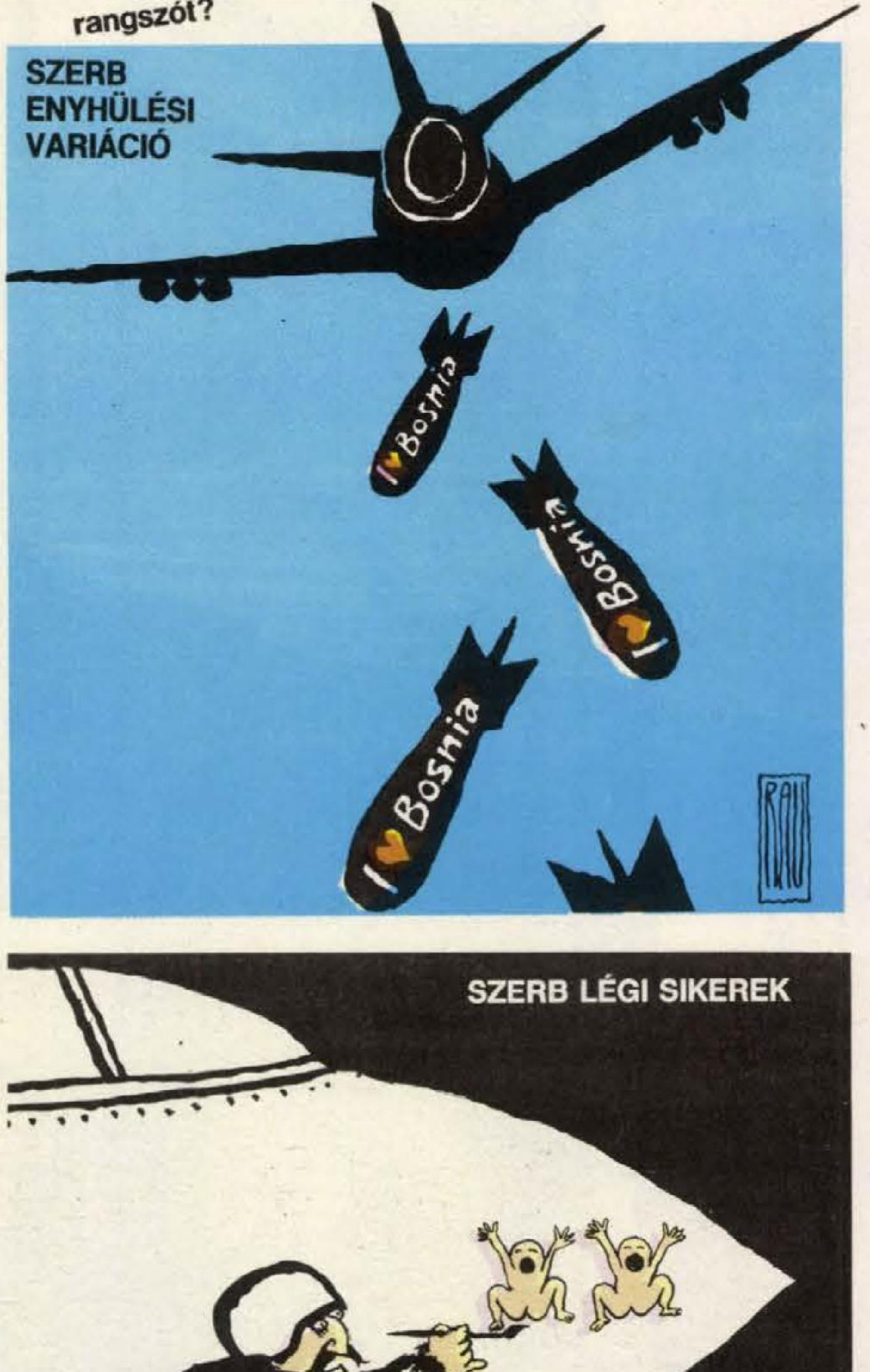
SZERB ENYHÜLÉSI VARIÁCIÓ

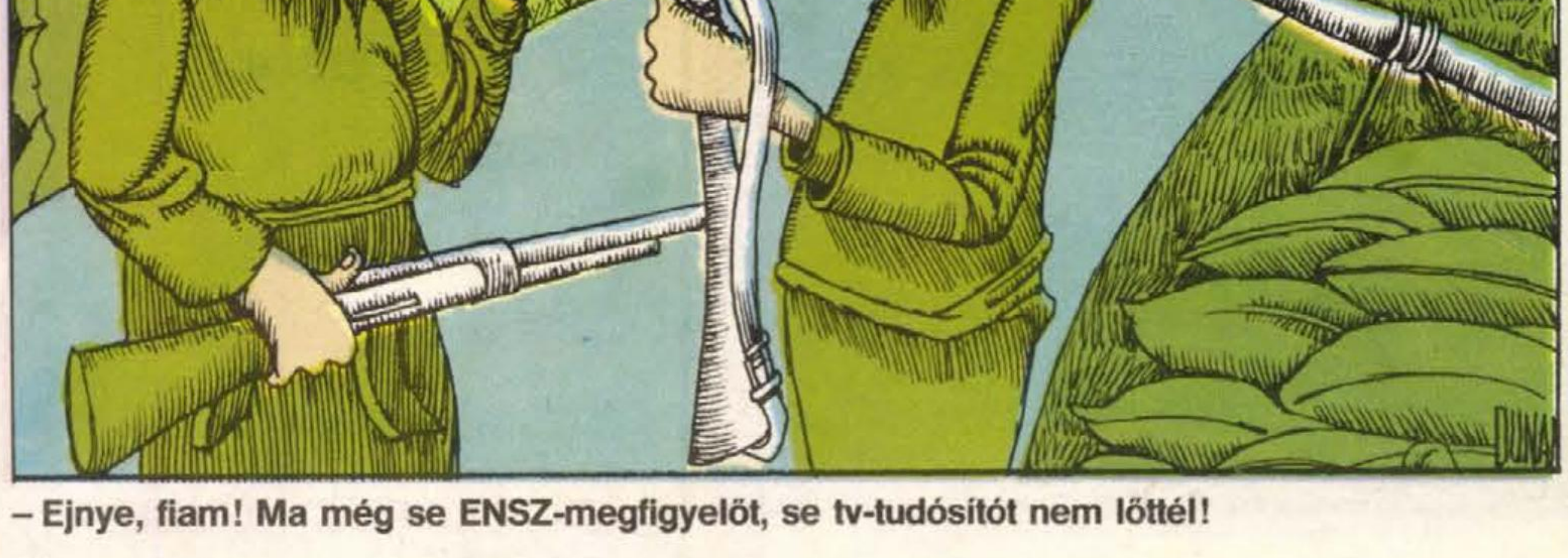

– Ejnye, fiam! Ma még se ENSZ-megfigyelőt, se tv-tudósítót nem lőttél!

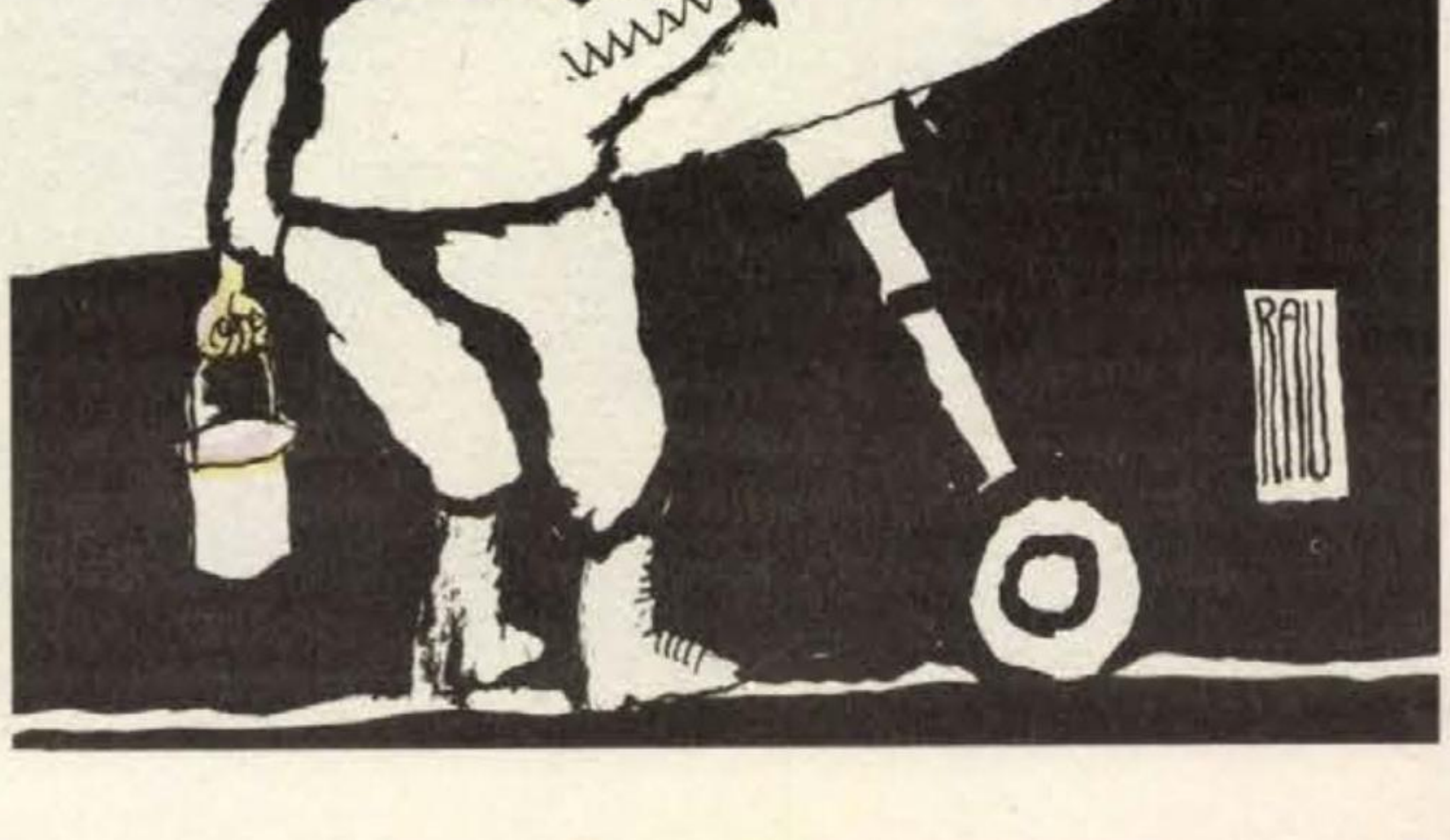
SZERB LÉGI SIKEREK

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Szerencsés sorsomnak köszönhetően kétszer is megfordultam Amerikában. Először 1984-ben, a Los Angeles-i olimpiára indított társasutazáson vettem részt, ugyanis megfeleltem az anyagi és eszmei követelményeknek. (Az anyagi: elő tudtam teremteni 130 ezer forintot erre a célra, az eszmei: soha életemben nem sportoltam, így jelenlétem nem veszélyeztette távolmaradásunkat.) Már akkor is feltűnt, hogy az amerikai átlagpolgár meglehetősen tájékozatlan a kontinensén kívül álló ügyekben.

Az átlagamerikai barátságos, nyíltszívű és szeret ismerkedni. Ez utóbbira rendkívül egyszerű módszerük van. Lépten-nyomon felteszik a kérdést, ami Európában talán tolakodásnak tűnne, de ott egészen természetes dolog:

– Where are you from? – vagyis: Honnan jöttél, hová való vagy? Ha a kérdezett is amerikai, nemcsak a várost nevezi meg, ahonnan jött, hanem az államot is. Igen hamar rájöttem, hogy a magyar polgárnak a földrészt is hozzá kell tennie, különben válasza egy fabatkát sem ér, enélkül a kérdezőnek fogalma sem lenne, mi fán terem Budapest, meg Hungary.

Egyik útitársunk, aki még nálam is rosszabbul beszélt angolul (nagy szó!) sokáig abban a tévhitben ringatta magát, hogy Amerikában tökéletesen tisztában vannak hazánk anyagi helyzetével is, mert amikor közölte, hogy ő Magyarországról jött, többnyire valami elemózsiát próbáltak meg rátukmálni. Szegény nagyot csalódott, amikor megtudta, hogy a Hungary és a hungry (éhes) között csak árnyalatnyi az eltérés…

Mielőtt bárki azt mondaná, hogy a nagy nyilvánosság előtt hihetetlen tudatlansággal vádolom az amerikaiakat, kérem, sorolja fel magában az USA ötven tagállamát, a fővárosokkal együtt… Gyanítom, közben elpárolog a haragja.

Így aztán az sem csoda, hogy ha valaki legalább annyit tud, hogy Budapest és Bukarest nem azonos, tájékozottságát azonnal fitogtatja. Mint az olimpia idején Los Angelesben többen is.

– Magyarok? Szegények, igazán sajnálhatják, hogy maguknak nincs olyan remek vezetőjük, mint a románoknak Ceaușescu…

Bizony '84-ben Ceaușescu sztár volt Amerikában. Mert ő kiengedte a román sportolókat. Hogyan is magyaráztuk volna el, hogy a „mi Kádárunk" sem egy Washington vagy Lincoln, de azért nem cserélnénk el a román diktátorral…

Második utamon, '87-ben, amikor az amerikai magyaroknak adtunk műsort, és keresztül-kasul röpködtük, autóztuk, buszoztuk a kontinenst, már nem csodálkoztam, hogy a nagy többség, az utca egyszerű embere sohasem hallott Magyarországról.

Egyszer Cleveland és Calgary között, a hosszú repülőúton remek beszélgetőpartnerre leltem a mellettem ülő süketnéma néger személyében. Végigcsevegtük az egész utat, utána mindketten megállapítottuk, milyen remekül szót értettünk. Én megtudtam róla, hogy négy gyereke van, most éppen munkanélküli, életében először hagyja el szülőföldje, Ohio határát, repülőn sem ült mind ez ideig. Félt is szegény rendesen; azóta se láttam ilyen sápadt, falfehér feketét.

Ő is megértette, amit én mutogattam magamról, de a tekintetén láttam, kételkedik szavaimban. Számára minden új volt, amit közöltem vele. Ő nemhogy Magyarországról, még Európáról sem hallott soha… És nem azért, mert a sors siketséggel verte meg. Az ő köreiben nem téma a mi kontinensünk. Nehéz volt elmagyaráznom, merre van, mert a világjáró légitársaság térképén sem szerepelt. Ugyanis röpködnek Ázsiába és Afrikába, Dél-Amerikába és Ausztráliába – de Európába nem. Egy papírszalvétára próbáltam térképet rajzolni – de gyanítom, azt hitte, ugratom…

Hazánkban hajdan igricek, lantosok terjesztették a műveltséget. Lantos ma is akad – anakronisztikus módon ő viszi most hírünket Amerikába. Talán fekete barátom is hírét veszi annak, hogy Magyarország igenis létezik, sőt, olyan fontos hely, ahol világhírű, a Kongresszus érdeklődésére is méltó újságcikk is születik.

Amerikában kevesen tudják, hogy magyar ember találta fel a dinamót, a karburátort, hogy magyar volt Neumann János, szívvel-lélekkel ma is magyar Teller Ede. De azt sem tudja az átlag amerikai, hogy Hollywood se lenne magyarok nélkül az, ami…

De azt már fogja tudni, hogy van egy Csurkánk…

És ez is valami!

FELFORGATÓ TOLLFORGATÓK

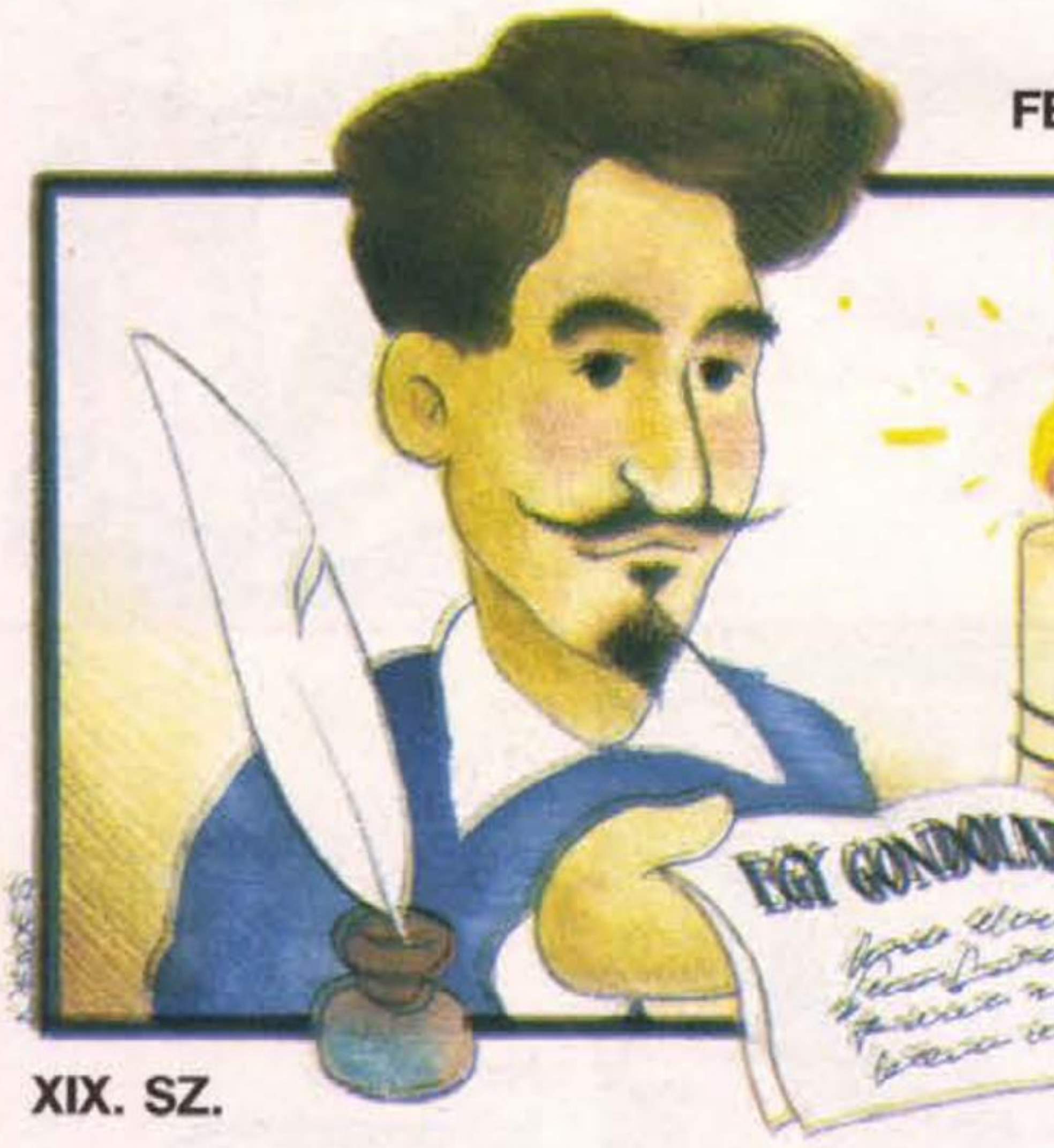
EGY GONDOLAT…

XIX. SZ.

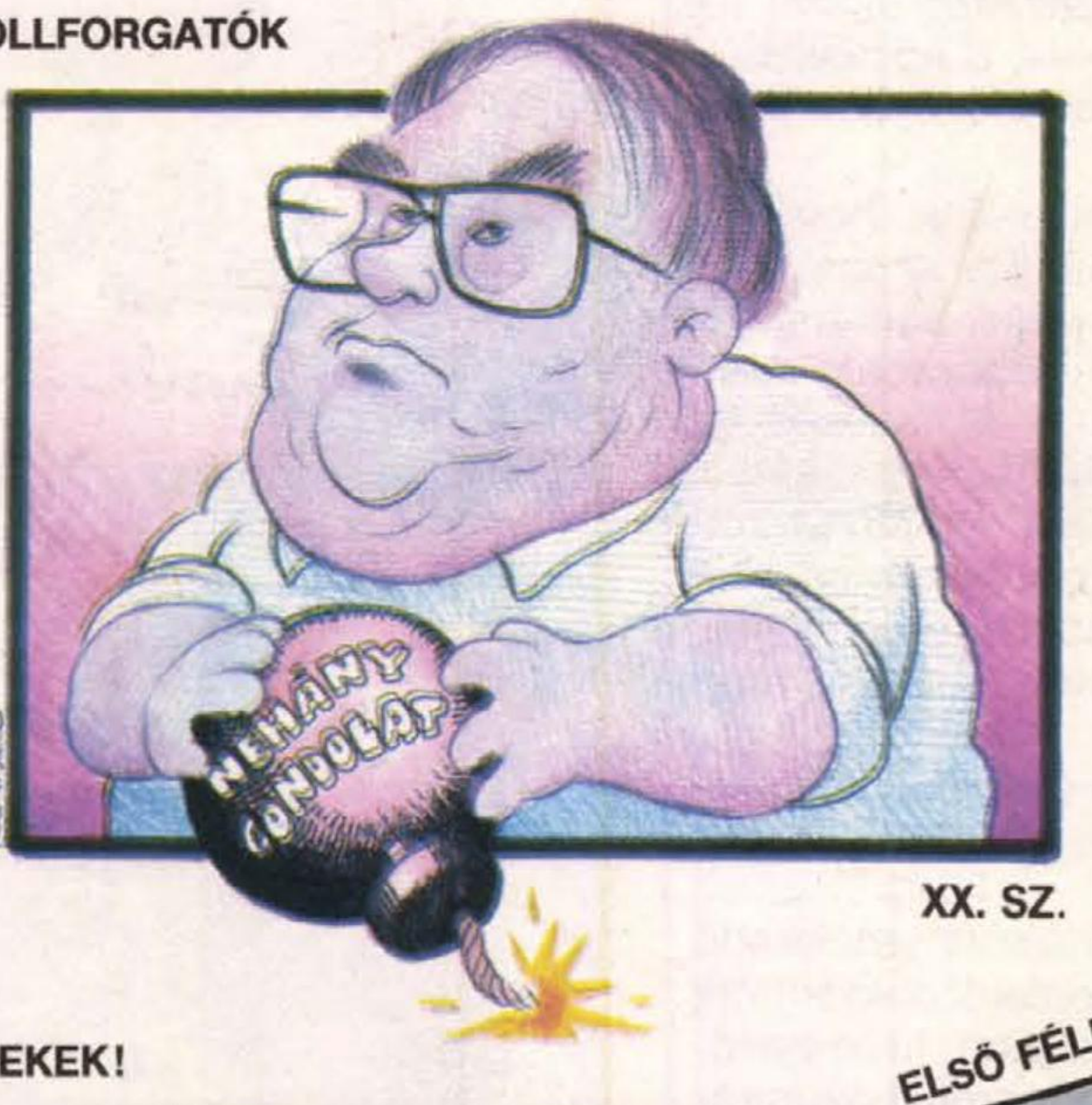

XX. SZ.

SZERESSÜK EGYMÁST, GYEREKEK!

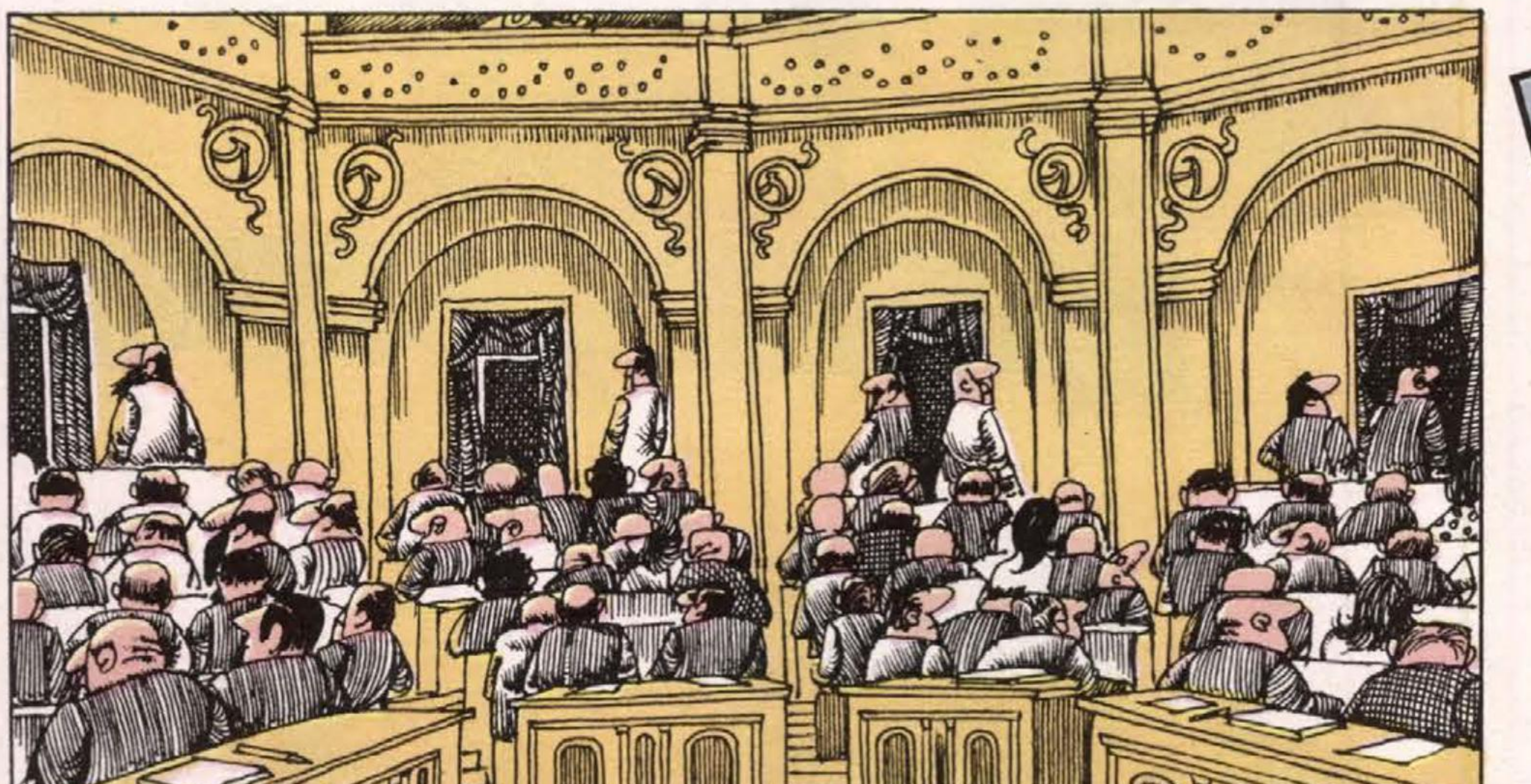

ELSŐ FÉLIDŐ…

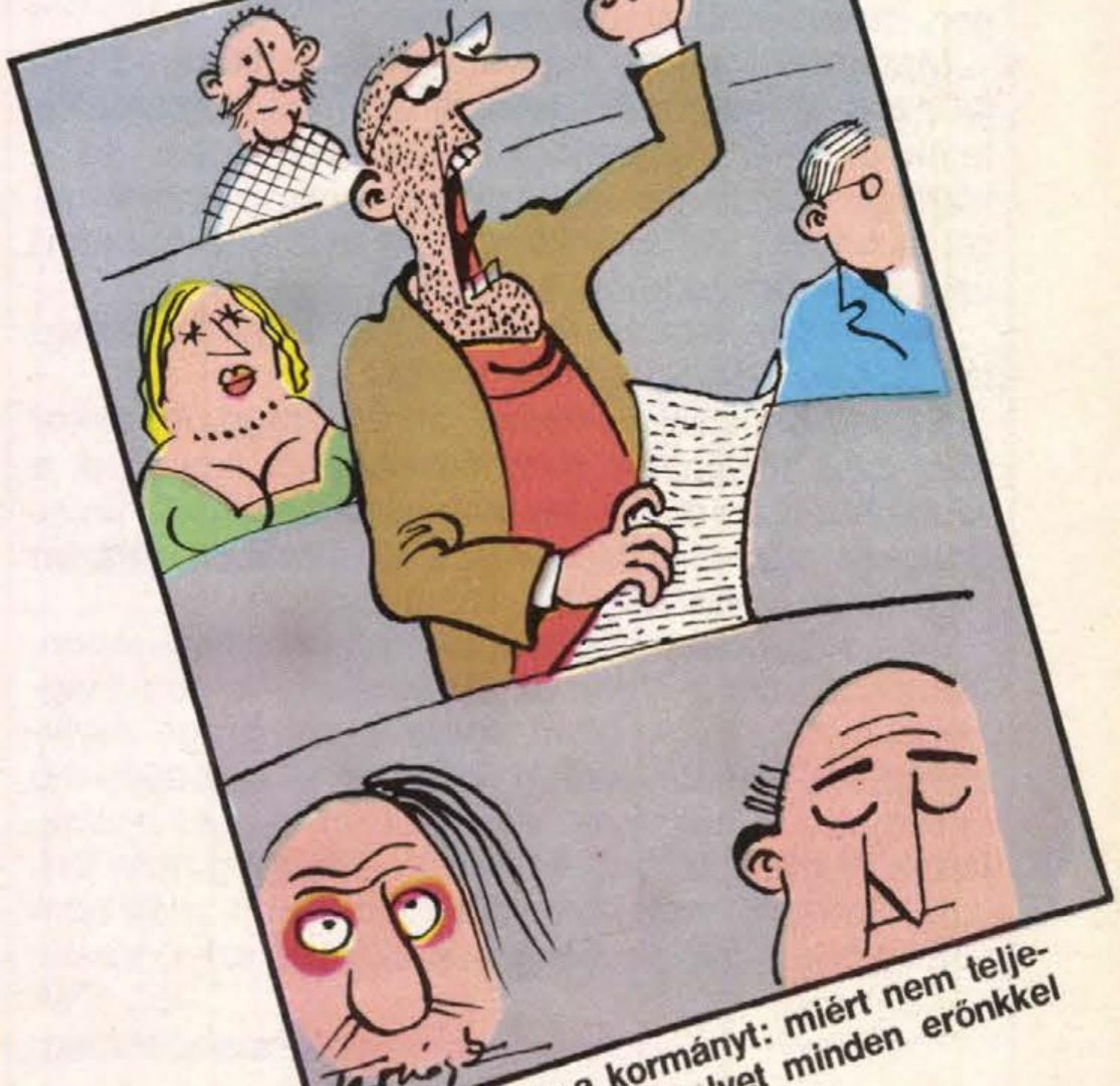

– Kérdezem a kormányt: miért nem teljesítette programját, melyet minden erőnkkel dályoztunk?

MI, MAGYAROK

A KÉT NAGYANYÁM

Hajnalok hajnala volt.

A bérház egyik ajtaján Malicski nagyanyám lépkedett ki, aki szlovák származású, magas, fekete asszony volt, kis szatócsbolt tulajdonosa a város piacán. Kezében tartotta a piros rózsákkal pipacsokkal kidíszített éjjeliedényét.

A másik ajtón Polkné, a másik nagyanyám lépkedett ki, aki sváb születésű, alacsony, veres kontyú asszony volt, mindég a napszítta pongyolájában és elhalt férje papucsában járt. Kerülgetve az éjszakai zápor pocsolyáit, kezében szorongatta az arany szegélyű, virágokkal kicifrázott bilijét.

Amelyik fabudin szív alakú volt a szellőzőlyuk, az volt a Polk családé, a csillagos lyukú pedig a Malicski családé.

Itt a budik előtt tehát összetalálkoztak.

Mikor Polk nagyanyám kiöntötte az edényét, rátámadt Malicski nagyanyámra: – Csak klimpírozza, klimpírozza, Ottókámat bolondítja…!

Malicski nagyanyám ijedtében egy helyett kettőt is lépett, ahogy visszalökte a budiajtót: – Mi van, naccsád?

Polk nagyanyám belelendült a hadarásba: – Mit gondolja, naccsád, meg Berta küsasszony, mit gondolja, nem én látom, mit gondolja? Csak klimpírozza az a cimbalom, a mufurc férfi meg sipirc! Az a házba, Ottó könyököl az az ablak, a küsasszony veri a Strausz-valcer, az apja verné kutyakorbács fenekire, ha meg nem hal…!

Malicski nagyanyám közbeszólt volna, hogy hiszen nem bűn az, ha egy fiatal lány a szobájában cimbalmozik, közben odakünn az ablak alatt hallgatósága akad – de Polk nagyanyám szóáradata miatt csak ennyit tudott visszakiabálni: – A naccsád fia ne udvaroljon az én kislyánykámnak!

– Udfarol! Udfarol! Fitylik! Fitylik! – hadonászott Polk nagyanyám. – Adom neki az a pofon, csuszik az a gáng! Vasárnap menni puccparádémisére, éccaka meg – mutatott a kert felé –, éccaka meg bujnak bokorba, orgonába…!

Malicski nagyanyám edényét a gyomrához szorította, nehogy dühében leejtse. – Micsoda? Az én kisjányom a bokorba…?

Polk nagymama a bilivel hadonászva veszekedő száját még jobban kitátotta: – Alpenfeldi doktor Polk familia uri, fájin familia, adnak zsúrokat, nem benősül piacra, kócerájba, zülleni cipőpertli, hózunttráger, masinasmirgli, dunszosüveg…!

Most már Malicski nagyanyám is ordított: – Fújja fel azt a széltoló fiát! Lezüllött az már! Korcsmatöltelék az már! Cigánybandás szerenádokat ad a kisjánykámnak! De legközelebb nyakon öntöm ezzel a bilivel! Jaj Istenkém! Jaj Szűz Máriácskám! Jaj, maga boszorkány, sárkány!

Mindketten egyszerre ordibálva, végül is bevágták maguk után a bejárati ajtóikat.

Ezalatt Malicski Bertuska, az én drága, jó, akkor még csak tizennyolc éves édesanyám úgy aludt a szobájában, mint egy kis angyal, a kislingelt, kröplicsipkés párnáin. Mosolygott is álmában, hiszen még ajkán érezhette édesapám csókjait.

Én pedig odabent, hasacskája finom melegében, összekuporodva éltem az öntudatlan, boldog magzatok életét. Kuncogtam volna a két drága nagyanyámon – hiszen később én lettem a legkedvesebb unokájuk –, sőt még egymást is megszerették, jártak egymáshoz „kávécskára" – de még nem tudtam kuncogni, még nem volt szájacskám, még nem volt semmi másom, csak piros, dobogó szívecském.

DÉL ÉVA
(Zalaegerszeg)

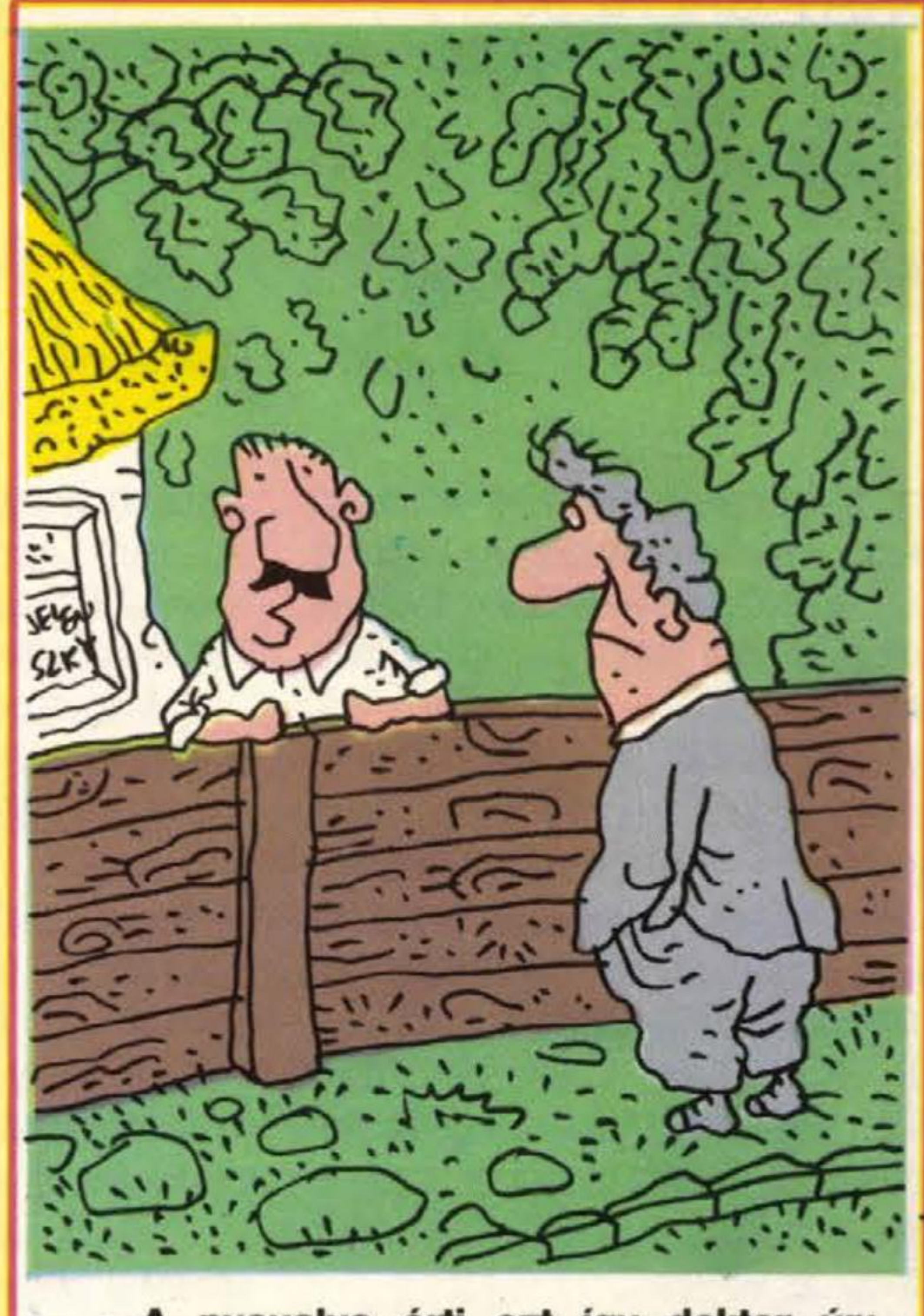

– A nyavalya érti ezt így doktor úr: liberális meg urbánus. Azt mondja: magyar, vagy nem magyar

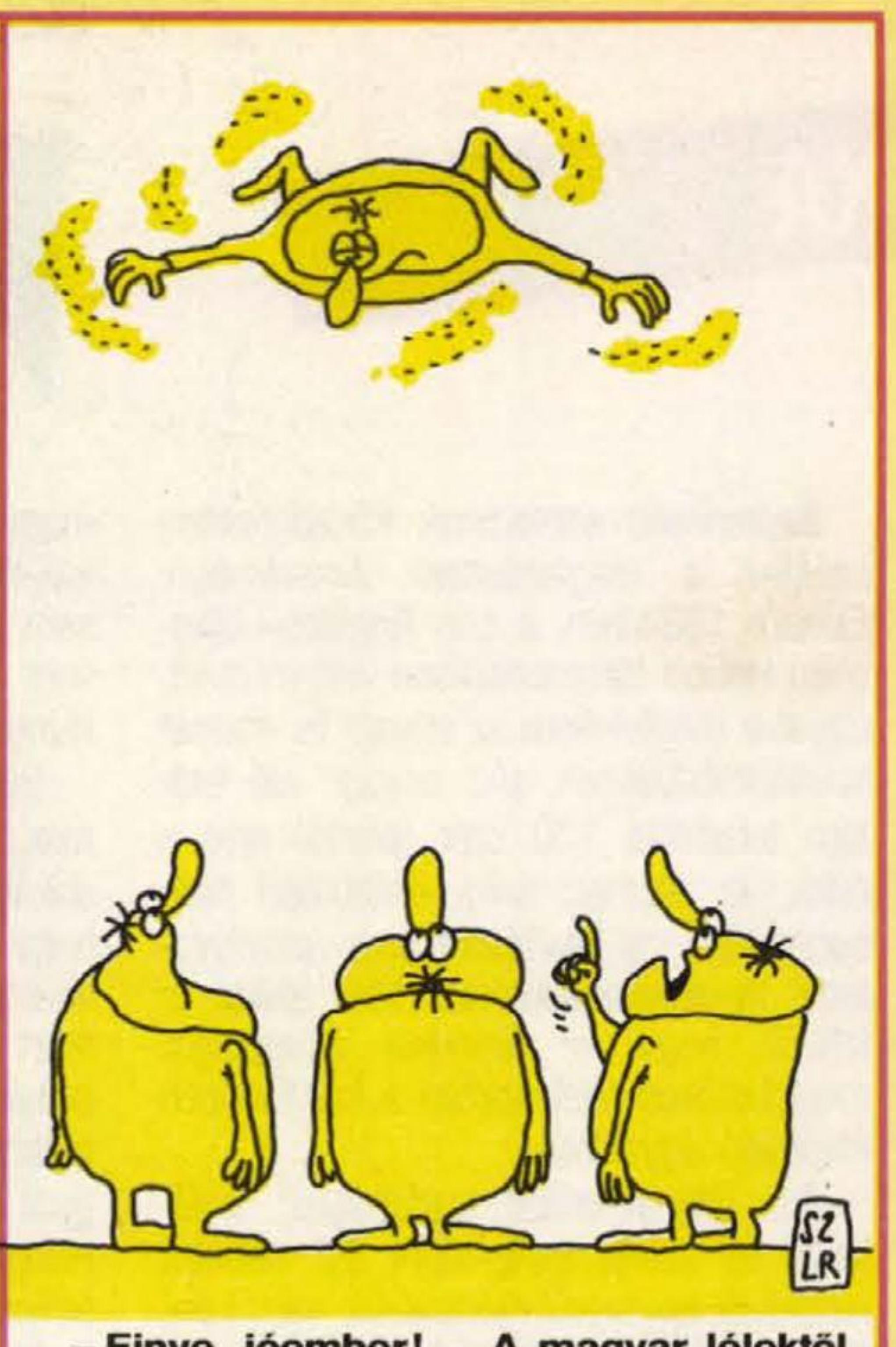

– Ejnye, jóember!… A magyar lélektől távol áll a repülés, a magyar mindig is lovas nemzet volt. Jöjjön le szépen!

ETETÉS
…vagy: REKLÁM

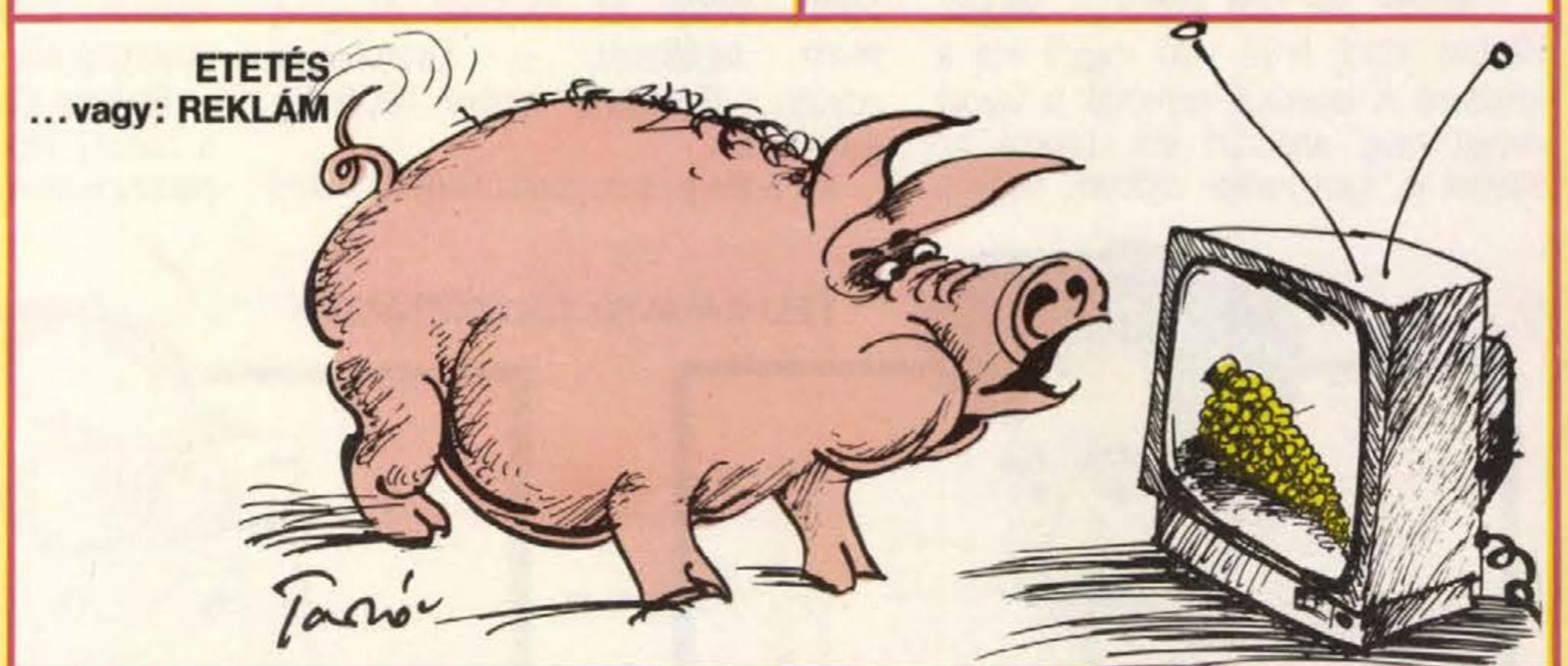

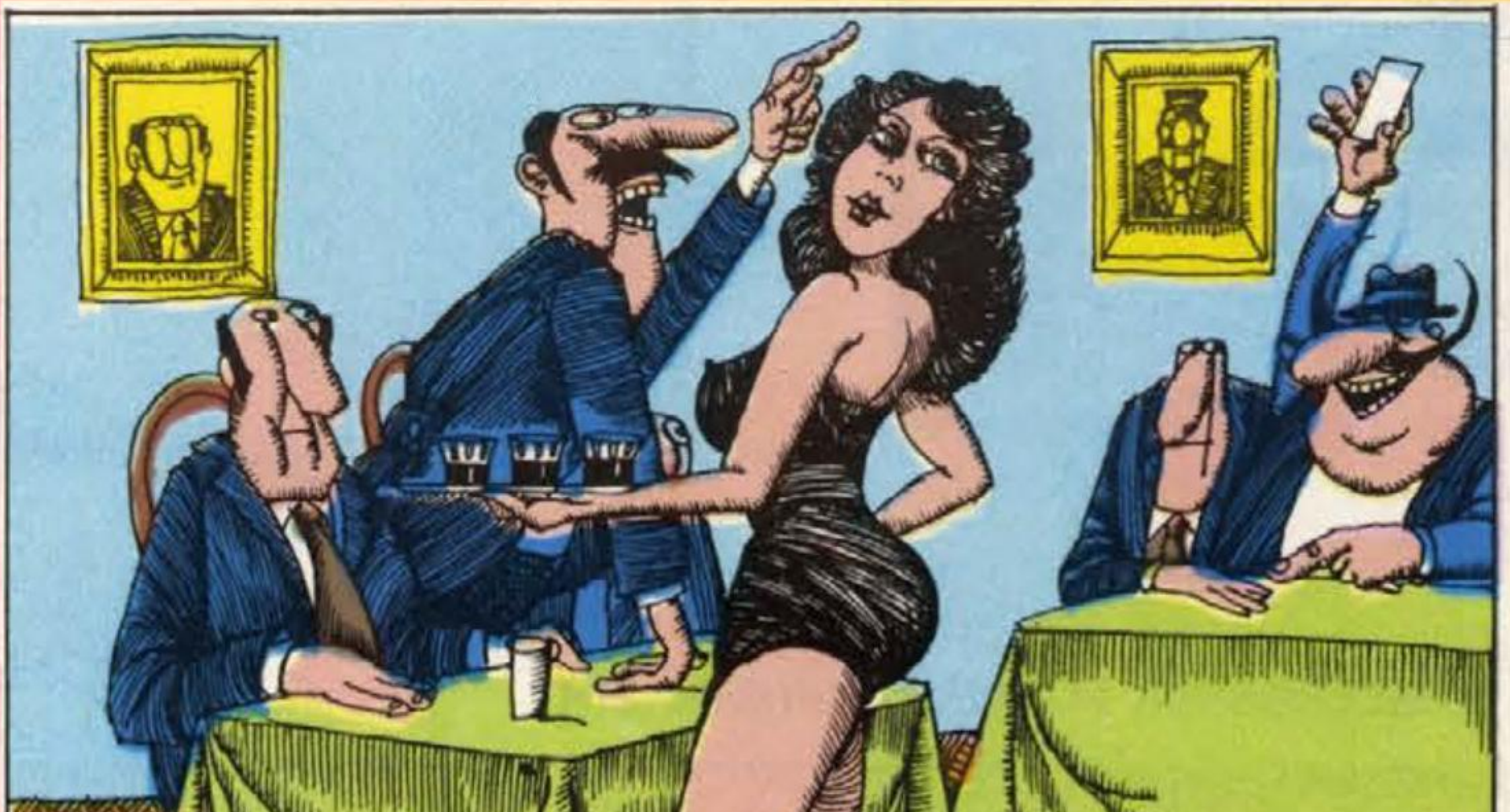

– Józsi bá! Hatodszor figyelmeztetlek, hogy kárpótlási jeggyel a földre, és nem Julcsára licitálunk!

KARRIER

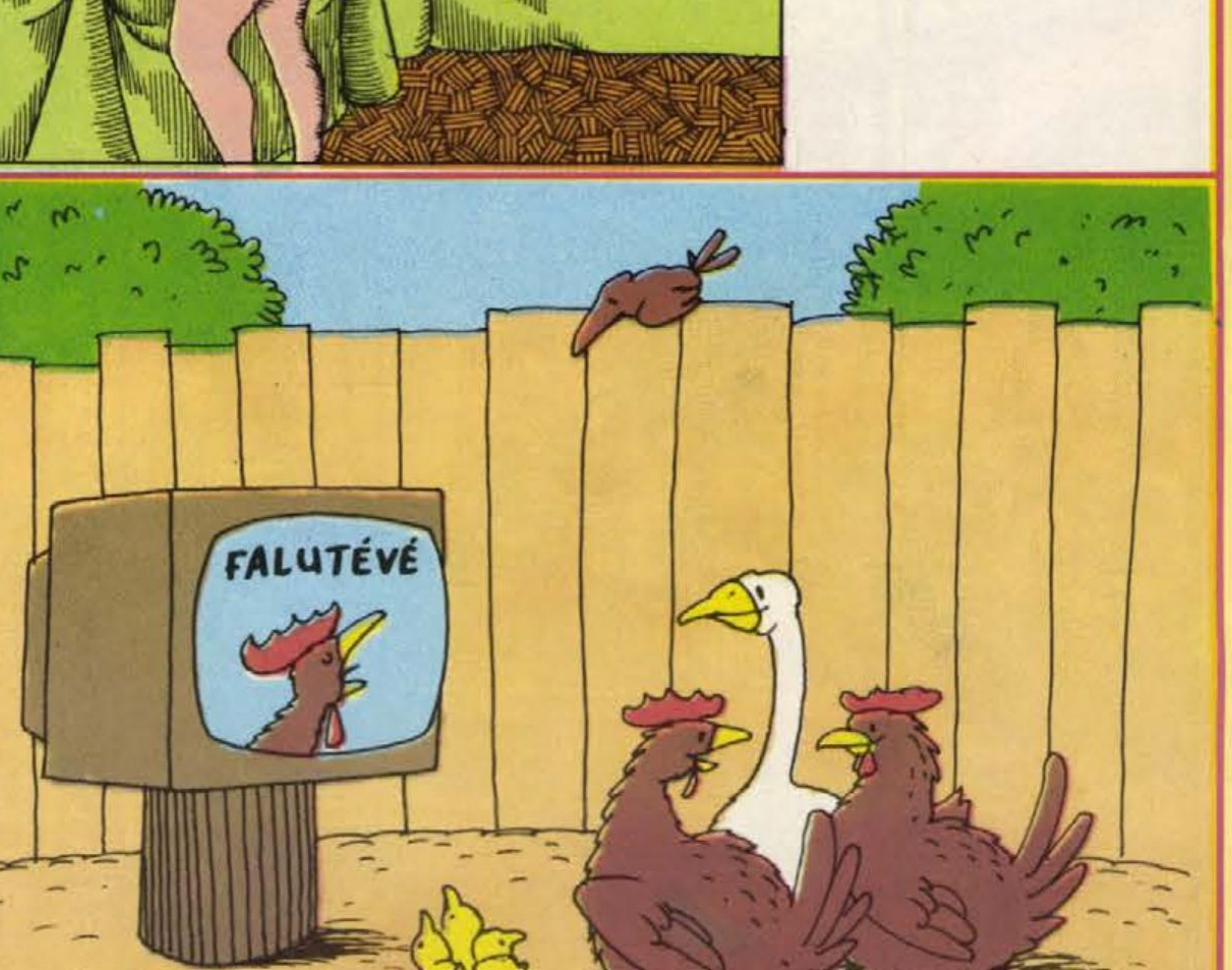

– Én mindig mondtam, hogy ez a mi Bercink még sokra fogja vinni azzal a szép hangjával!

ÜTŐKÉPES LABDARÚGÁS

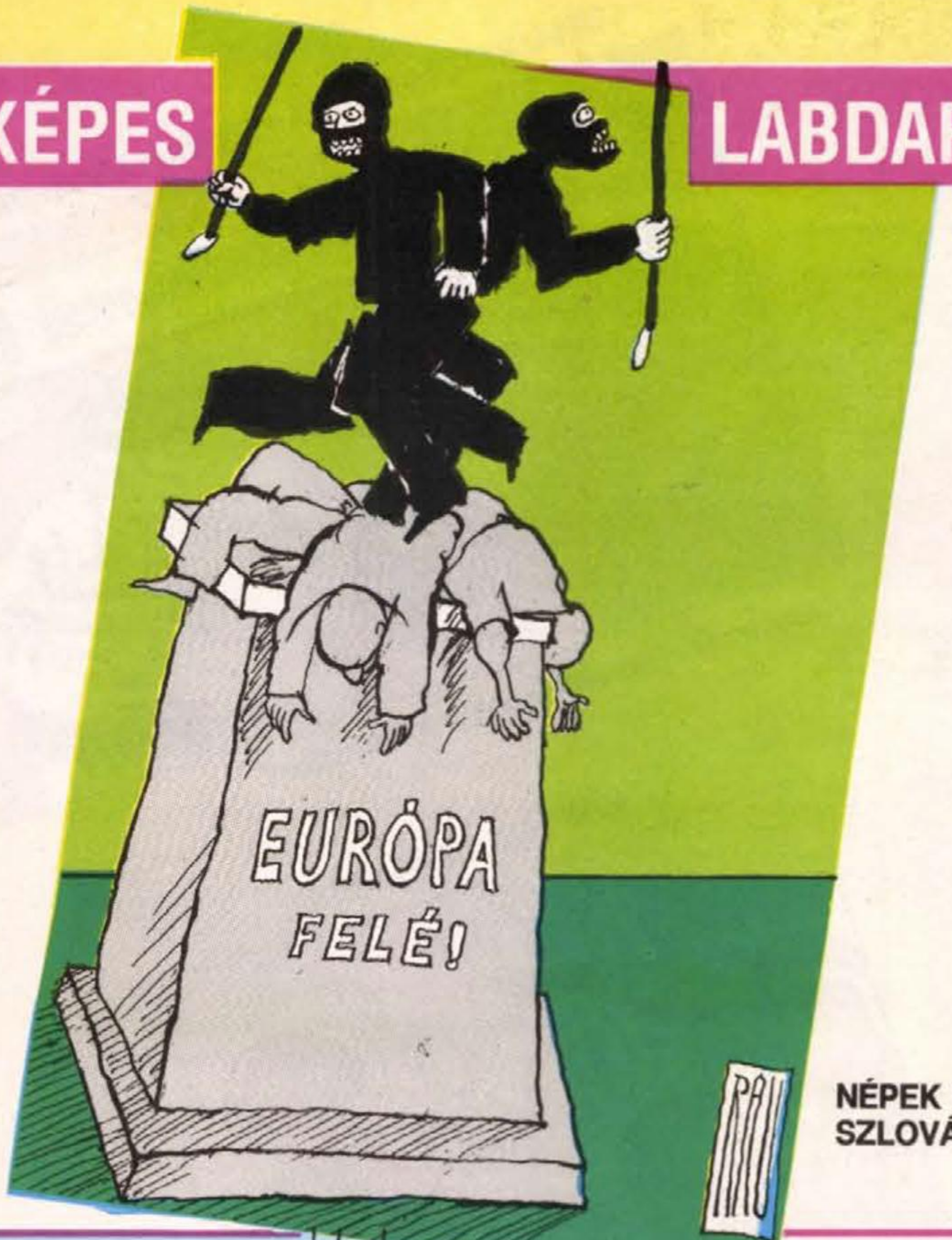

**NÉPEK BARÁTSÁGA
SZLOVÁK EMLÉKMŰ**

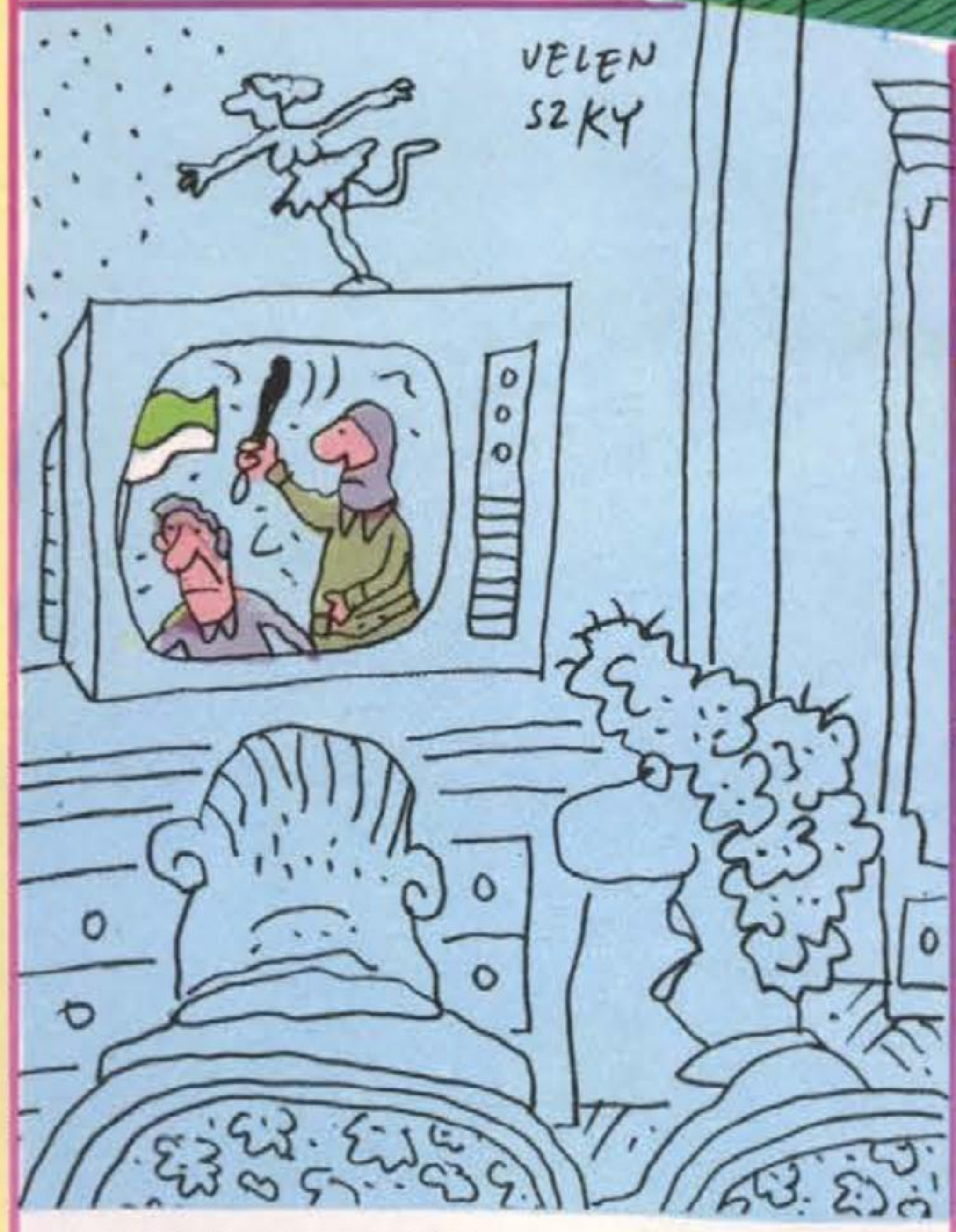

– Attól félek Béla, ha ez így megy tovább előbb-utóbb nálunk is a bokszolók fognak focizni

KEZDŐDIK A VADÁSZIDÉNY

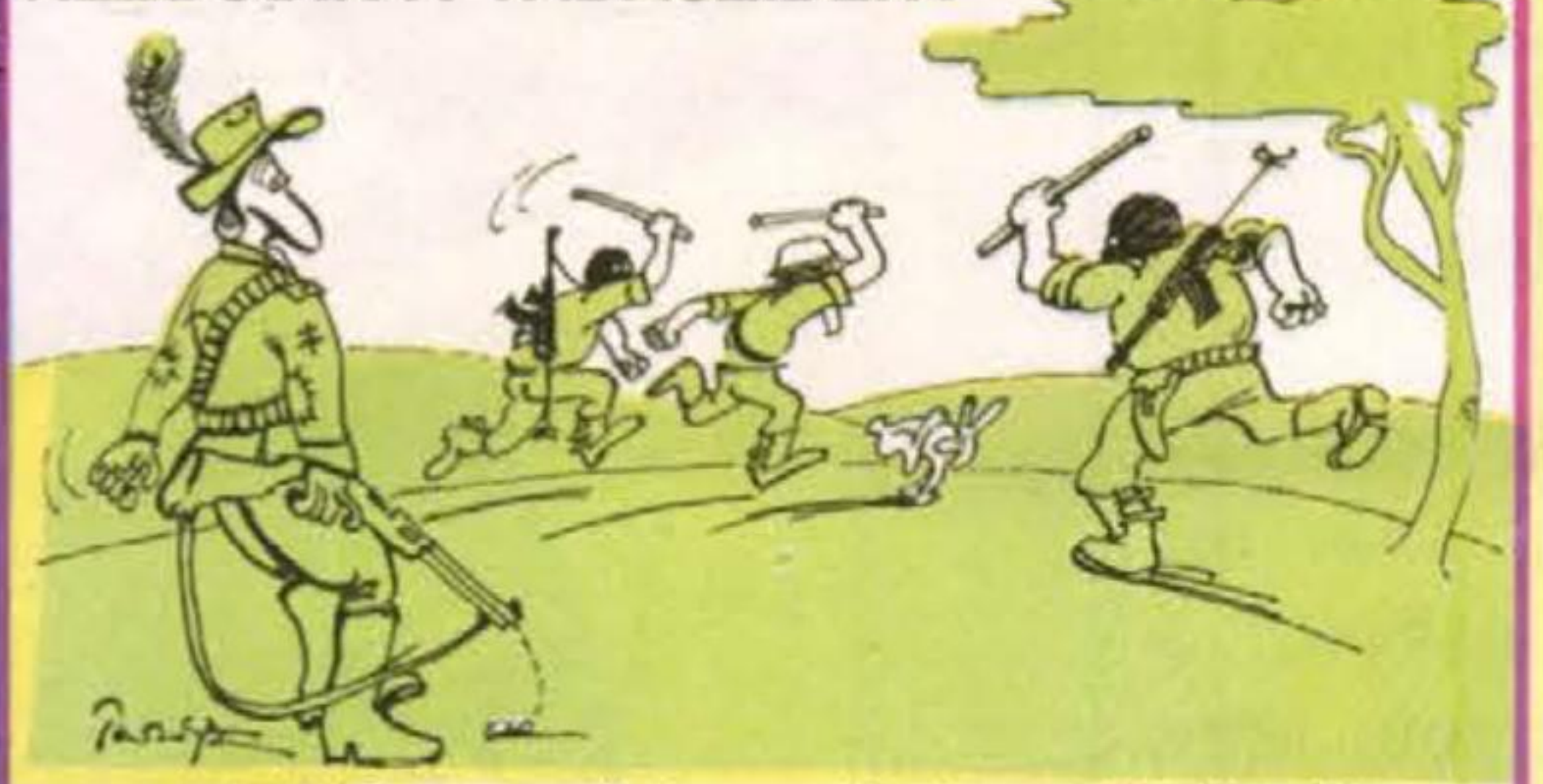

– Azért nem kéne minden piti ügyben bevetni őket...

MINDEN GYANÚS, AMI ZÖLD ÉS MOZOG

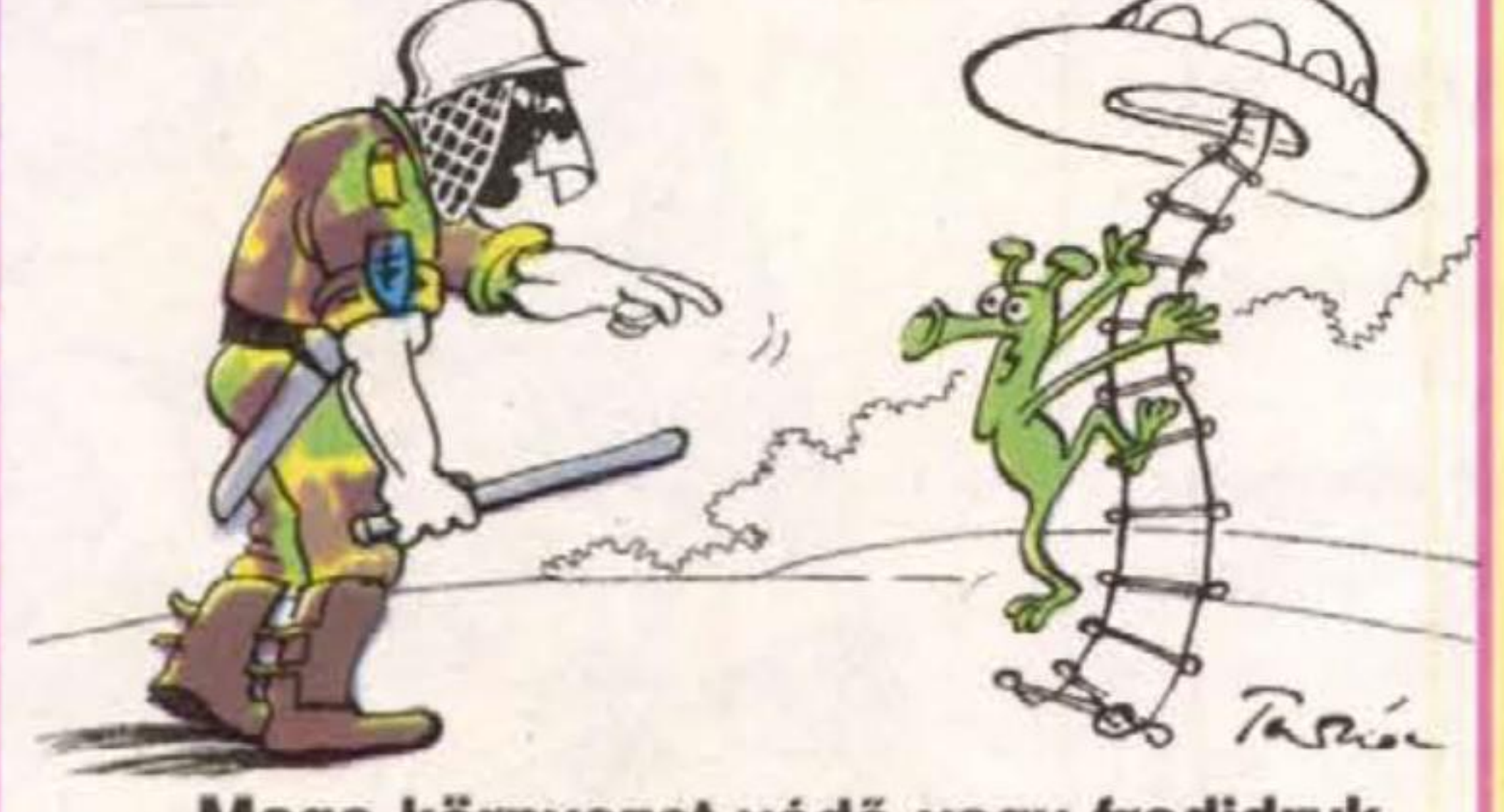

– Maga környezet védő, vagy fradidrukker?!

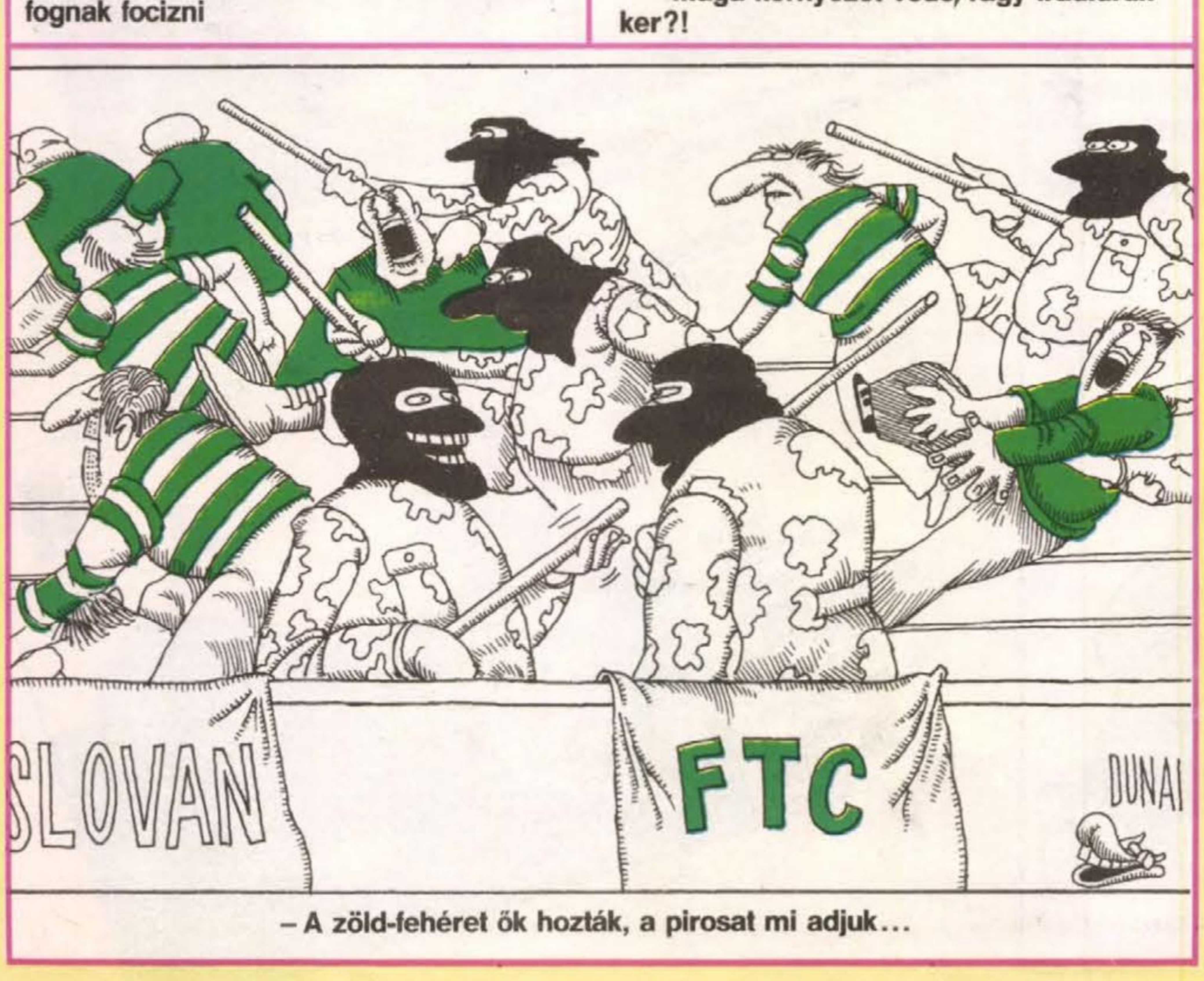

– A zöld-fehéret ők hozták, a pirosat mi adjuk...

A GUMIBOT MÁSIK OLDALA

Pozsonyban ismét beigazolódott a régi igazság: minden rosszban van valami jó.

A szlovák kommandósok bizonyára nem is sejtették, hogy tudtukon kívül és szándékuk ellenére megvalósítanak valamit, amiért immár évek óta vív sziszifuszi küzdelmet seregnyi magyar államférfi – mindhiába.

Semmi kétség, tevékenységük nyomán létrejött a magyar egység. Eltűnt minden nézeteltérés a Fradi és a többi magyar csapat szurkolótábora között; a kék-fehérek és a lila-fehérek is egy emberként álltak ki a kék-zöldre vert zöld-fehérek mellett.

Kiderült, hogy ha igazán bajba kerülünk, tudunk egységesen, pártatlanul, egyszerűen magyarul gondolkodni. Úgy, mint tettük akkor, amikor még a pesti rendőr is gumibotozta a más véleményen levőket.

Gumibot nélkül nem vesszük észre, hogy mindnyájan egy hajóban ülünk?

Dehogynem!

A héten indult el a Dunán – pontosabban azon a sekély szürkeségen, ami a kék Dunából megmaradt – a Média-hajó. Azon aztán ellenfelek utaztak, és mégis... Senki sem akadályozta a kormányost a munkájában, senki sem bírálta a hajó vezetését. A különbözőképp gondolkodók meg tudták egymást érteni.

Talán azért, mert a Média-hajó Pozsony irányába indult el? Aligha, hiszen Visegrádnál tovább nem ment. Nyilván azért volt viszonylagos egyetértés, mert fizikailag is egy hajóban utaztunk. És ha a hajó elsüllyed – minden utasa életveszélybe kerül.

Igaz, mostanában a Dunán nemigen tud egy hajó elsüllyedni. Ahhoz több víz kellene. Ebben a Dunában csak megfenekleni lehet.

De gyanítom, az se lenne öröm egyetlen utasnak sem.

Visszatérve a meccsre: most lesz a visszavágó. De ne a tribünön vágjunk vissza. Bizonyítsuk be a szomszéd „hajósoknak", mi vagyunk az európai hajósok. Mutassuk meg, hogy tanulhatnak tőlünk. Jó lenne, ha így lenne.

Mert azt sem szabad elfelejtenünk, az ő hajójuk továbbra is a mienk mellett hánykolódik. Viharban együtt süllyedhetünk...

SZ. B.

EDZŐI UTASÍTÁS

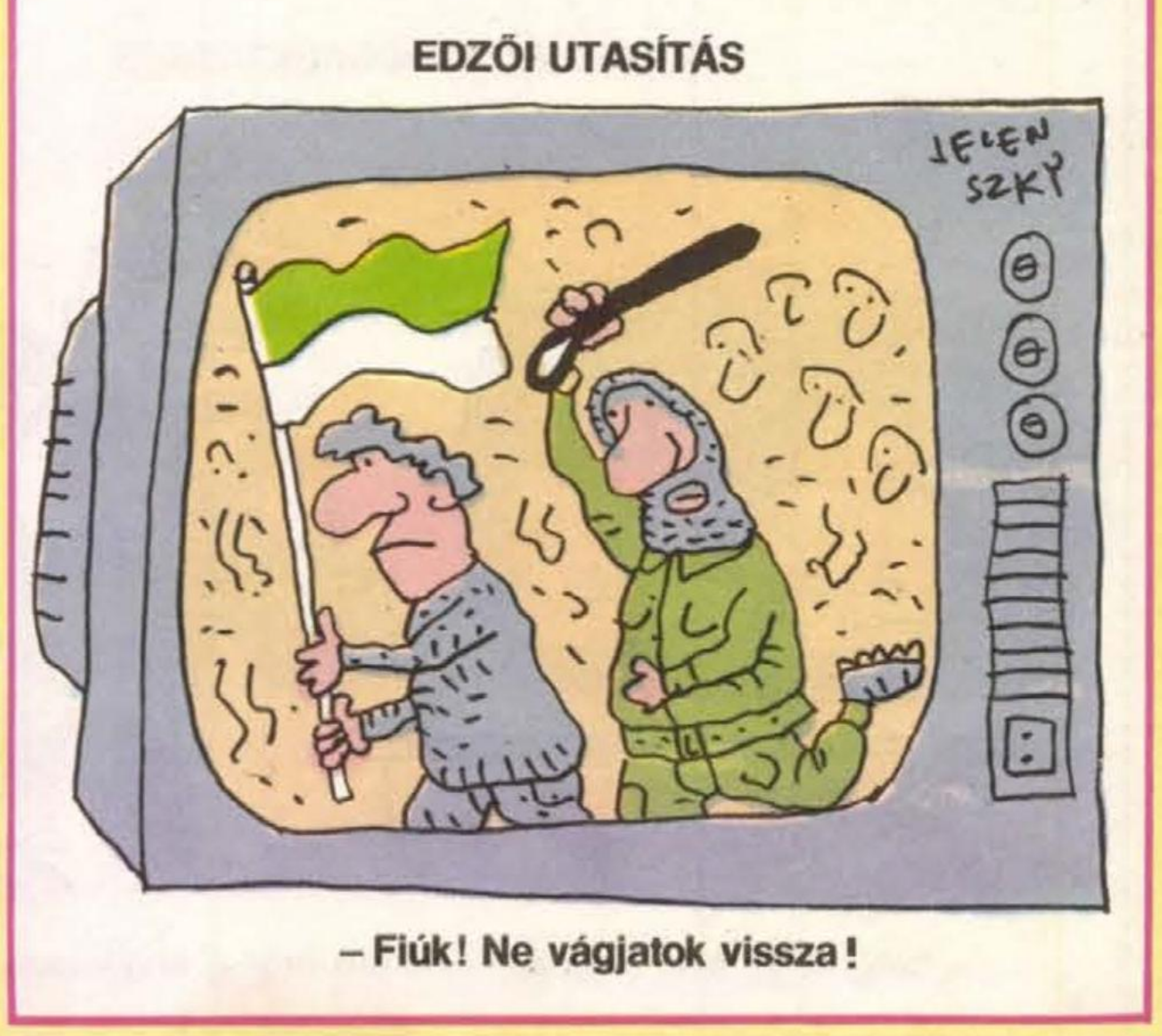

– Fiúk! Ne vágjatok vissza!

KULTURÁLT OTTHON

Végre elkészült a lakás! Ötévi kuporgatás, malterkeverés és talicskázás után. Nem főúri kastély, de szép és pláne nyugalmas, ahol immáron megpihenhetek. Gondoltam én…

Ám feleségem még aznap este édes titokként közölte velem, hogy megrendelte a Kulturált Otthont, a kényelmünkért felelős kéthavi folyóiratot.

– Majd meglátod, milyen széppé tesszük a mi közös fészkünket, ha követjük az újság tanácsait – rebegte boldogan.

Azon az éjszakán kissé nyugtalanul aludtam. Másnap, amint a munkából hazatértem, nagy halom tégla várt a nappaliban.

– Nézd, mit találtam! – lobogtatta sugárzó arccal feleségem a Kulturált Otthon legújabb példányát. – Arról írnak, hogyan építsünk kandallót a megmaradt téglákból. Én már behordtam valamennyit a nappaliba, neked csak össze kell raknod, és ami a fő: szinte egyetlen fillérünkbe sem kerül, mégis megszépül a lakás!

Röpke két hónap alatt készültem el a kandallóval, és a nappalink szakasztott olyan lett, mint az újságban. Pihenni akartam végre. Éppen egy könyvért nyúltam a polcra, amikor feleségem berontott a Kulturált Otthon friss számával.

– Nézd, drágám, micsoda ragyogó ötlet! Arról írnak, hogyan tehetjük még tágasabbá a lakóteret egy pofonegyszerű mennyezetbontással. És ami a fő, ez az apró átalakítás szinte semmi pénzt nem igényel. Csak egy kis munkát…

Ahogyan visszaemlékszem, ettől a naptól kezdett remegni a kezem. Egy teljes évem ment rá az átalakításra. Már azt hittem, jöhet a megérdemelt pihenés, de nem! A feleségem a Kulturált Otthon segítségével kitalálta, hogyan hozzunk létre meghitt kis tereket abban a ménkű nagy nappaliban. És nem fogják elhinni, az egész szinte semmi pénzt nem igényel, csupán egy parányi kis munkát. Tőlem!

Nem untatom önöket a részletekkel, de ezek után még tizenhét szinte semmi pénzt nem igénylő átalakítást csináltam végig, miközben kihullott a hajam, dadogós lettem és meggörbült a hátam.

A fotelban ültem, bámultam a kandallót, a nappalit végtelen tágasságával és mégis meghitt tereivel, s boldog voltam, amikor…

Amikor megjelent nejem a Kulturált Otthon aznapi számával.

Ezeket a sorokat most egy híd alatt írom, ahol ma éjjel aludni fogok, csak előbb még átválogatom a takaróul szolgáló újságokat. Nehogy véletlenül köztük legyen a Kulturált Otthon!

FARKAS MÁRTON

TERJED AZ ANALFABETIZMUS

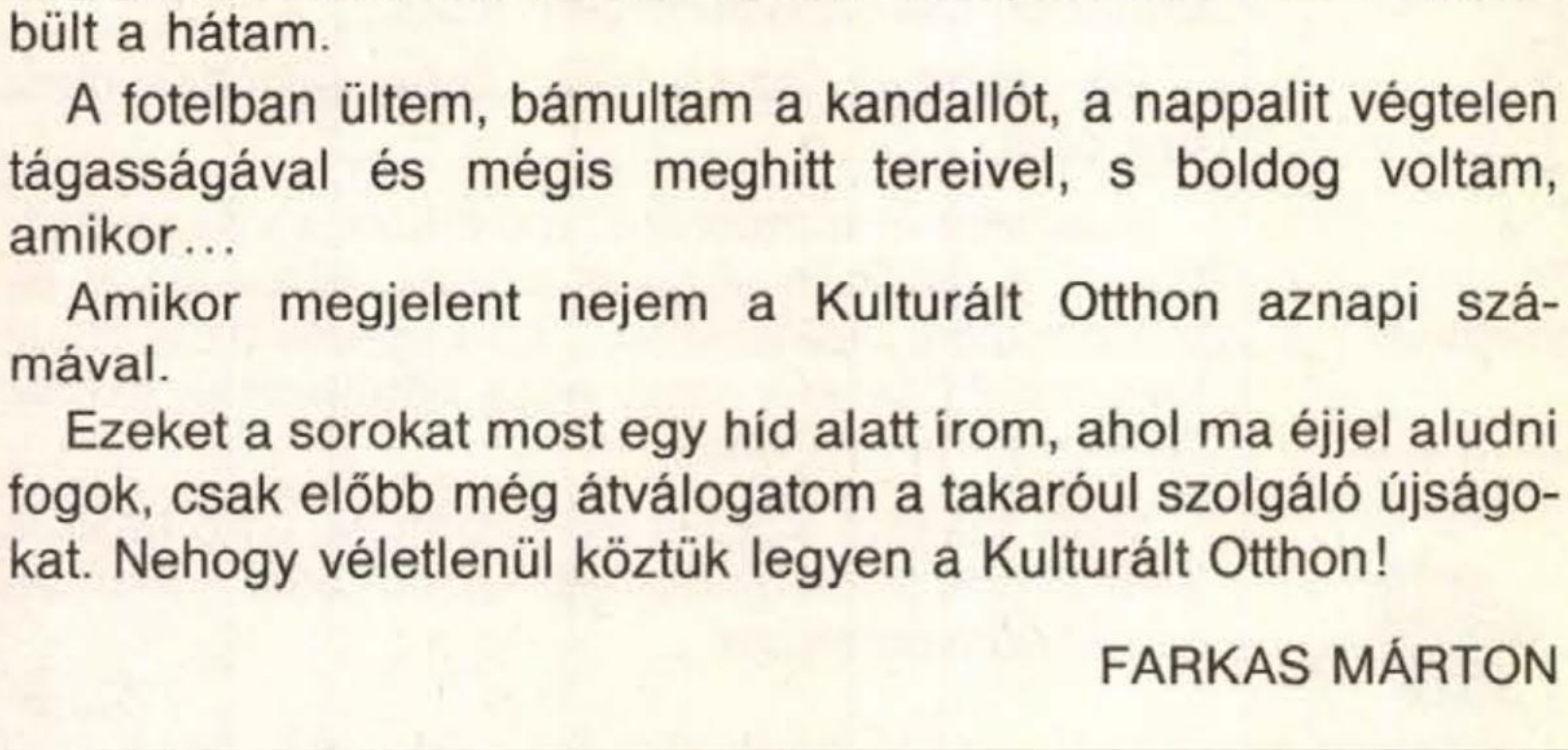

– Még hogy írni, olvasni? Lassan már a tévét sem értem!

DINAMITTOLVAJOK A FERENCVÁROSI PÁLYAUDVARON

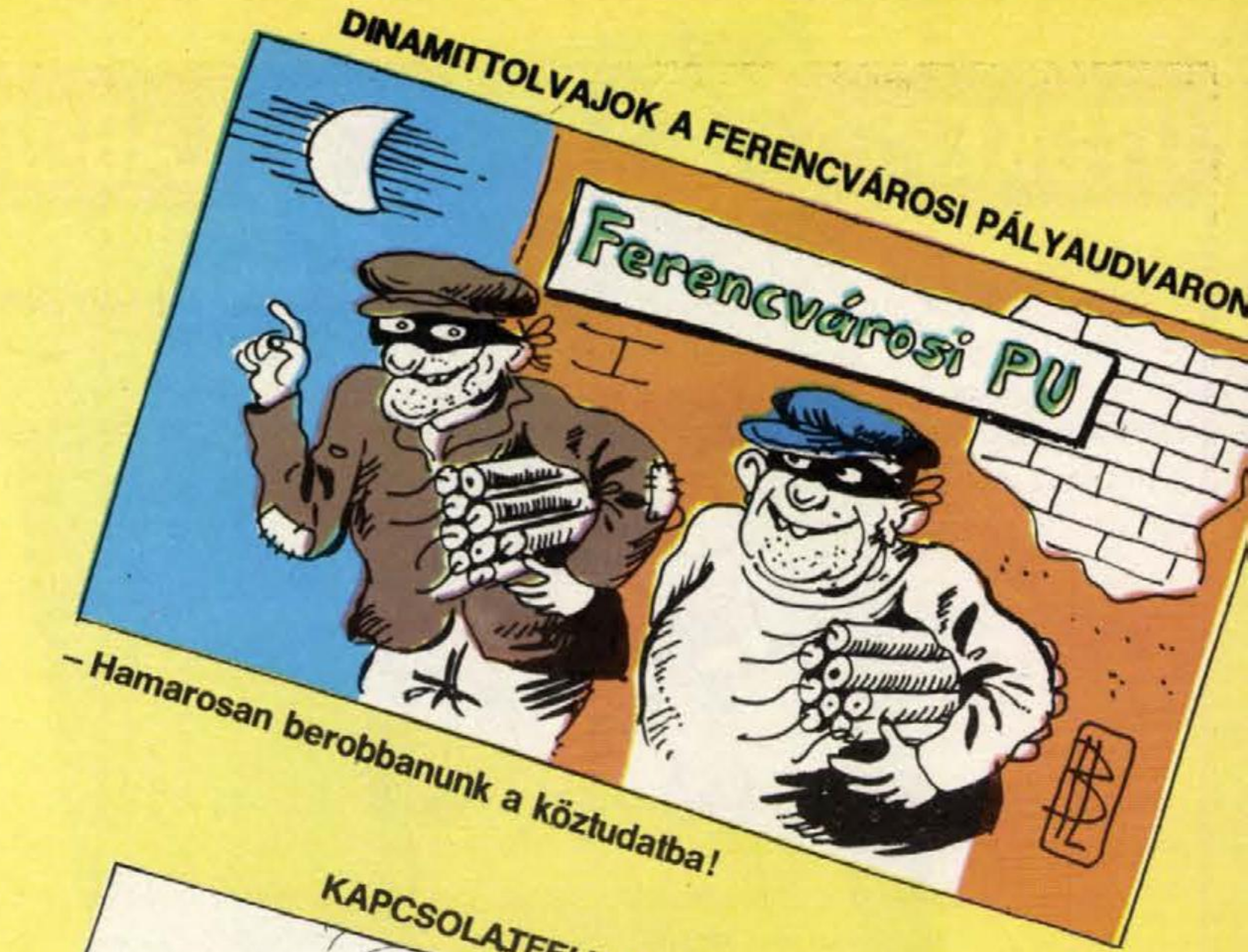

– Hamarosan berobbanunk a köztudatba!

KAPCSOLATFELVÉTEL

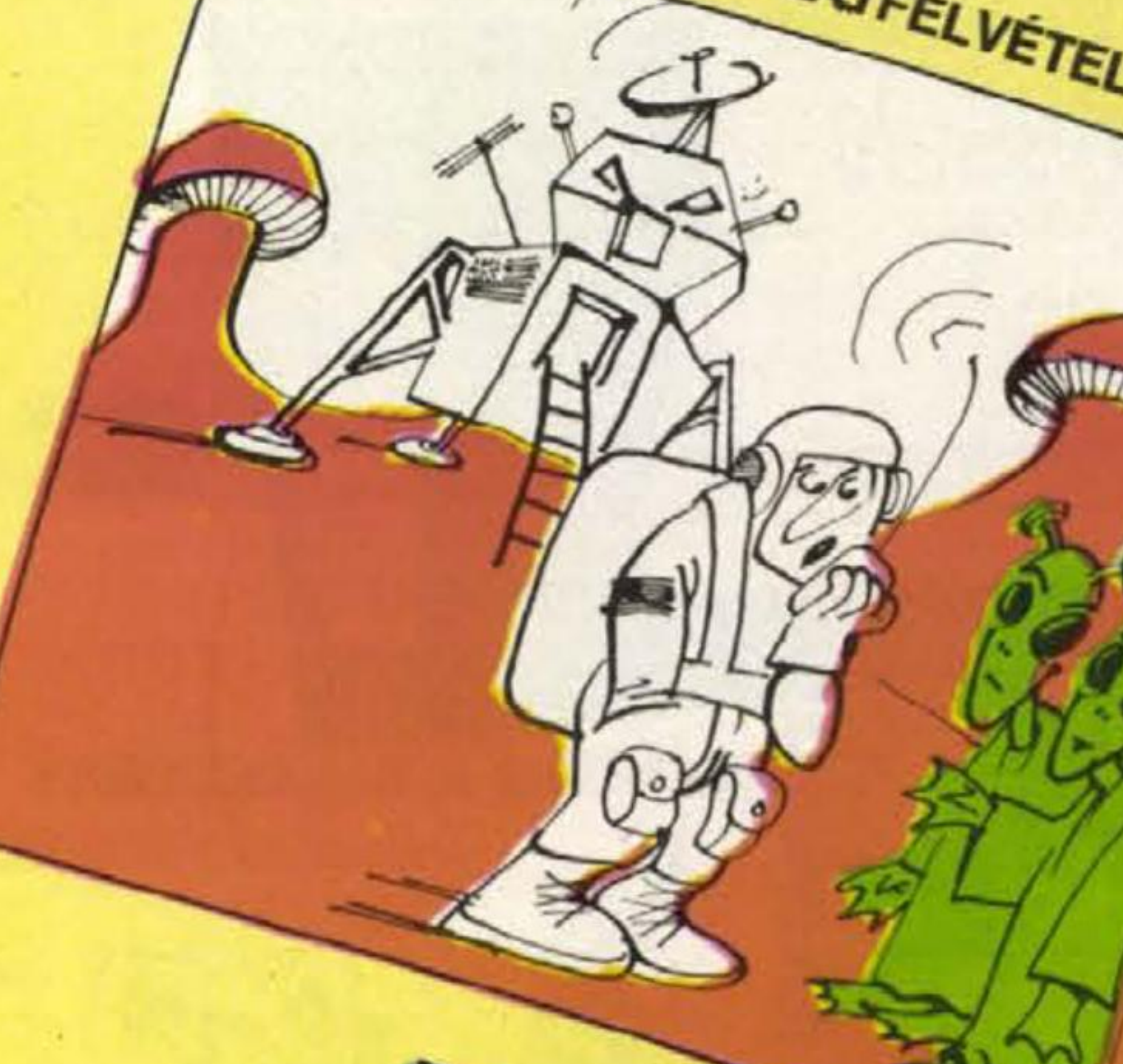

– Nem lehetnek túl fejlettek; nem ismerik se a sampont, se a macskatápot!

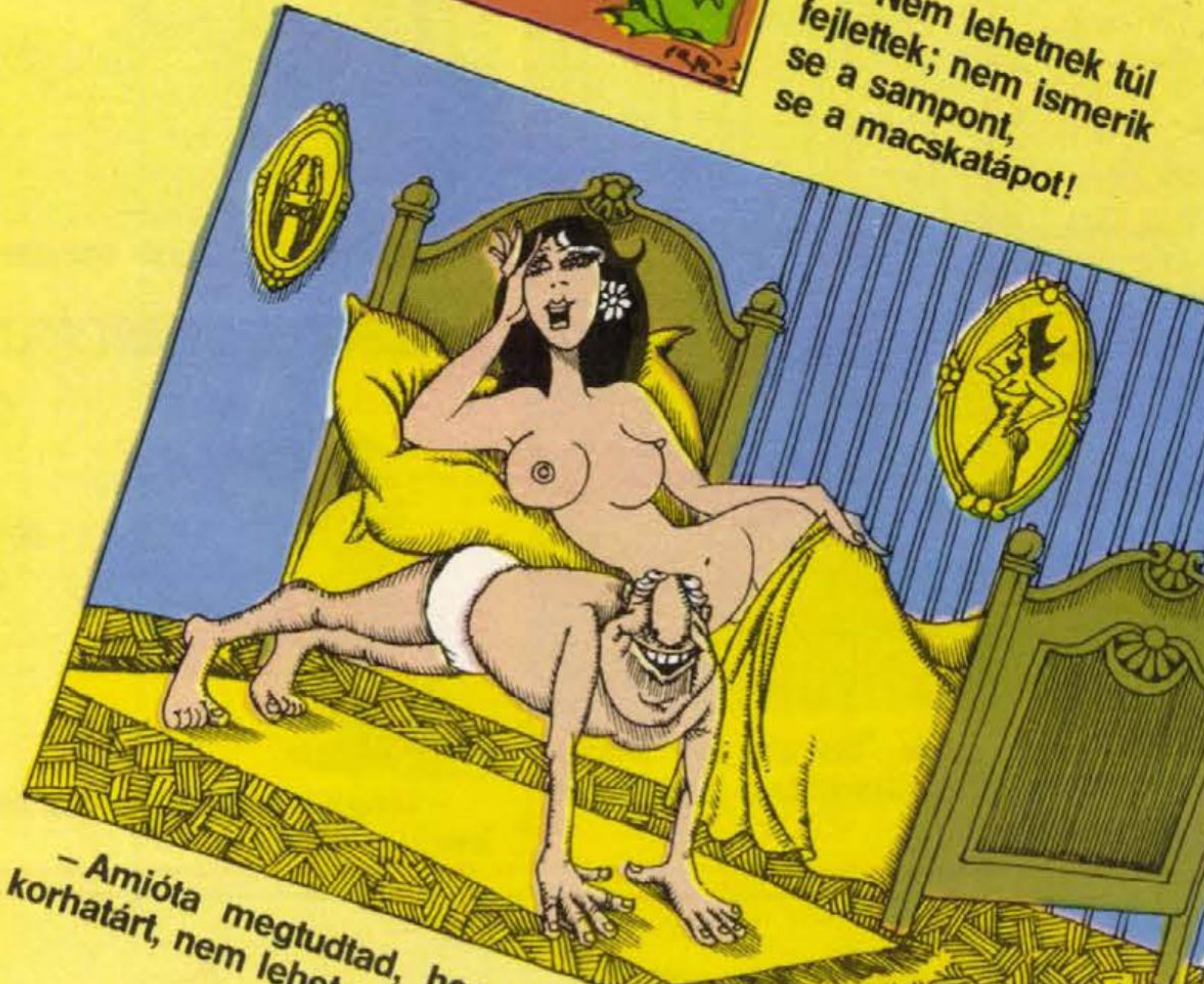

– Amióta megtudtad, hogy leszállítják jövőre a Fidesz-ben a korhatárt, nem lehet veled bírni!

ÉRZÉKENY CSATÁR

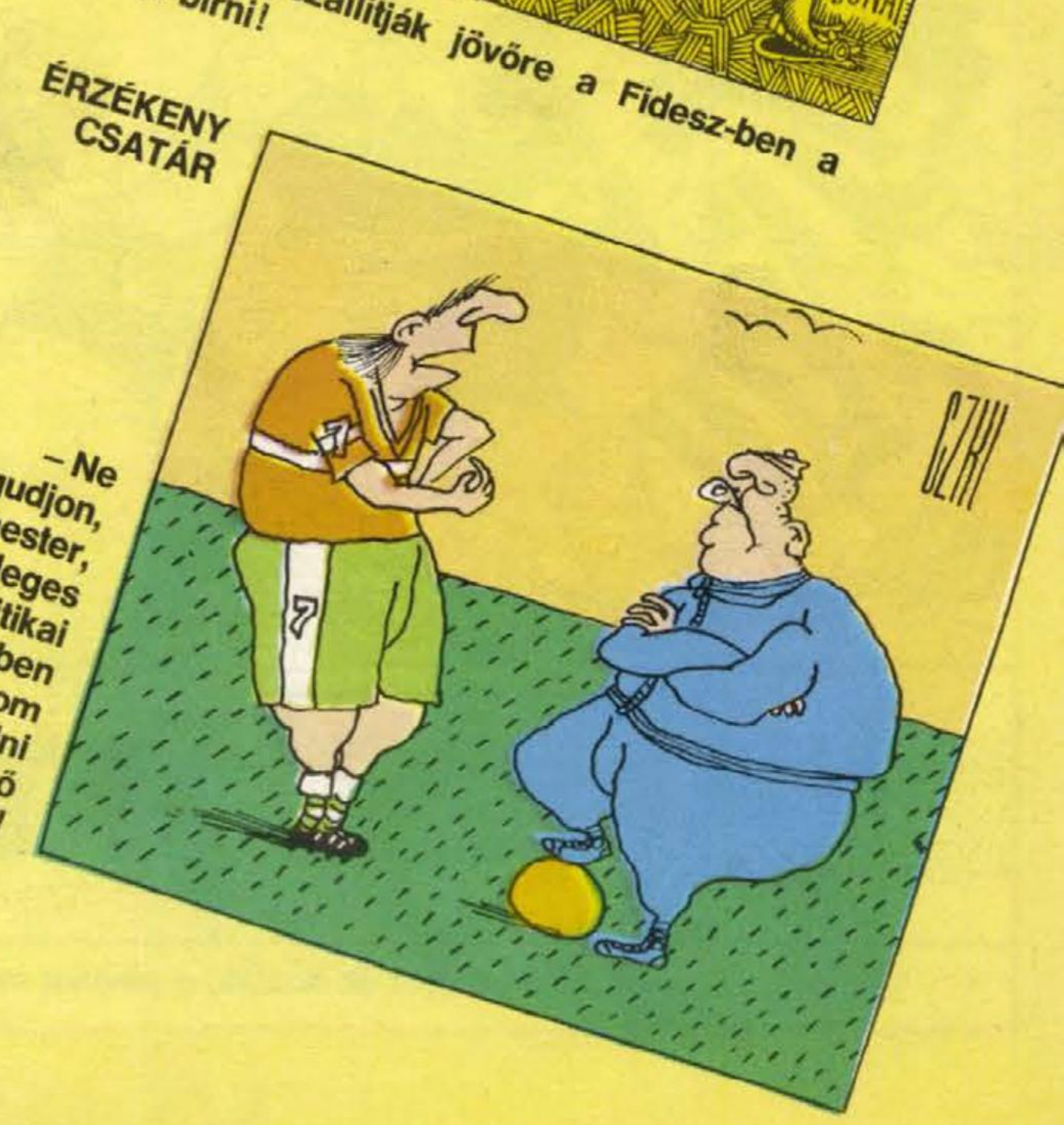

– Ne haragudjon, mester, de ilyen ideges belpolitikai légkörben én nem tudom vállalni a jobbszélső posztot!

BETEGLÁTOGATÁS

Óvatosan magamhoz szorítottam a kollégák által vásárolt dinnyebefőttet, egy köteg 1937-es évfolyamú Tolnai Világlapját és egy csokor rózsaszínű szegfűt. A szolid eleganciával berendezett kórteremben az ablak melletti ágyon feküdt Steplényi kollégánk az adminisztrációból. Bágyadt kézlegyintéssel üdvözölt, én viszont harsányan felordítottam:

– Szevasz, öregfiú! Ez igen! Mi majd megőrülünk a vállalatnál, annyi a munka, ő meg szépen elbújik a kórházban… Hát szabad ezt? Haszontalan szimuláns! Itt sütteti a hasát a nappal, az állam pénzén? Hát illik ez? Vedd tudomásul, az egész osztály irigyel. Szerencsés flótás!

– Ne bolondozz – nyögte sápadtan –, a prof szerint meg kell csinálni a műtétet.

– És ha meg kell csinálni? Na bumm, és akkor mi van? Tudod, mi lesz az egész? Katonadolog, gyerekjáték, ipi-apacs, egy-kettő-három. A professzor azt mondja: te vagy a fogó, aztán kész.

Ekkor fehér bóbitás ápolónő lépett az ágyhoz:

– Most szépen a hóna alá tesszük a lázmérőt. Így ni – mondta kedvesen mosolyogva, aztán elsietett.

– Micsoda nő, öregem – kacsintottam Steplényire. – Átkozottul jól megy a dolgod. Ne félj, láttam, hogy nézett rád ez a tündér.

– Hogy nézett rám? – zihálta idegesen Steplényi.

– Engem nem tudsz félrevezetni. Mindig nagy szoknyavadász voltál. Ilyen ápolónő mellett boldogság az élet. Udvarolj csak, fiatal vagy, legényember vagy – figyelmeztettem barátian.

– Jut is nekem eszembe ilyesmi. Értsd meg, lehet, hogy még e héten sor kerül az operációra – suttogta elmerengve.

– Becsületszavamra irigyellek. Mi el kell, hogy készítsük a bonyolult exportkimutatást, ő meg itt lazsál a kórházban. Az egész ügy gyerekjáték. Lánc-lánc-eszterlánc, eszterlánci cérna… A dinnyebefőttet meg ne edd egyszerre! Tudom, milyen mohó vagy.

– És ha esetleg valami komplikáció merül fel?

– Komplikáció? Hogy oda ne rohanjak! Tudod, az országban naponta hány ilyen karcolást végeznek az orvosok? A prof álmában, behunyt szemmel csinálja az ilyesmit. Ott sem kell lennie, interurbán telefonon megcsinálja. Úgy elvégzi, hogy közben Dürrenmattot olvas és hallgatja a Szabó családot, hogy mi történt az Icukával. Hiába, a sors kegyeltje vagy! Mi gürcölünk a vállalatnál, ő meg puha paplan, fehér ágy… Már egészen kigömbölyödött a képed. Remek színben vagy – mondtam Steplényinek elismerően, és búcsúzóul kedélyesen hátba vágtam. Mielőtt elhagytam volna a kórtermet, tagbaszakadt ápoló lépett Steplényi ágyához:

– A kedves beteget most áthelyezzük a műtőbe – harsogta biztatóan.

– Látod – mondtam irigyen –, nagy kópé vagy, mindig tudtad, hogyan kell helyezkedni…!

Ezután pánikszerűen kioldalogtam az utcára, szilárdan elhatározva, hogy megmondom a vállalatnál, ezentúl mást küldjenek beteglátogatásra. Például a Darvas Ivánt. Ő még nálam is jobb színész.

GALAMBOS SZILVESZTER

MOSOLYOGJUNK A NEHÉZ HELYZETEKBEN IS!

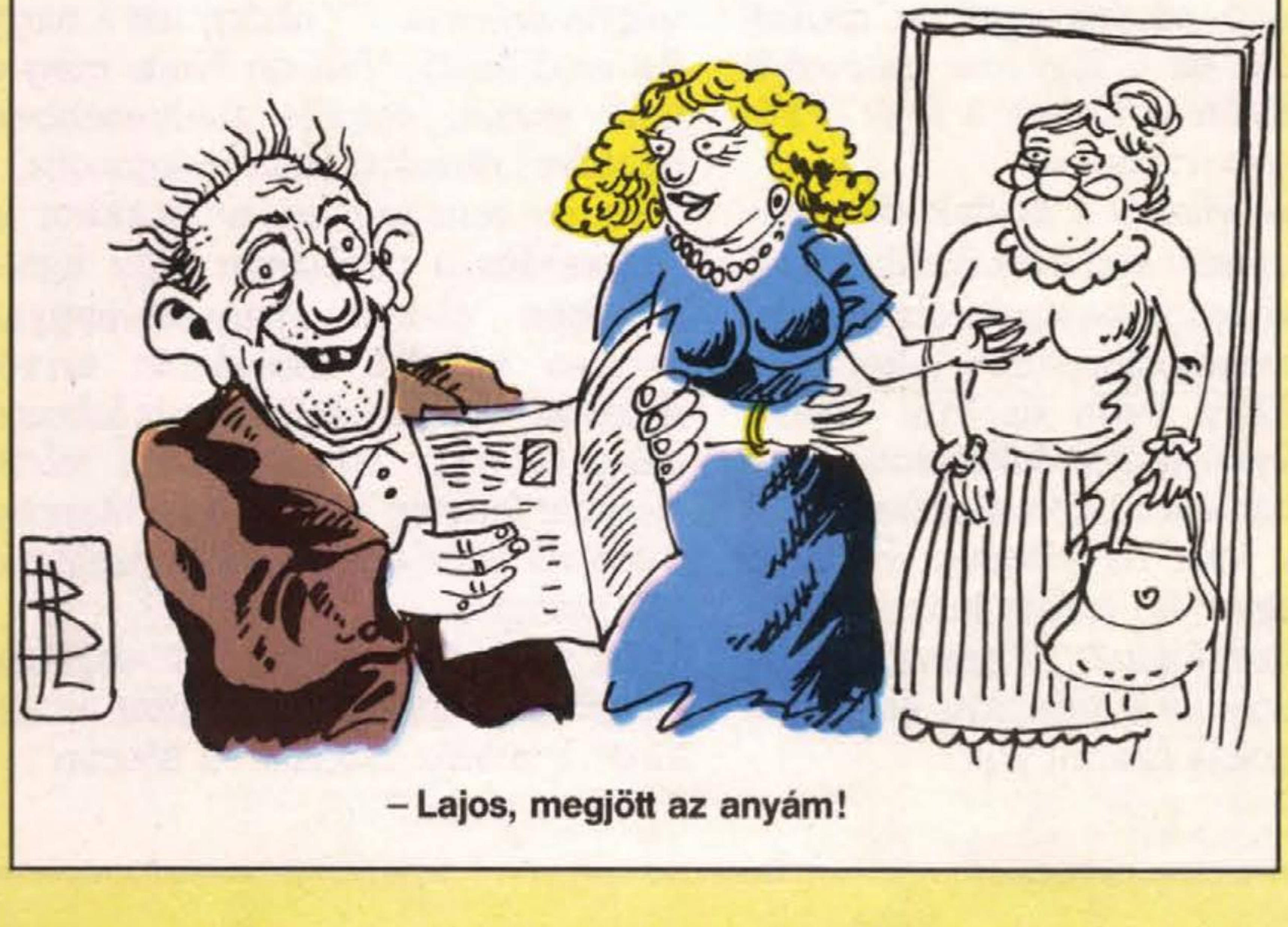

– Lajos, megjött az anyám!

CSAK KÁRTYÁSOKNAK

JELENSÉG

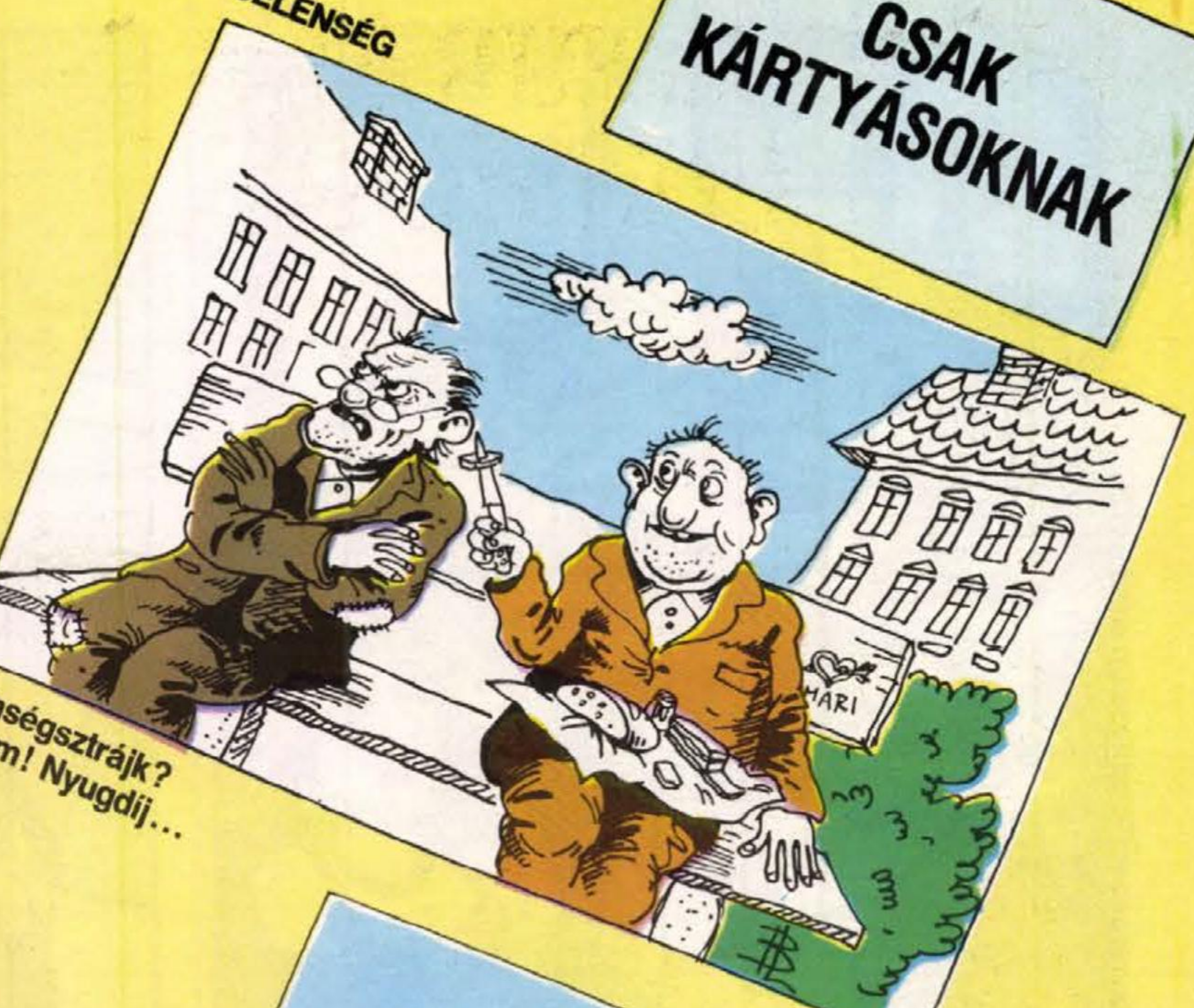

– Éhségsztrájk?
– Nem! Nyugdíj…

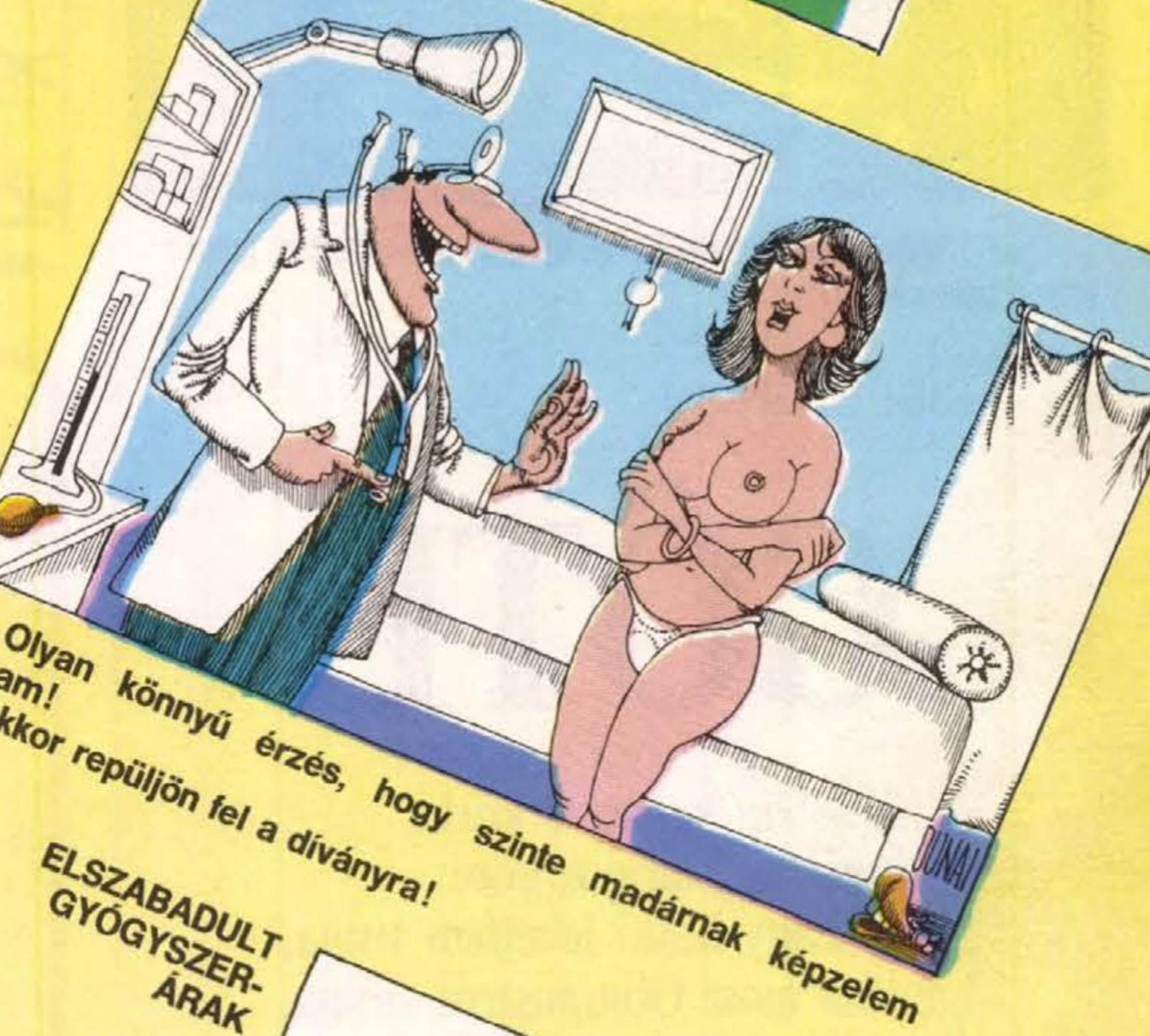

– Olyan könnyű érzés, hogy szinte madárnak képzelem magam!
– Akkor repüljön fel a díványra!

ELSZABADULT GYÓGYSZERÁRAK

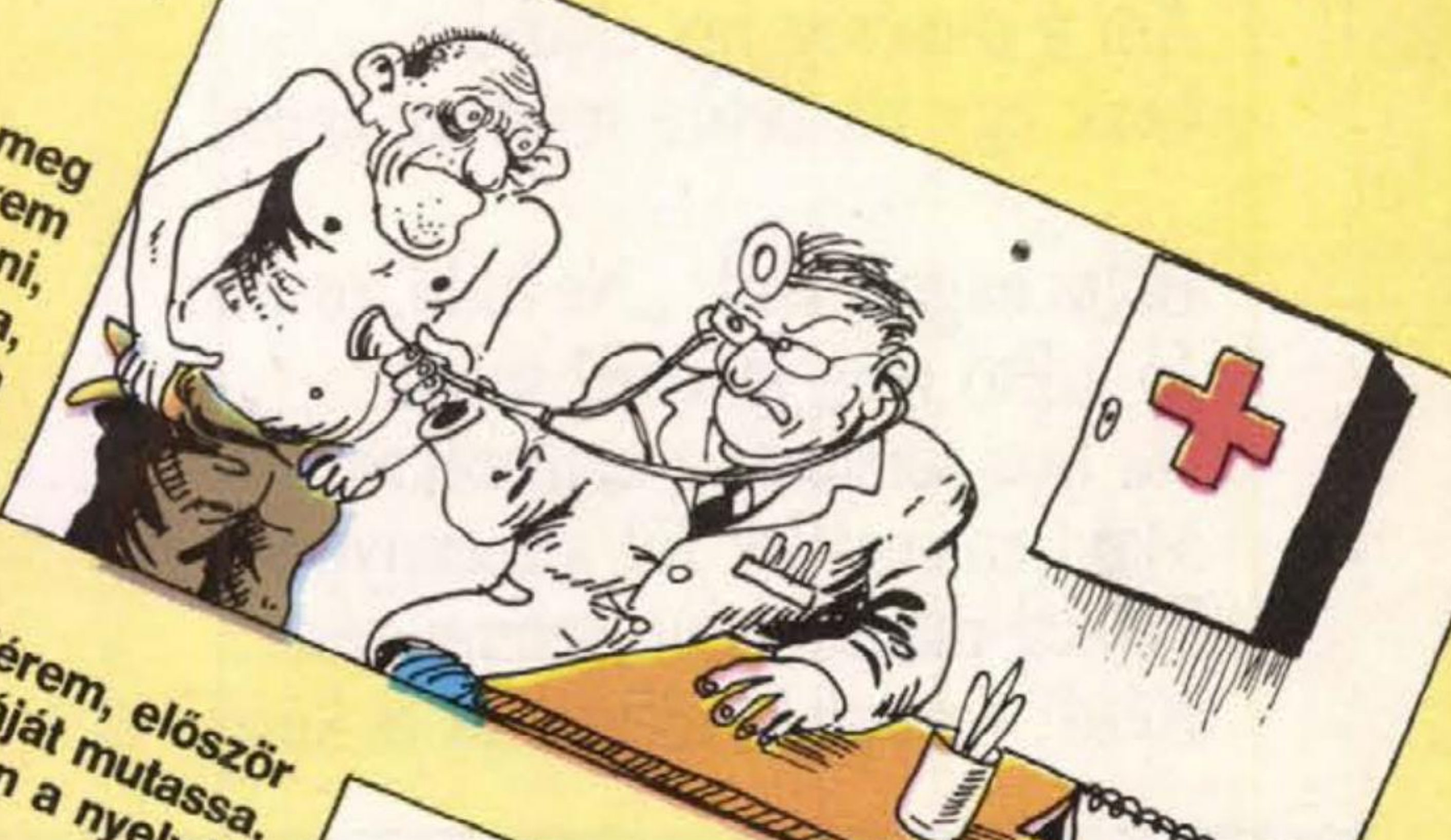

– Papa, meg sem merem mondani, mi a baja, úgysem tudja kiváltani a gyógyszereket!

– Kérem, először a pénztárcáját mutassa, azután a nyelvét!

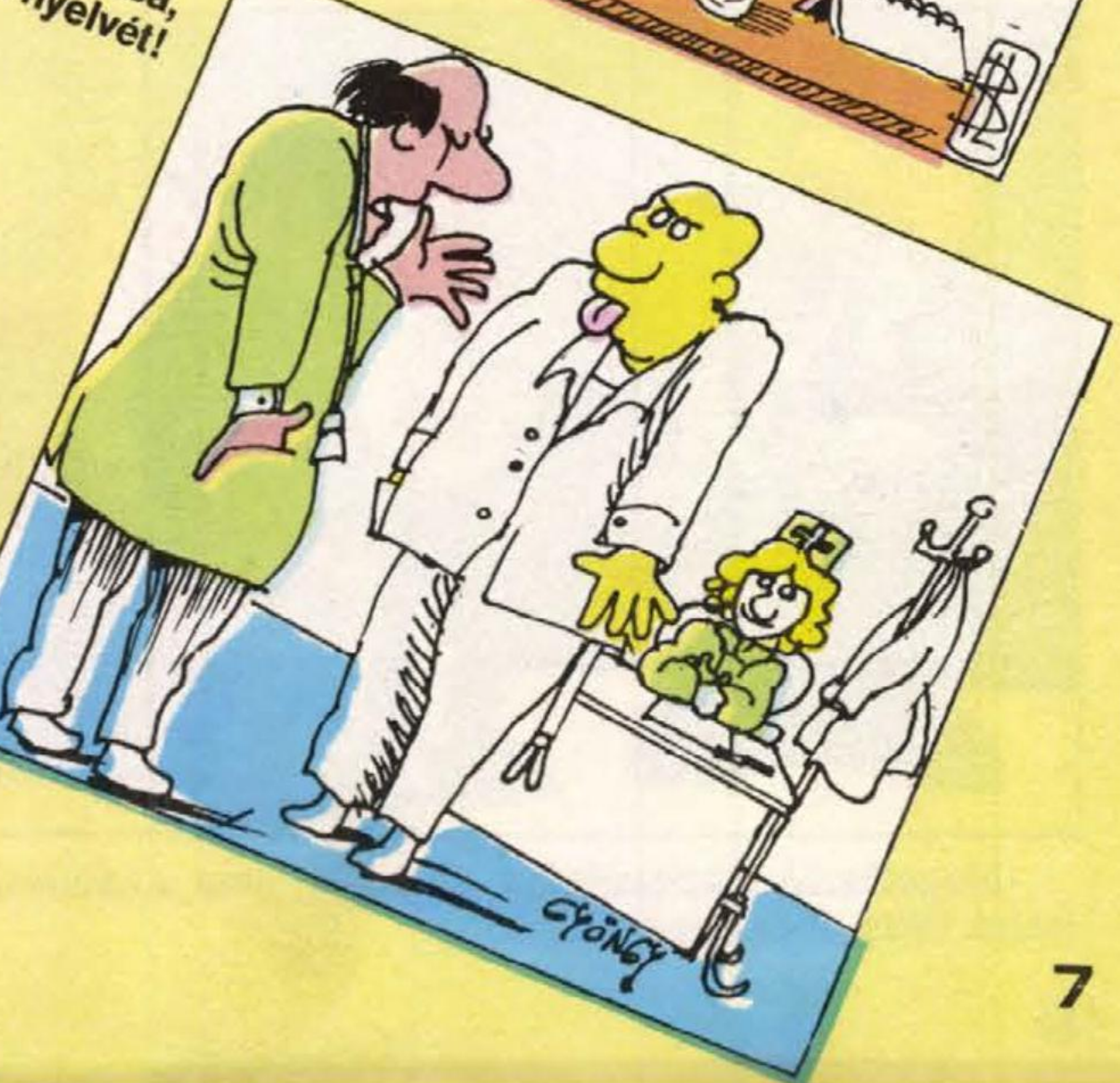

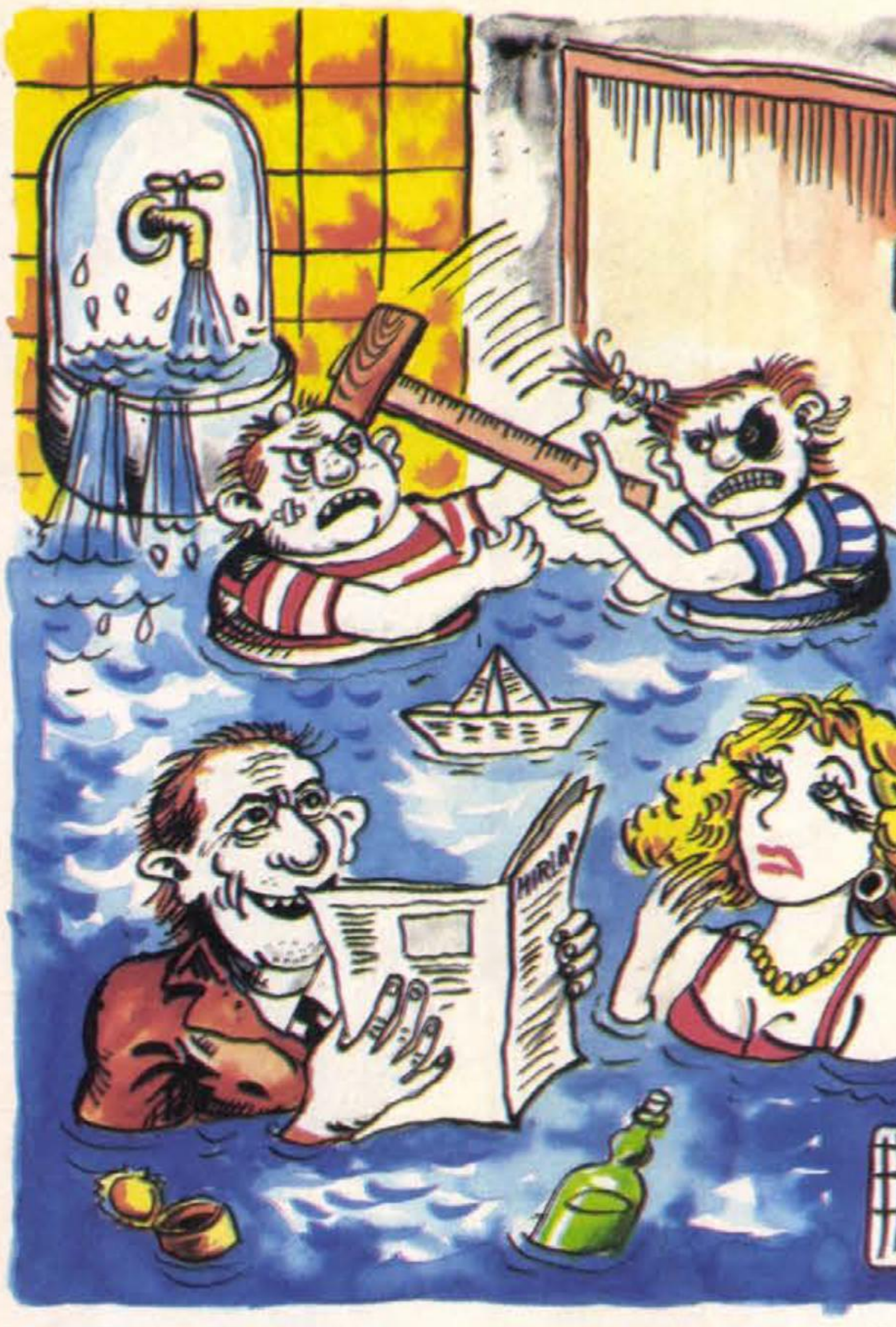

– Ne idegeskedj, szívem, csak „vízlépcsőset" játszanak a gyerekek!...

LEGKÖZELEBB ÍGY KELL TÁRGYALNI

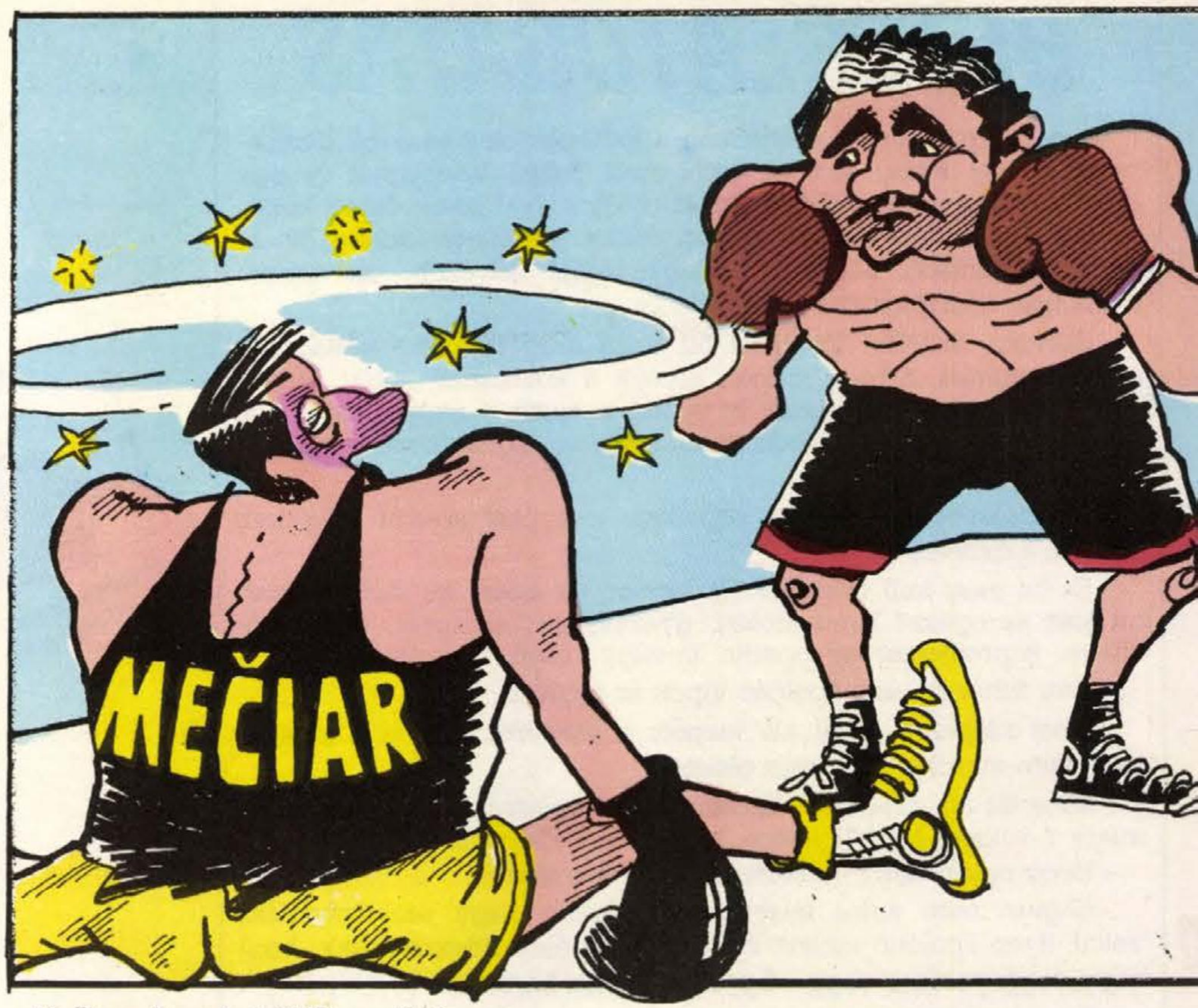

– Mečiarnak ne Antallt! Pappot!

KIBÉDI ERVIN:

GŐTE

A nádasban keringve körbe
Sírdogál egy tarajos gőte:
„Mily nagy költő lehettem volna,
Lantom most Olimpuszról szólna.
Ám a dicsőség így elenyész…
Csak egy há betűn múlt az egész!"

Bölcs bagoly szól: „Ne hidd, ostoba,
Jó költő nem lehetnél soha.
Ne bízz semmit az emberekre,
Majd én segítlek föl a mennybe.
Lelked magasra jut, semmi vész…
Nézd; bekaplak, megeszlek és kész!"

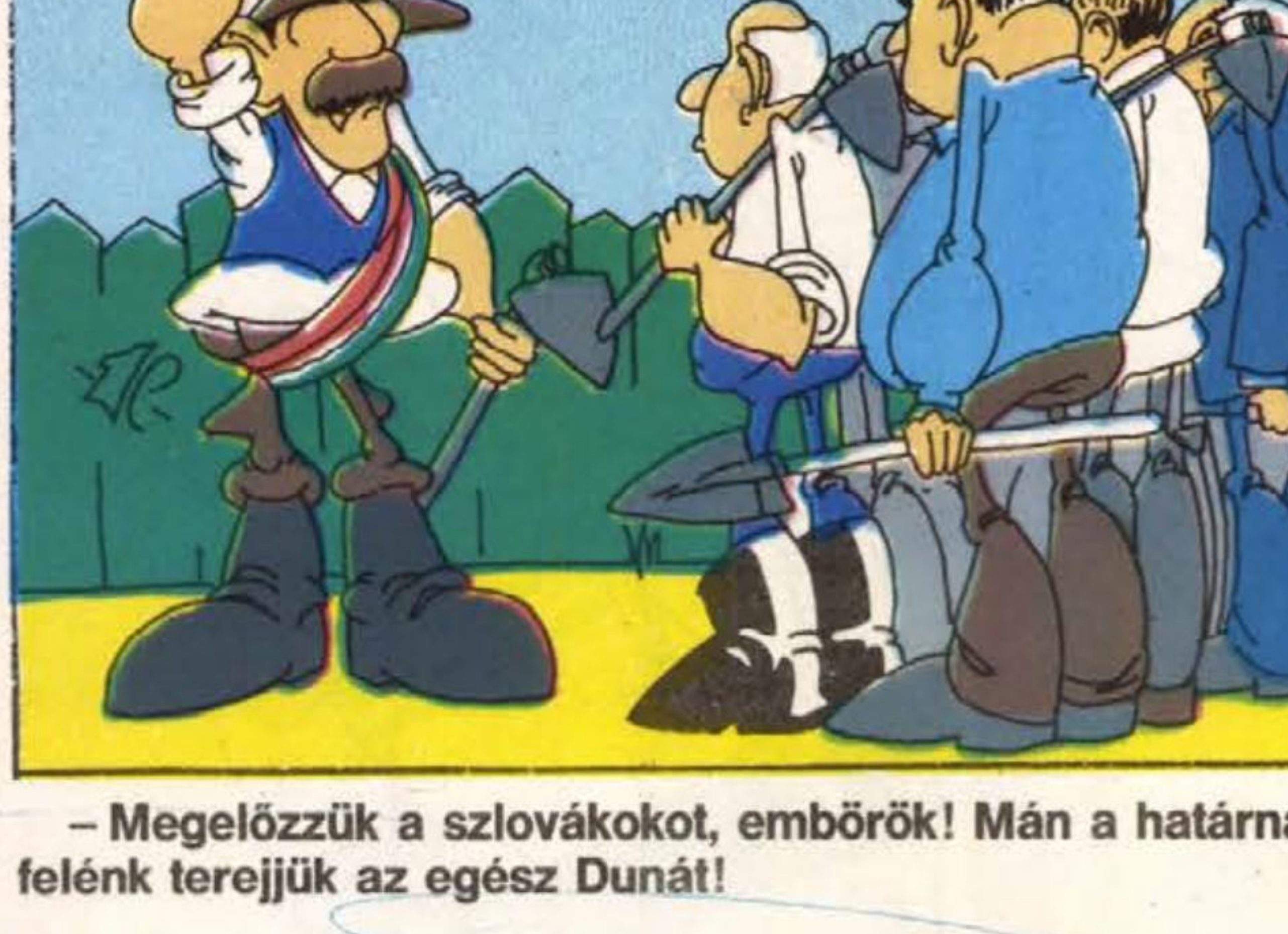

– Megelőzzük a szlovákokot, embörök! Mán a határná' felénk terejjük az egész Dunát!

BODNÁR GYULA:

HOL A FOLYÓ, KOMÁMASSZONY?

Kezdetben volt a Kék-Duna keringő, manapság van a keringő Kék-Duna. Terelgetik, mint pulik a birkanyájat, vagy mint a „liberális" sajtó a közvéleményt. Summa summárum, vízrengésre van kilátás az öreg folyón.

Bajban vannak a politikusok, méghozzá mind a két oldalon. Emitt attól tartanak, hogy megváltozik az országhatár, amott pedig attól, hogy az elterelés miatt a csallóköziek „Csalódottköz" néven kikiáltják az önálló aszályköztársaságot.

Pipák a zöldek is, hiszen lecsökken a mozgástere az őshonos dunai élővilágnak. Egyre több lesz a partra vetett vasérces uszály, a mederből kikandikáló sörösüvegekbe szorult vadevezős és a fővárosi szennyvíz elhelyezésén is törheti a fejét a Főpolgármesteri Hivatal.

Örülhet viszont a közlekedési tárca, hiszen nem kellenek újabb hidak. A megszilárdult pakurán olyan „olajozott" gyalogosforgalmat lehet majd lebonyolítani Buda és Pest között, mint amilyen az aktatáskás dollárszállítás volt annak idején Moszkvába.

Ám mi lesz, ha mégsem válik be az elterelés? Ha kevés lesz a víz az üzemcsatornában? Visszaáll minden, ahogy az eredetileg és annak rendje-módja szerint volt?

Nem! Annyira azért nem fantáziátlanok a „tervezők"! Biztonságosan kódolt páncélszekrények őrzik a Visztulával való összekapcsolás tervét. Így aztán egy legyet üthetnek két csapásra! Vagy visszafelé folyik a Visztula, vagy átszállás nélkül mehetünk a visegrádi hármak médiahajójával a Római-parttól egészen a Balti-tengerig.

Ha viszont a lengyel zöldek közbelépnek, mondván: „– A piszkos Duna-víztől nem tisztul a Visztula!" – akkor irány Hollandia. Talán sikerül rábeszélni a facipősöket, hogy állítsák át szélmalmaikat vegyes meghajtásúvá. „Alul a víznek árja, felül a vitorla szárnya…", ahogy azt a nagy flamand költő, Van de Nints még a múlt század csípője (helyesebben mondva: dereka) táján megjósolta.

Ha ez sem menne, még akkor is nullszaldós a probléma. Egy hirtelenjében alakult magyar–magyar vegyes vállalat szenzációs tervet eszelt ki. Az elterelt Duna-víz felhasználásával egy remek vízzel töltött alagutat lehetne építeni a La Manche csatorna fölött édesvízi tengeralattjárók számára.

Ha viszont marad a „C"-variáns, akkor nem marad más, mint az ár. Ideát a zöldár, „odaát" a Meciar…!

VÍZLÉP-CSŐD

Visegrádnál megfeneklett a Média-hajó

**HIÁBA NO,
NEHÉZ SZAKMA
A MIÉNK...**

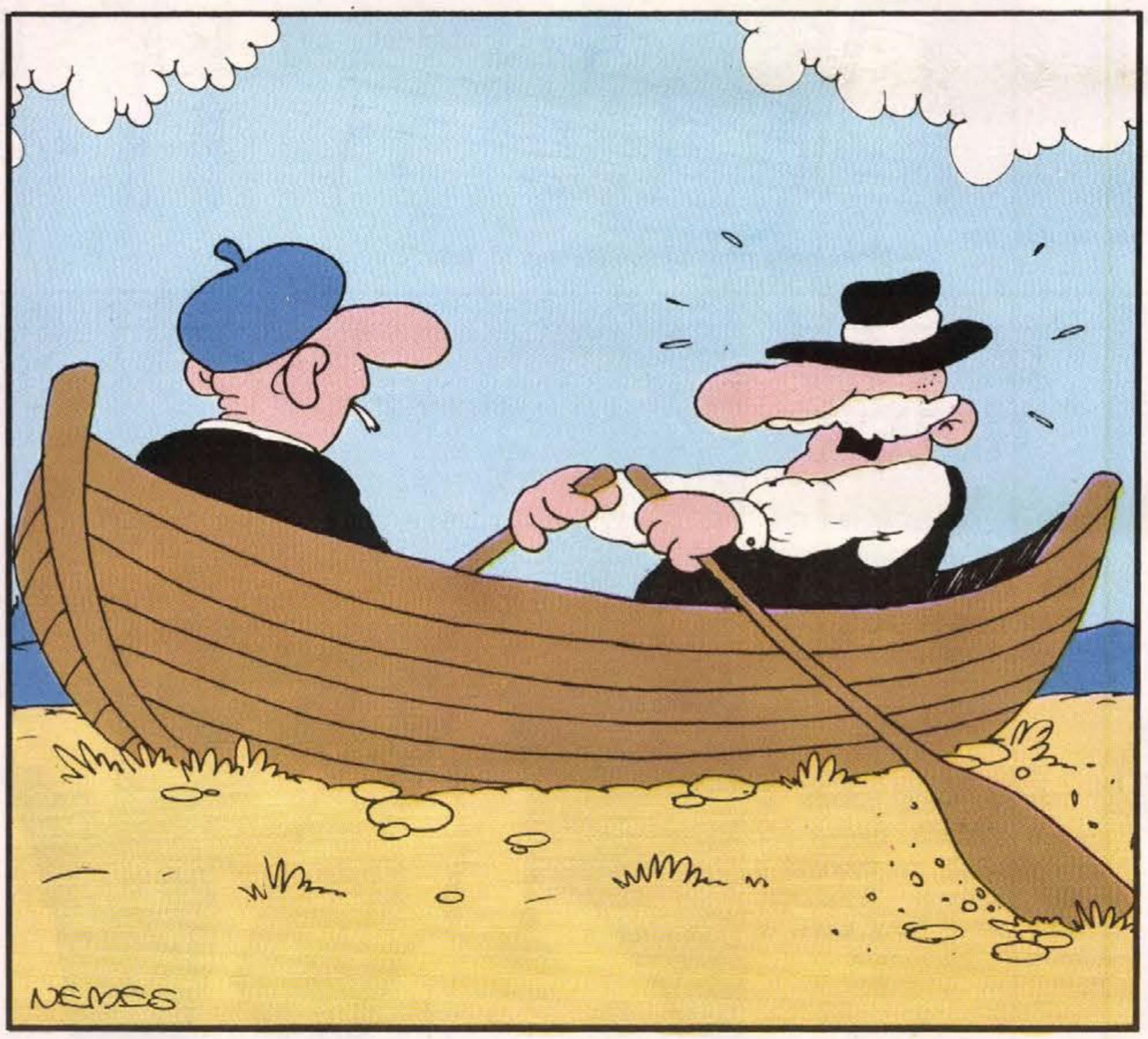

– Tudod, fiam, mióta az a hitvány Mečiar elterelte a Dunát, már nekünk, révészeknek sem fenékig tejfel

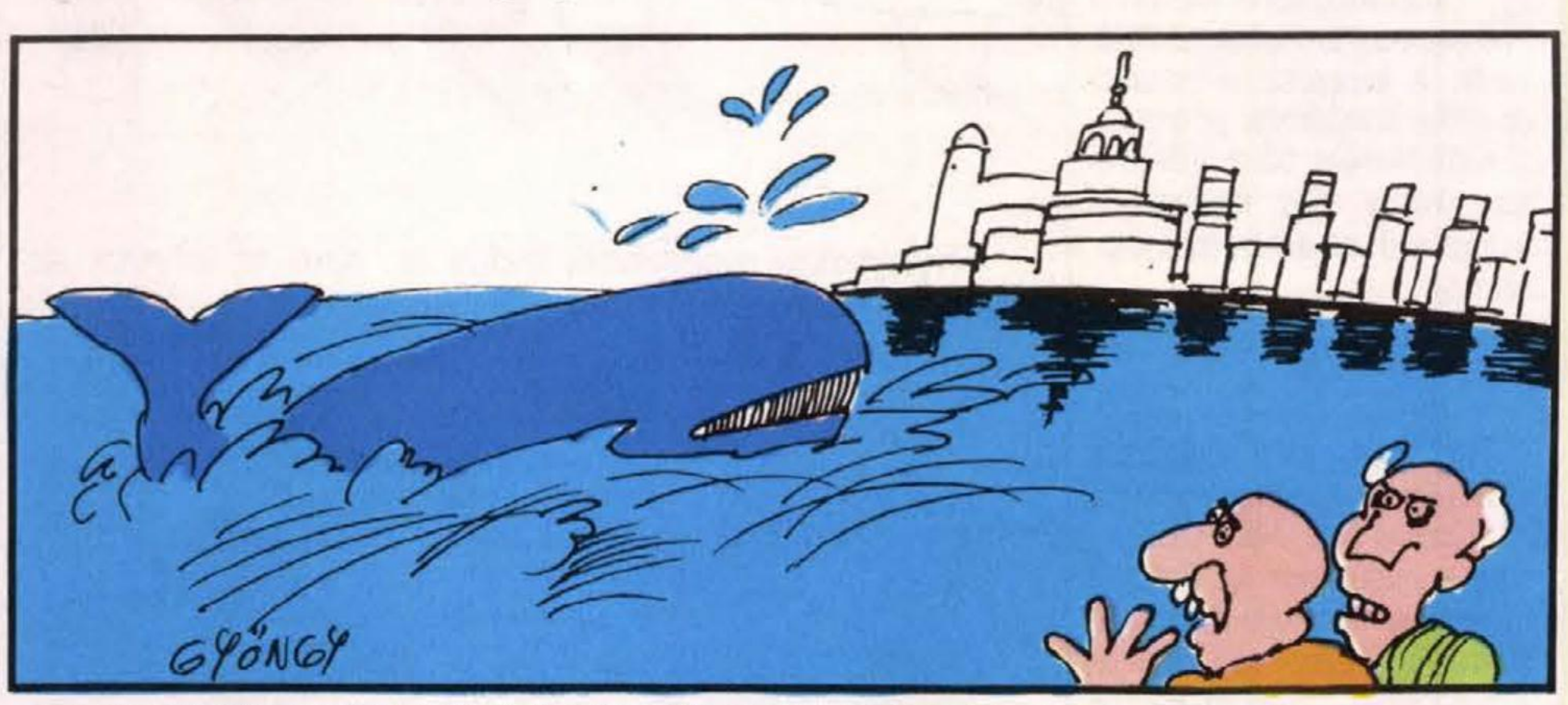

– Te, Karel! Nem történt itt valami malőr a Duna elterelésekor...

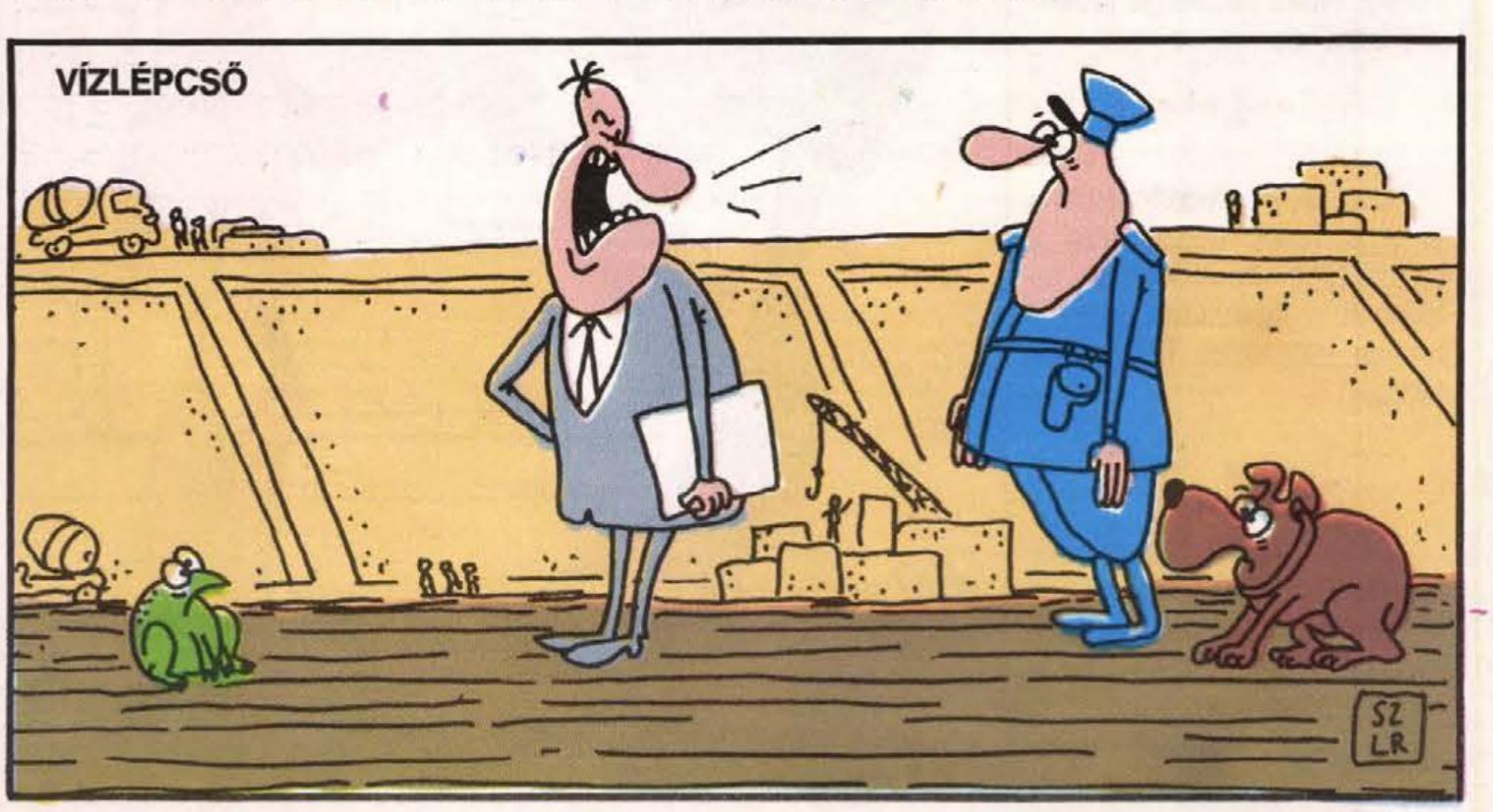
VÍZLÉPCSŐ
SZ LR

– Nem megmondtam, hogy az építkezés területén nem akarok látni egy Zöldet sem?!...

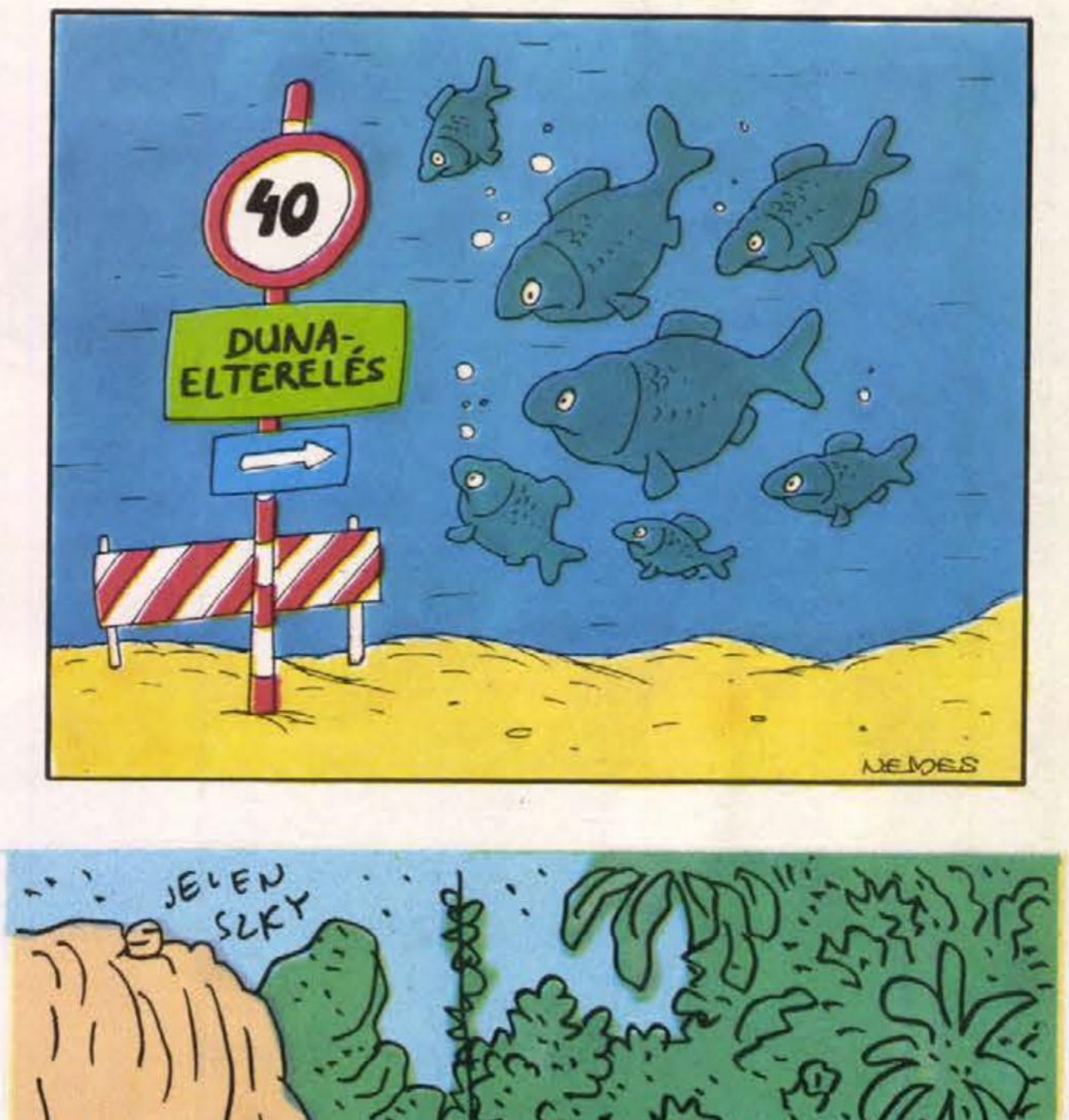
40
DUNA-ELTERELÉS
NEMES

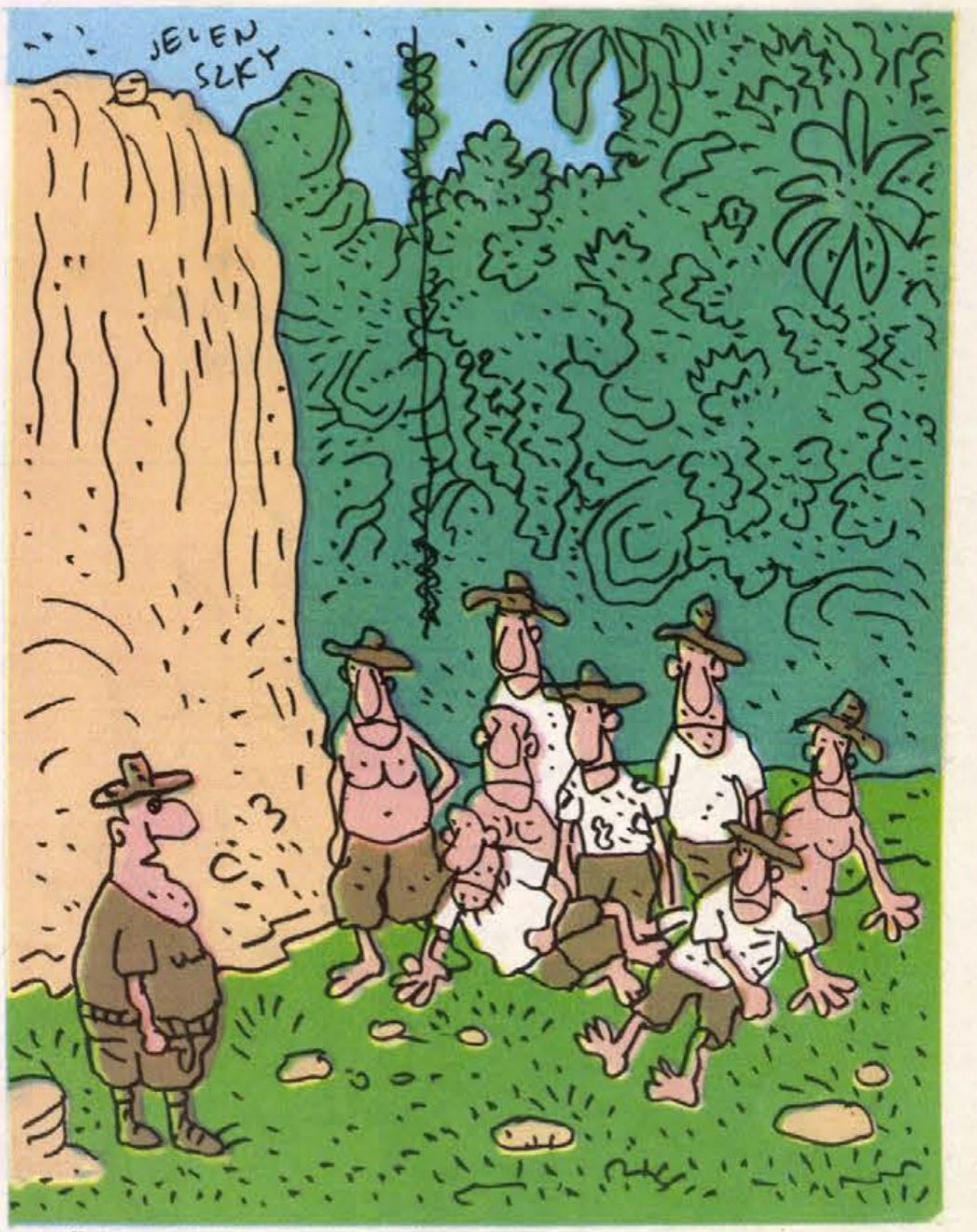

– Üdvözlöm a magyar túlélési tanfolyam résztvevőit, a célnál az amazonasi dzsungelban. Sajnos, Kovács elvtárs, a volt PB-titkár, már nincs köztünk, útközben egy indián törzs főnökévé kiáltották ki.

ZSARURA DERŰ

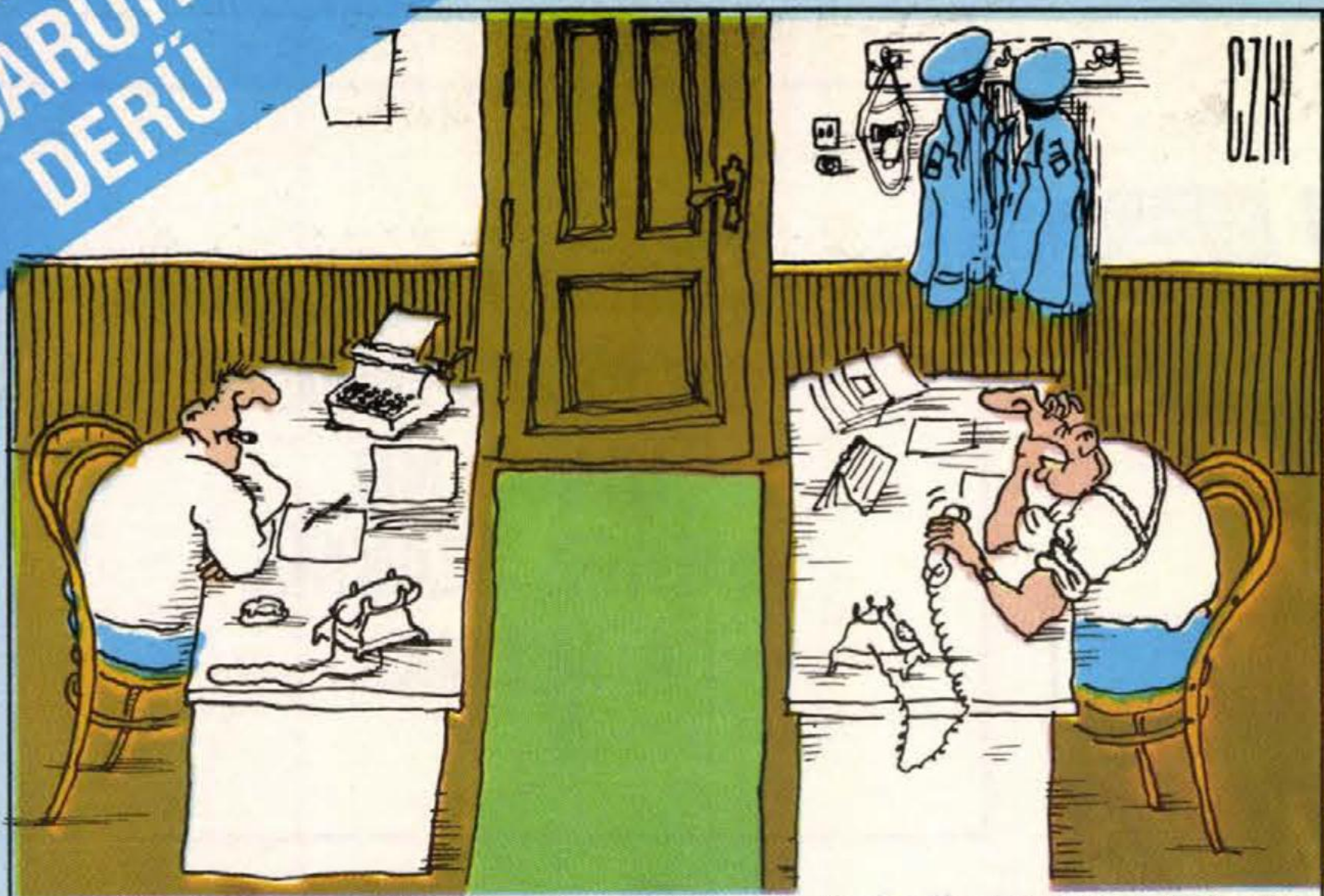

– Most meg egy kínai zugárus telefonált, hogy Bodrácskáné két pár negyvenhármas férfizoknit vett nála

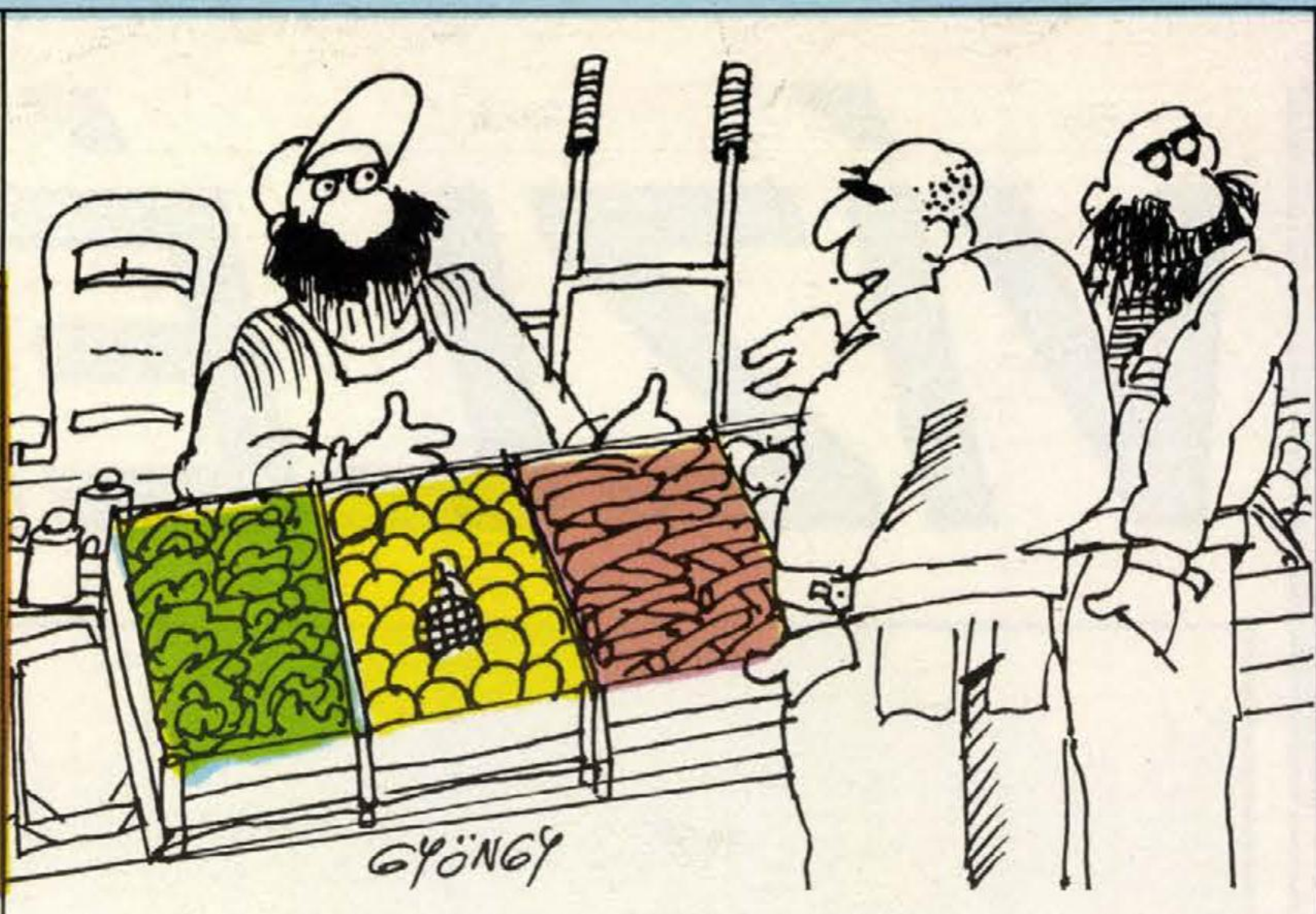

– Most még nem biztosítottunk ki, tata…

AUTÓTOLVAJ KOCSIJA

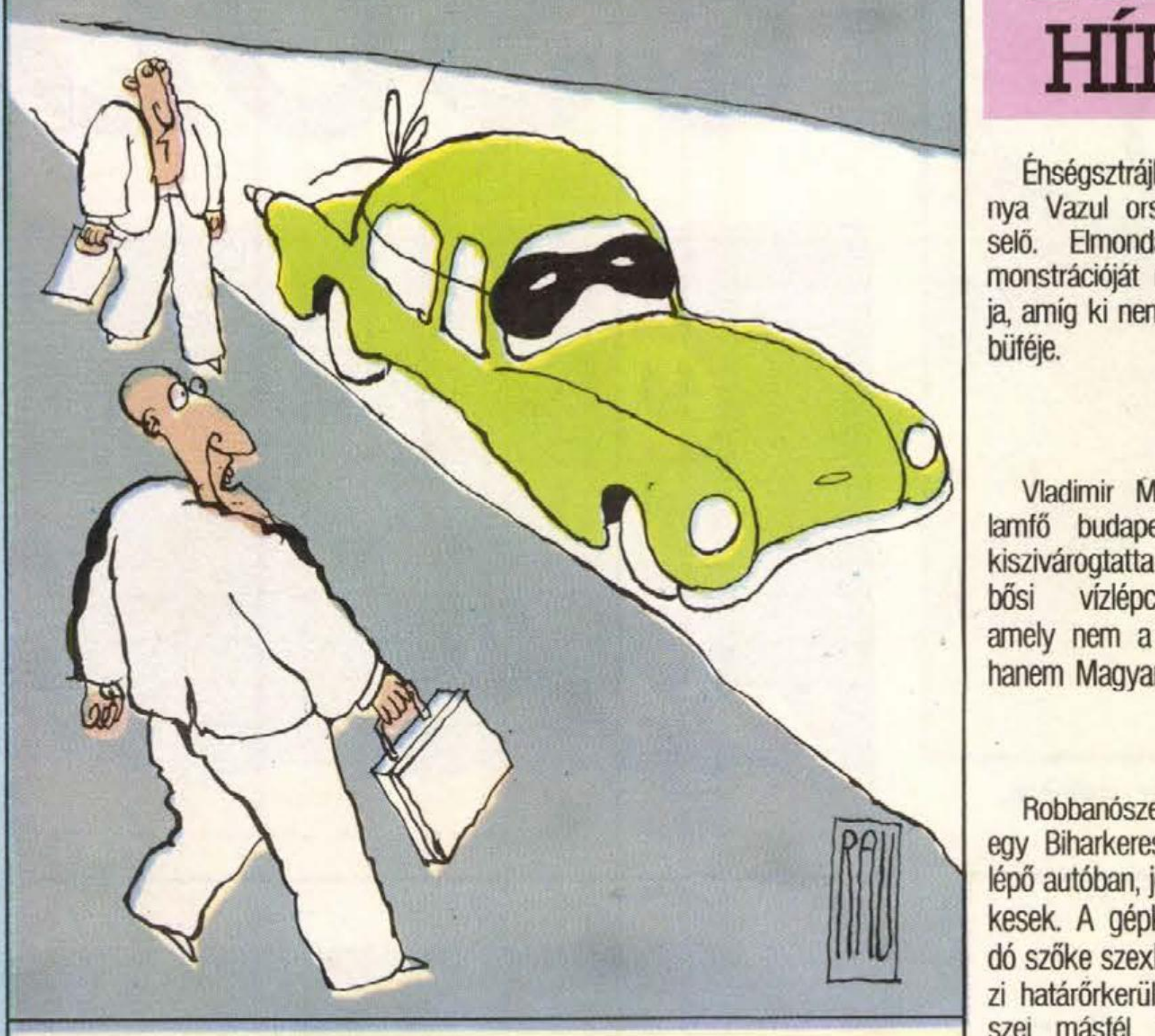

Milyen a környezetbarát gumibot?

NEM A HÁTADON OLVAD, HANEM A KEZEDBEN

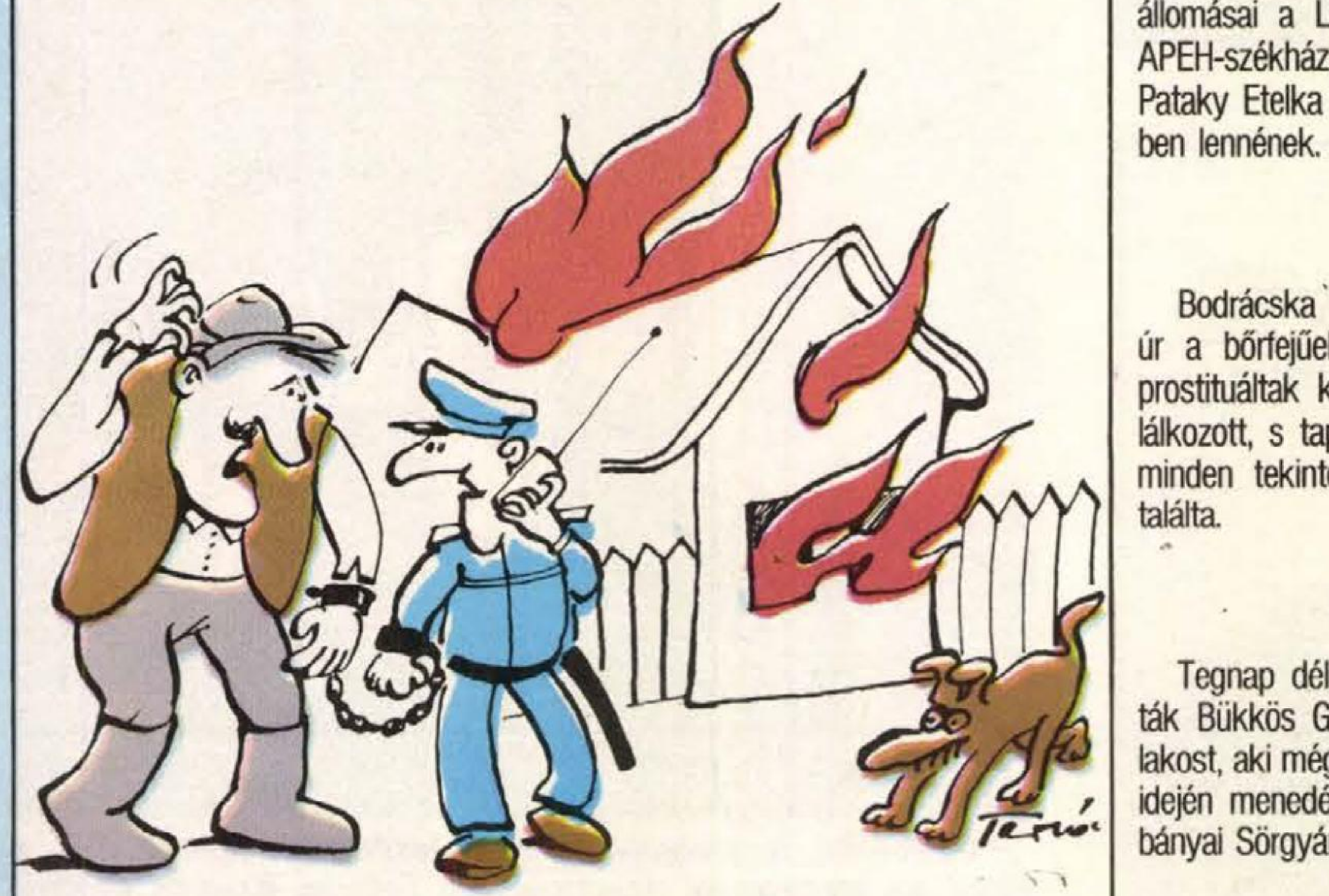

– Szóval csak a médiaelnökök játszhatnak a tűzzel?

LUDAS HÍREK

Éhségsztrájkba kezdett Giriznya Vazul országgyűlési képviselő. Elmondása szerint demonstrációját mindaddig folytatja, amíg ki nem nyit a Parlament büféje.

*

Vladimir Meciar szlovák államfő budapesti látogatásakor kiszivárogtatta: már dolgoznak a bősi vízlépcső D-variánsán, amely nem a Dunát terelné el, hanem Magyarországot.

*

Robbanószerkezetet találtak egy Biharkeresztesnél hazánkba lépő autóban, jelentették az illetékesek. A gépkocsiban tartózkodó szőke szexbombát az orosházi határőrkerület bátor tűzszerészei másfél órás megfeszített munka után sikeresen hatástalanították.

*

Még mindig nem végleges a délkelet-pesti metróvonal sorsa. Az újabban már nem pásztor-, hanem koldusbotra emlékeztető nyomvonal tervezett fontosabb állomásai a Lehel téri piac, az APEH-székház, valamint Barsiné Pataky Etelka lakásának közelében lennének.

*

Bodrácska rendőrfőkapitány úr a bőrfejűek vezetői után a prostituáltak képviselőivel is találkozott, s tapasztalatcseréjüket minden tekintetben kielégítőnek találta.

*

Tegnap délután hazatoloncolták Bükkös Géza mátrakolbászi lakost, aki még a nyári kánikulák idején menedékjogot kért a Kőbányai Sörgyárban.

WÉBER TAMÁS
(Showder duó)

FELJELENTETTÉK BUDAPEST RENDŐRFŐKAPITÁNYÁT

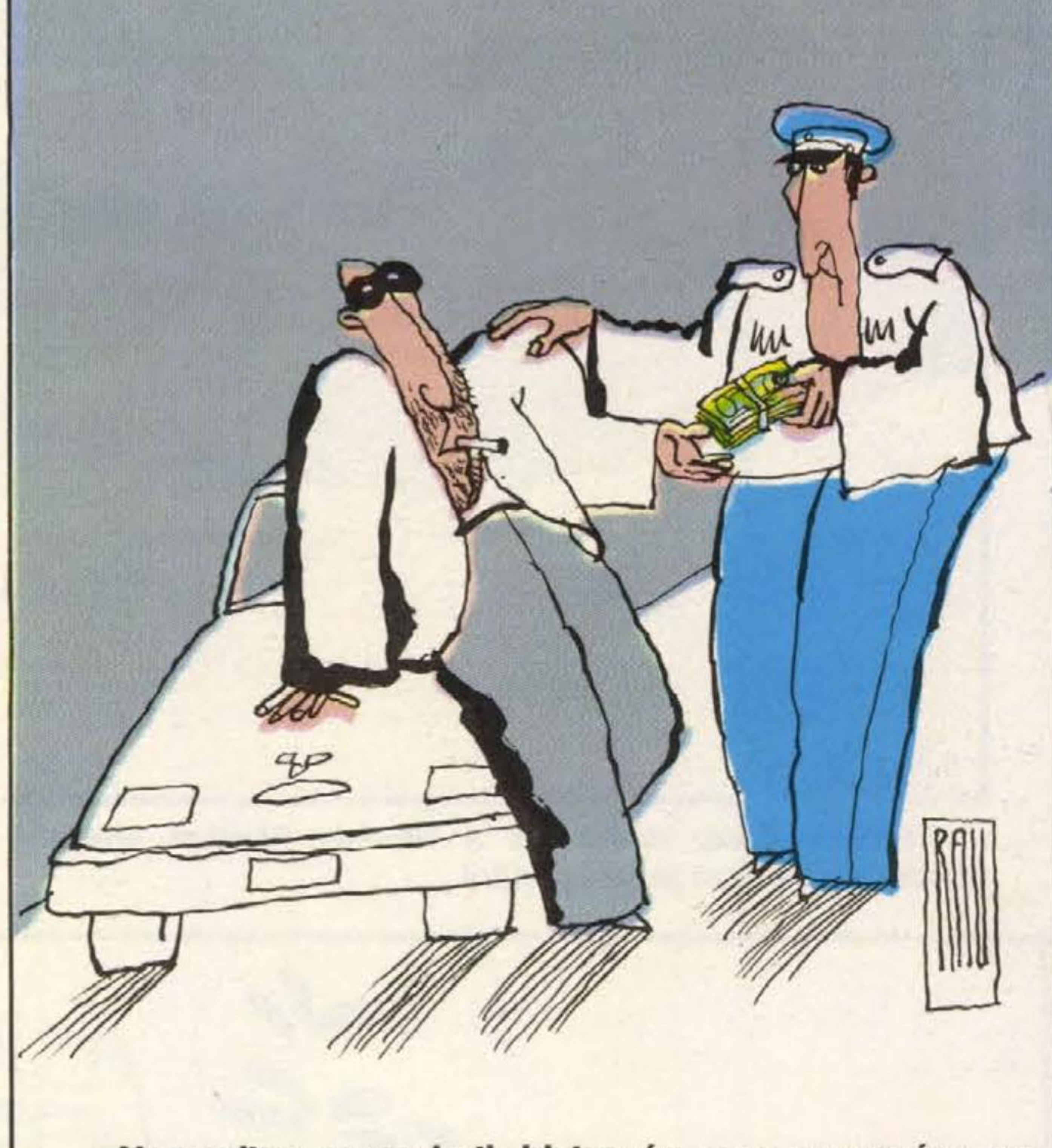

– Nyugodtan megveheti, biztos úr, nem az enyém, az unokahúgomnak loptam…

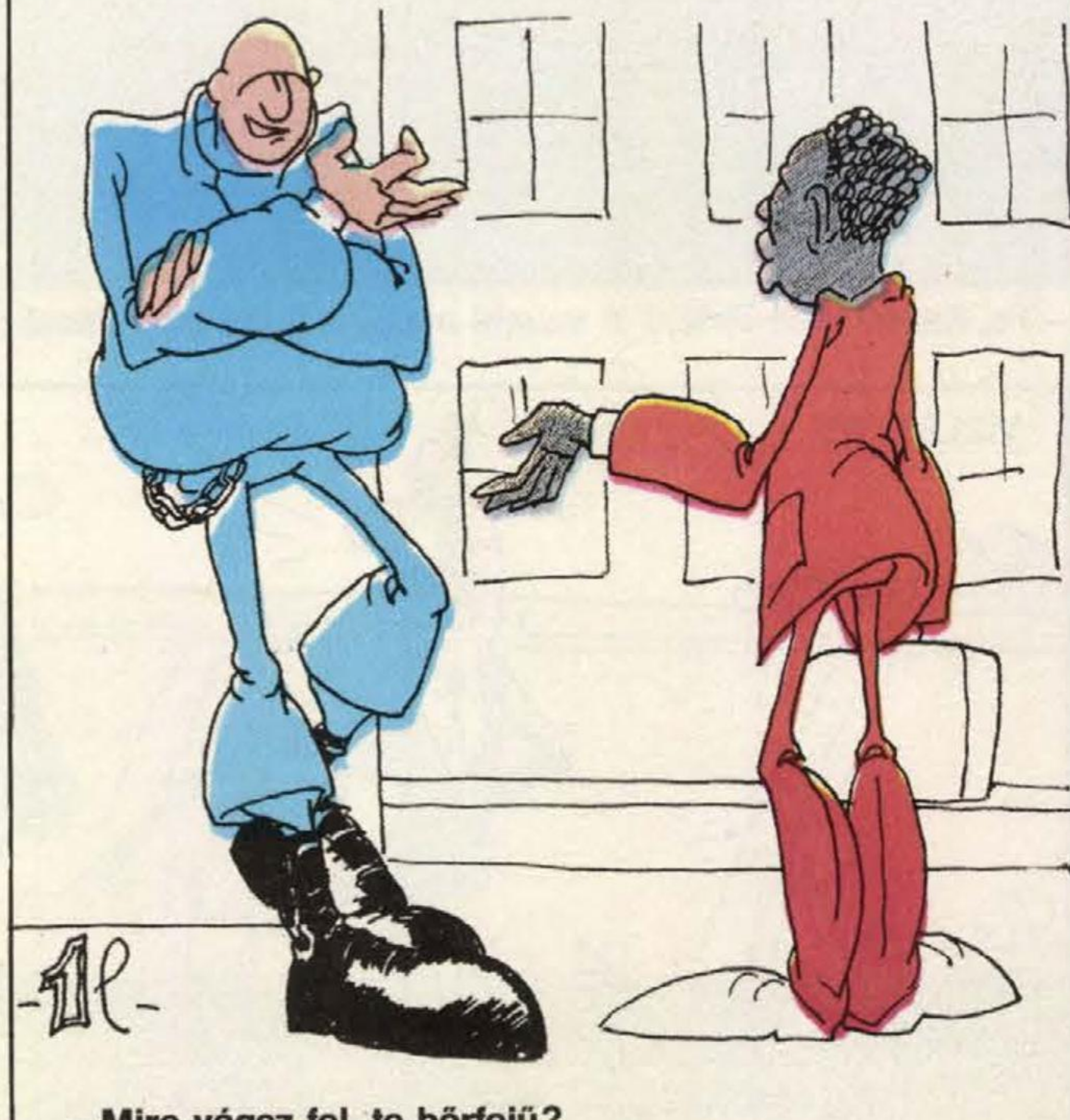

– Mire vágsz fel, te bőrfejű?
– Ilyen apró darabokra!

SZERESSÜK EGYMÁST, GYEREKEK!

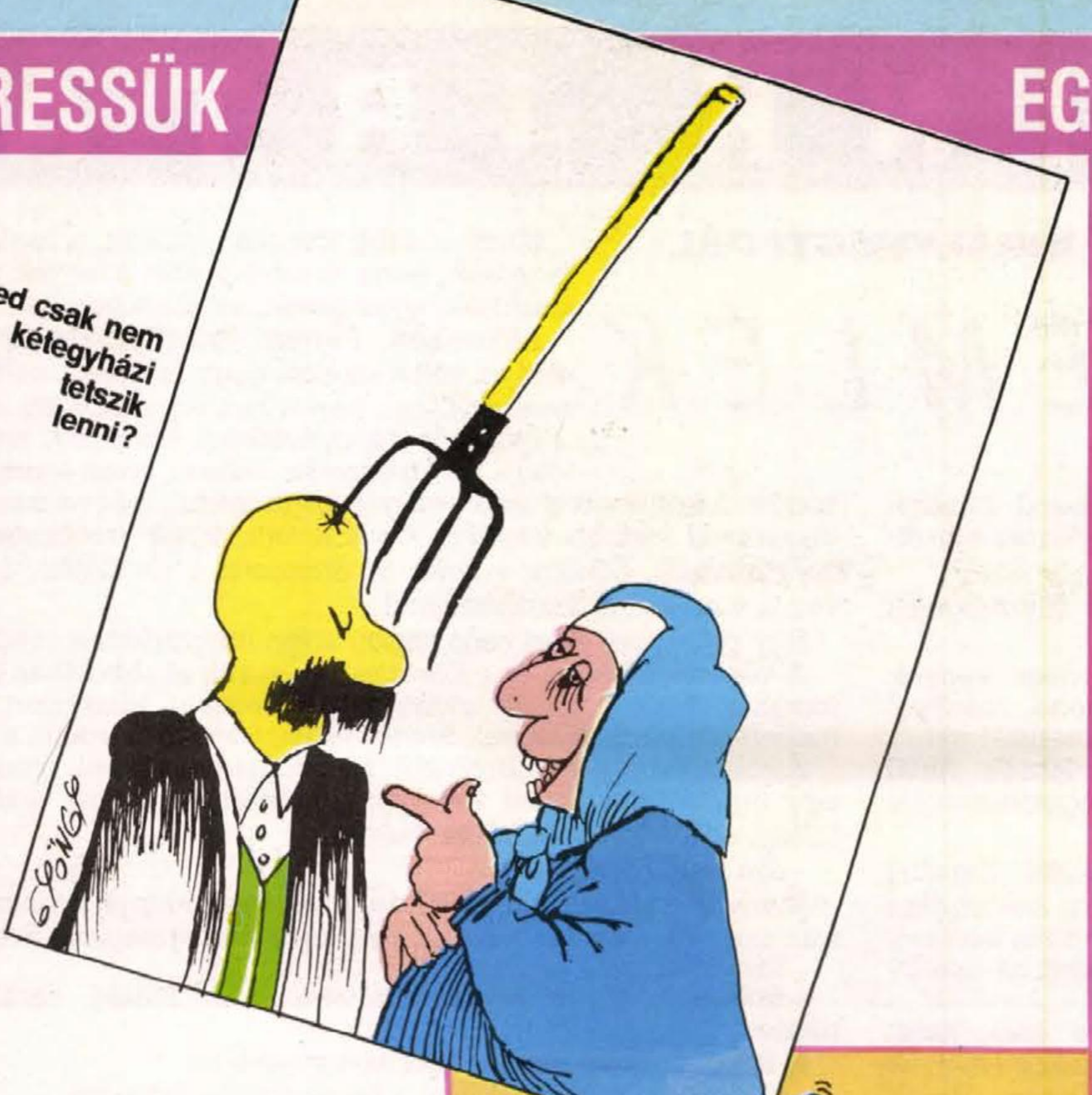

– Kegyed csak nem kétegyházi tetszik lenni?

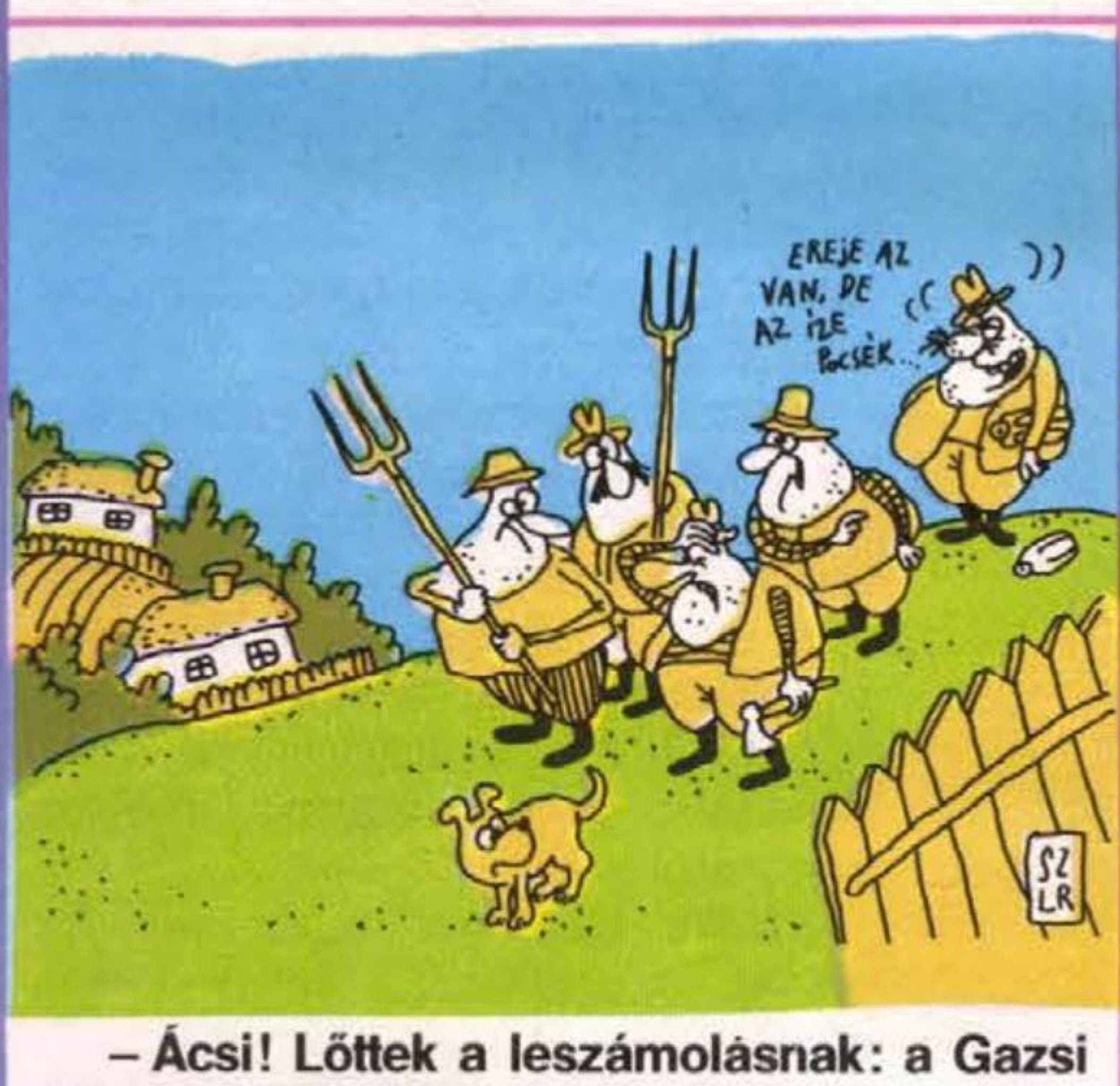
EREJE AZ VAN, DE AZ ÍZE POCSÉK...

– Ácsi! Lőttek a leszámolásnak: a Gazsi megitta az összes Molotov-koktélt!...

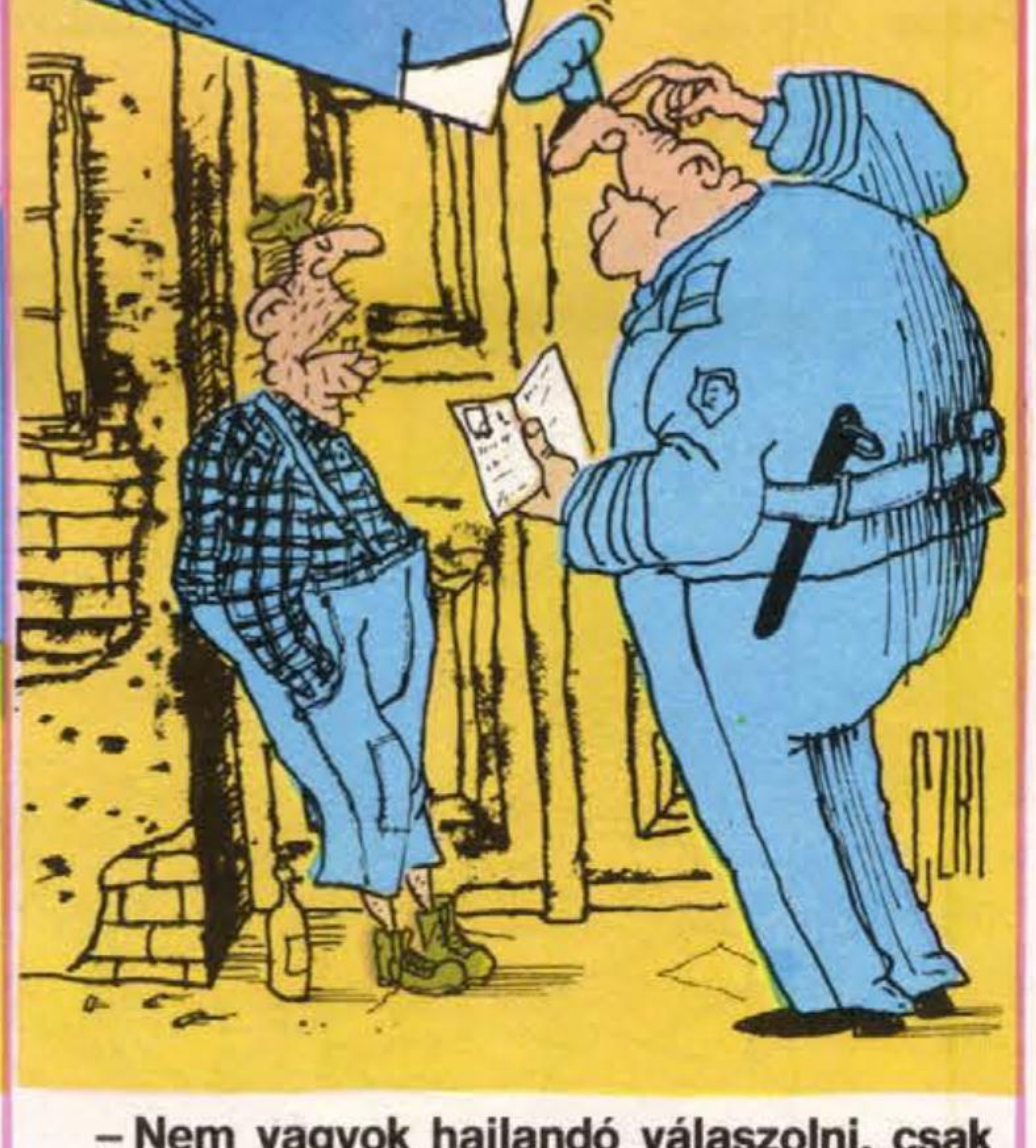

– Nem vagyok hajlandó válaszolni, csak az ombudsmanom jelenlétében!

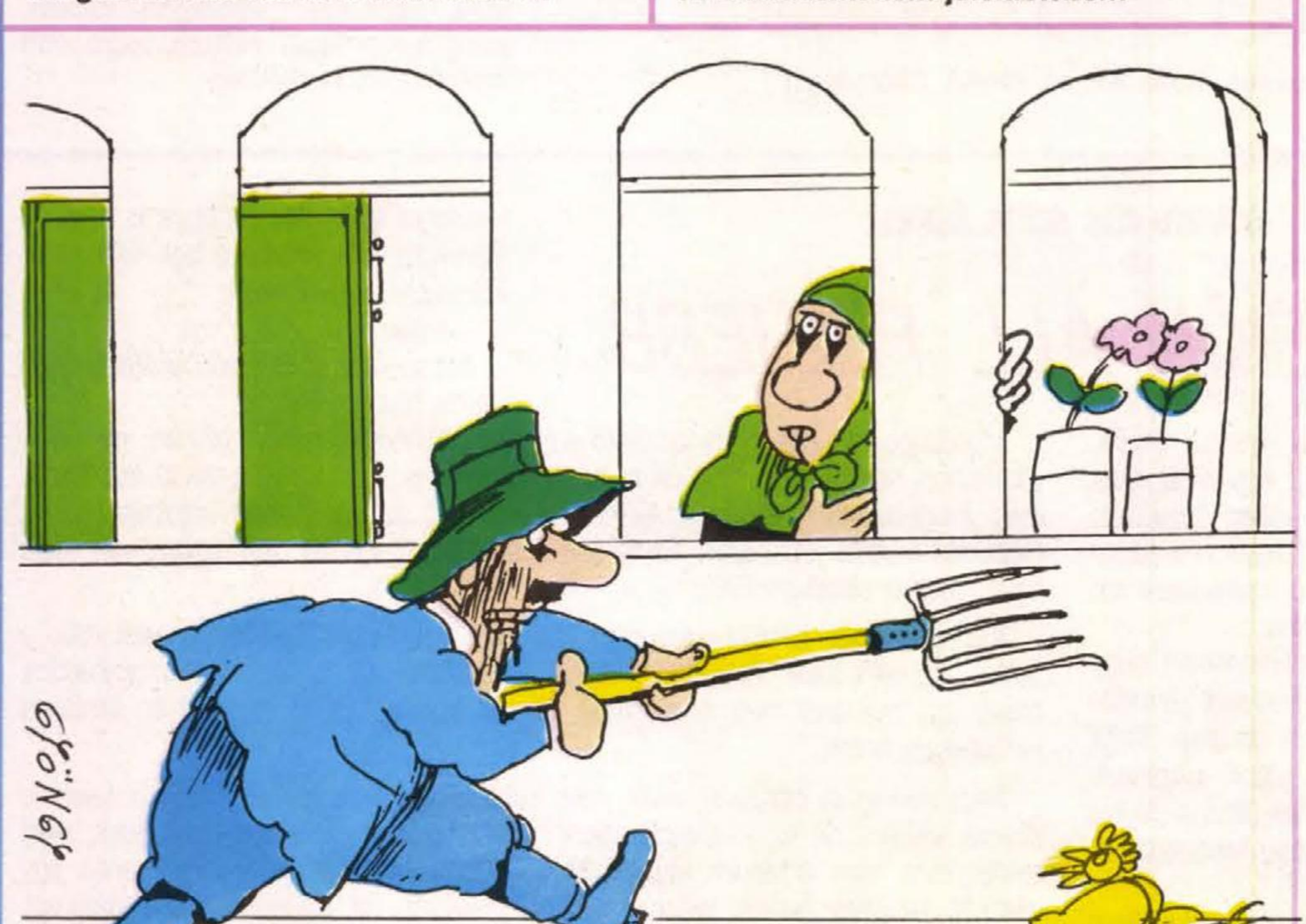

– János most bosszút áll, vagy etetni megy?

CSALÓDTAK BENNEM

Autóbuszon lettem az emberek kedvence. Valaki a rohanó busz elé lépett a járdáról, a vezető hirtelen fékezett, én pedig nekizuhantam fejjel az egyik kapaszkodórúdnak. Az utasok azt hitték: egy-egy, azaz a vezető megmentett valakit, aki lelépett a járdáról, és elpusztított helyette egy másikat a kocsiban. De, szerencsére, maradt a nulla-nulla, ohne hulla.

Az illető visszaugrott a járdára, és elhatározta, máskor nem alszik oly mélyen a Körúton. Engem pedig kihúztak az ülések alól, és én is elhatároztam, hogy ezután fogódzkodni fogok az autóbuszon. Az egyébként szerencsés pottyanásom csodát művelt az utasok körében. Eddig egykedvűen, álmosan hallgattak, közönyösen unták egymást. Most egyszerre fölélénkültek. Kollektív verést ígértek a vezetőnek. „Mind ilyenek, ész nélkül fékeznek, tervszerűen irtják az utasaikat!” Egy szemüveges férfi viszont úgy vélekedett: nem a vezető hibás, hanem a gyalogosok, akik csak elmélázva csámborognak, fékezni kell, és miattuk megy szét az olyan derék utasoknak a feje, mint aminő én vagyok. Szeretetre hangolta a kocsi népét irántam.

– Keresztül kéne gázolni, kérem tisztelettel, az olyan járókelőkön, akik csak úgy váratlanul lelépnek. Kizárólag annyi szuszt hagyni bennük, hogy odamutassanak, ahol a személyi igazolványuk, ha jön a rendőr, a mentő, vagy a halottkém.

Az emberek együtt éreztek velem, és kezdték szeretni egymást, gyűlölni mindenkit, aki gyalog jár, és megússza ennyivel. Egy fiatalember önként átadta a helyét egy idős nőnek, még egy terhes kismamának is szorítottak némi ülőhelyet a jó rázós, kerék fölötti ülésen. Valaki – potyázó – a jegykezelő masinához ugrott, s jegyet lukasztott. Glória fénylett a fejek fölött.

Élénk eszmecsere kezdődött; egyikük elítélte az állati járókelőket, a disznó sétálgatókat, akasztani való gyalogjárókat. Másvalaki azt javasolta: olyan városokat kell tervezni, ahol mindenki az egyik oldalon lakik, hogy ne kelljen soha átmenni az út másik oldalára.

Végül egy drága, őszes néni cukorkával kínált, ha ugyan maradt még fogam, amivel megrágjam.

Ekkor következett be a katasztrófa. A kocsi leállt, a vezető előírás szerint kilépett a fülkéjéből, és azt kérdezte:

– Történt valami baja az utasnak, kérem?

– Nem – válaszoltam vidáman –, köszönöm, a világon semmi!

És kacagtam is hozzá, hogy lássa ő is, és mindenki: tényleg semmi bajom.

A néni félúton megállította a felém nyújtott cukroszacskót, majd komor arccal visszadugta a kézitáskájába. Örökre becsomagolta előttem a világ összes cukorkáját.

Valaki hirtelen fölugrott, átgázolt rajtam, az első ajtó felé törtetve:

– Verje meg az Isten – lökött félre –, elfelejtettem az imént leszállni. A nyafogása miatt!

Az emberek szeretete, tekintetük lágy melegsége hirtelen elfagyott. Megállóhelyre értünk, s beszállt közénk a közöny. A fiatalember máris undorodva nézte a helyére ült idős hölgyet. Csak azért, mert ő húszéves, neki fáradtan is állnia kell? Majd végigmért, és gúnyosan fröcskölt ki belőle a düh:

– Az ilyen alakot ki kéne vágni a kocsiból, ha már magától nem esett ki! Hogy lehet így utazni, fogódzkodás nélkül? Áll a mamlasz, elvágódik, aztán kész a baleset, mentők, rendőrség, leáll a közlekedés. Várhat rám a spinkó! A fene egye meg! Bámul a világba, és nem fogja a vasat. Mibe kerül az, kérem, hogy fogja valaki a vasat?

Lelkismeret-furdalást éreztem. Ha kitört volna a nyakam, most mennyire szeretnének!

ALFÖLDI IMRE

ELŐDEINK ÍRTÁK

KIRÁLYHEGYI PÁL:

EMLÉK

Eszembe jutott egy bájos iskolai emlékem.

Volt egy földrajztanárunk, akinek a nevét még most sem akarom ajkamra venni, mert Hnatyuk Andrásnak hívták, és nem véletlen, hogy unokabátyja volt annak a Hnatyuk János nevű pékmesternek, aki elevenen megnyúzta feleségét, mert ágyban találta meztelenül egy idegen férfival, és felébredt benne a gyanú.

A tanár úr főtantárgya nem a földrajz volt, hanem a csend. Minden gyerek rettegett a félelemtől, amikor belépett az osztályba és elordította magát:

– Csend legyen! Olyan csendet akarok, hogy a légy zümmögését is hallani lehessen.

Ma sem tudom, miért szerette a légyzümmögést, nem vagyok muzikális, csak annyit tudok, hogy nem volt az a síri csend, amellyel meg lett volna elégedve. A csendnél is csendesebb csendet akart, és kihegyezett fülekkel figyelt a legkisebb neszre. Horák Antal kollégám a rémülettől csuklani kezdett, elnyomva a légyzümmögés zaját, mire a tanár kihívta a katedrára:

– Azt parancsoltam, hogy csend legyen, és te lármáztál. Kezeket előrenyújtani! Ujjakat csücsöríteni! – parancsolta, és a csücsörített ujjakra rávert a vonalzóval. Akkoriban a vonalzók meglepően kemény fából készültek. Ez a verés néhány percig eltartott, mialatt az osztály visszafojtott lélegzettel figyelt. Pisszenni sem mert senki.

Ez a csendcsinálás eltartott vagy húsz percig, és csak aztán kezdődött a földrajz. Szegény Horák megbukott, mert amikor Hnatyuk tanár úr érdeklődött nála, melyik országban lehet Párizs, Horák boldogan közölte vele, hogy Amerikában található.

Csak később tudtam meg, hogy Horáknak volt igaza, mert van Amerikában egy Párizs nevű falu, minthogy Budapest is van, ahol az ottani magyarok ma is málnát termelnek.

Hnatyuk mellékesen kopasz volt, de a vérbeli kopaszok közül való, mert egy szál haja sem volt a fején, oldalt sem, ahol haja van minden rendes kopasznak, de ő talpig volt kopasz, mint a biliárdgolyó.

Ettől eltekintve karikalába volt, mint egy huszárnak, válla kissé ferdén lógott rajta, szemre csúnyának látszott.

Ellenben szadista volt, imádott verni, hitleri allűrjei voltak már akkor, gyűlölte a zsidókat és a katolikusokat, amiből nem csinált titkot. És vert. Vonalzóval, de néha puszta kézzel is, ha sietett.

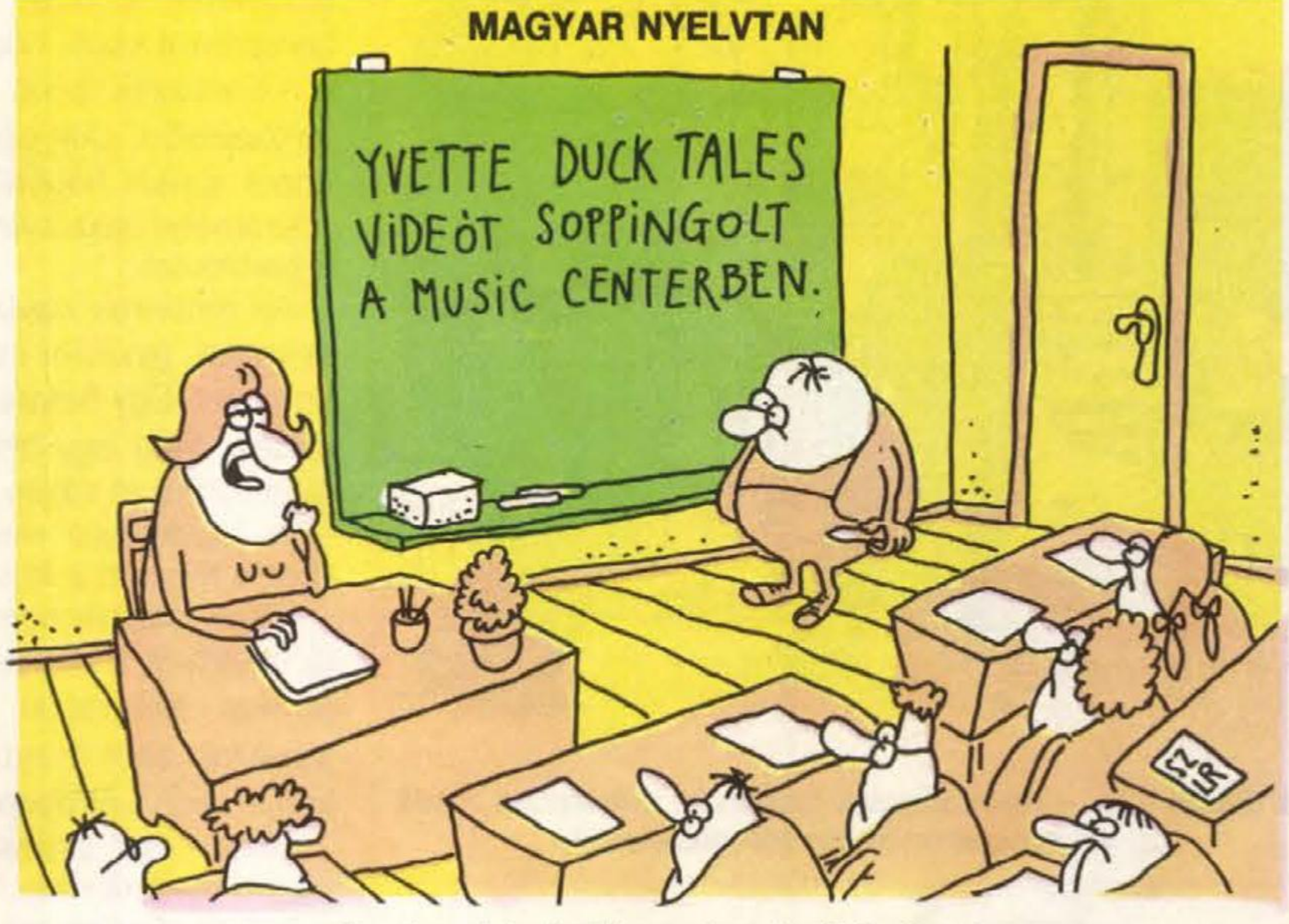

– Kovács, húzd alá az alanyt, állítmányt!

Mindenki félt tőle, és gyűlölte, a legtöbben megfogadták, hogy érettségi után kihívják párbajra, és leszúrják, agyonlövik, szétdarabolják.

Akkoriban, Ferenc József király úr uralkodása alatt az volt a szokás, hogy érettségi nélkül senkinek nem volt joga párbajban agyonlövetni magát.

Igen ám, de az érettségi fényévnyi távolságra volt tőlem, és türelmetlen voltam, sokat töprengtem azon, hogyan lehetne ezt a szörnyeteget megbüntetni, már az iskolaévek alatt. Vadabbnál vadabb terveket kovácsoltam, egyik reménytelenebb volt, mint a másik. Közben a tanár úr árasztotta a rémületet, a csendet, és vert a vonalzóval fáradhatatlanul.

Egy gyönyörű szép esős napon aztán megtörtént a csoda.

A Wesselényi utca és a Körút sarkán terült el akkoriban a Bucsinszky kávéház. Már a másik oldalról észrevettem Hnatyukot, a kávéház mellett állt karikalábaival, keménykalapban, és bámulta a kirakatokat.

Átrohantam, teljes erőmből belerúgtam hátulról, vonalzó nélkül, egy ügyes mozdulattal rácsaptam keménykalapjára, ami leszaladt a füléig, és kedélyesen hátba vágtam:

– Szevasz, Füleki!

Hnatyuk megfordult, igyekezett keménykalapját kihúzni a fejéből, rám meredt, nem hitt a szemének, szája megvonaglott, majd kinyögte:

– Királyhegyi!...

– Bocsánat, tanár úr, összetévesztettem Füleki barátommal, elnézést.

A tanár úr még mindig nem tért magához:

– Te így szoktad üdvözölni a barátaidat? – hörögte.

– Hát, ne tessék haragudni, az a mi dolgunk. Tudja, milyenek a diákok. Pajkosak.

Tudtam, hogy nem lehet semmi bajom az incidens miatt, tudtam, hogy a Hnatyuk nem meri jelenteni azt az abszurdumot, hogy az egyik diákja belerúgott a nyílt utcán.

Nem is jelentette, de ettől kezdve valamiféle tisztelettel kezelt, rádöbbent arra, hogy eddig mindig ő vert, de őt is lehet verni, ami eddig elképzelhetetlen volt. Egyetlenegyszer fordult csak elő, hogy kihívott csücsörítésre, már készítette is a vonalzót, amikor kijelentettem:

– Nem tehetem, tanár úr. Az orvos megtiltotta, hogy verjenek.

– Takarodj a helyedre! – üvöltötte, nem akart vitatkozni velem, meg aztán kicsi voltam, nem volt rajtam sok vernivaló.

DARVAS SZILÁRD:

MÉG NEKIK ÁLL FELJEBB...

Amiről itt most szó lesz, arról azért lesz itt most szó, mert valahogyan általános jelenségnek érzem.

Megyek a pesti utcán, történetesen biciklin, a helyzethez méltó határozottsággal taposva a pedált, s éppen egy ácsorgó autó mellett készülök elkarikázni, mikor a gépkocsi ajtaja hirtelen kinyílik, neki az én kormányt fogó kezemnek. No, lódulok is ki biciklistül együtt az utca közepére, még szerencse, hogy se szemben, se mögöttem nem robog semmiféle más jármű, különben esetleg alulról szagolhatnám a pedált. Nem dicsekvésképpen mondom, de az inzultus ellenére ülve maradtam a gépen, mindössze a jobb kezemen támadtak olyan stigmák, hogy egy kezdő szent megirigyelhette volna.

A világ legtürelmesebb embere lévén, már hajlandó voltam azon örvendezni, hogy „épségben" maradtam, de aztán eszembe jutott, hogy nekem a közösséggel szemben kötelezettségeim vannak az üggyel kapcsolatban. Elvégre ez a garázda sofőr legközelebb újra figyelmen kívül hagyhatja azt a mindenki által tudott igazságot, hogy az automobil ajtaját csak a járda felé eső részen szabad kinyitni (lásd a „Nyisd ki, babám, az autót" kezdetű dalba foglalt használati utasítást), nehogy felebarátainkban kárt tegyünk.

Visszakarikáztam hát (közben egy kicsit fel is hecceltem magam), s rákezdtem a nagy ígymegamúgyra, megdönthetetlen igazságom tudatában. Tulajdonképpen csak annyit akartam elérni, hogy gyilkosom néhány mentegetőző szót dadogjon, mintegy a jövőt illető megváltozott magatartása bizonyságául. Nagyobb nyomaték kedvéért körül is hordoztam az orra előtt véres kezemet, mint az egykori harcosok nagy vészek idején a hasonló kardot, és az eredmény valóban felért egy Moháccsal.

Mentegetődzés helyett ugyanis – némi töprengés után, mialatt a legtalálóbb szót keresgélte – rám rivallt:

– Hülye!

Ezt mondta ő, és ezért bicikliztem én vissza húsz métert.

Mondanom se kell, hogy az illető egy nagy behemót ember volt, aki, ha sokat vitatkozom vele, játszva szétveri a másik kezemet is. Fuldokolva a dupla inzultustól, még megkíséreltem, hogy a lelkére rikácsoljak, de csakhamar rájöttem ennek hiábavaló voltára. Épp ezért folytattam félbeszakadt utamat, de közben volt időm egyről-másról elmélkedni.

Rájöttem, hogy alkalmi partnerem nem rám volt dühös, hanem magára, még a „hülye" is neki szólt. Önvádtól furdalva választotta azt a közismert magatartást, amely úgy nyilvánul meg, hogy „még neki áll feljebb". És ez az, amit én általános jelenségnek tartok.

Nem mindig a kezünket verik szét, néha a lábunkra lépnek, vagy a fejünkre ejtenek valamit, de az eredmény mindig ugyanaz, jó, ha idejében eliszkolunk, mert merénylőink nem ismernek könyörületet. De ugyanez történik, ha elrontanak egy munkát, ha nem hajtják végre a kapott utasítást, ha elfelejtenek egy dátumot. Mindegyikből az én goromba sofőröm lesz, mert hajtja őket a presztízsbe fúlt önvád meg egyéb komplikált lélektani dolgok.

Egyébként sebeim szépen hegednek, s ha e kis cikk nyomán néhány pesti ember közelebb jut a helyes önkritikához, akkor vérem nem hullott hiába a Dohány utca sok lehülyézett biciklistát látott kövezetére.

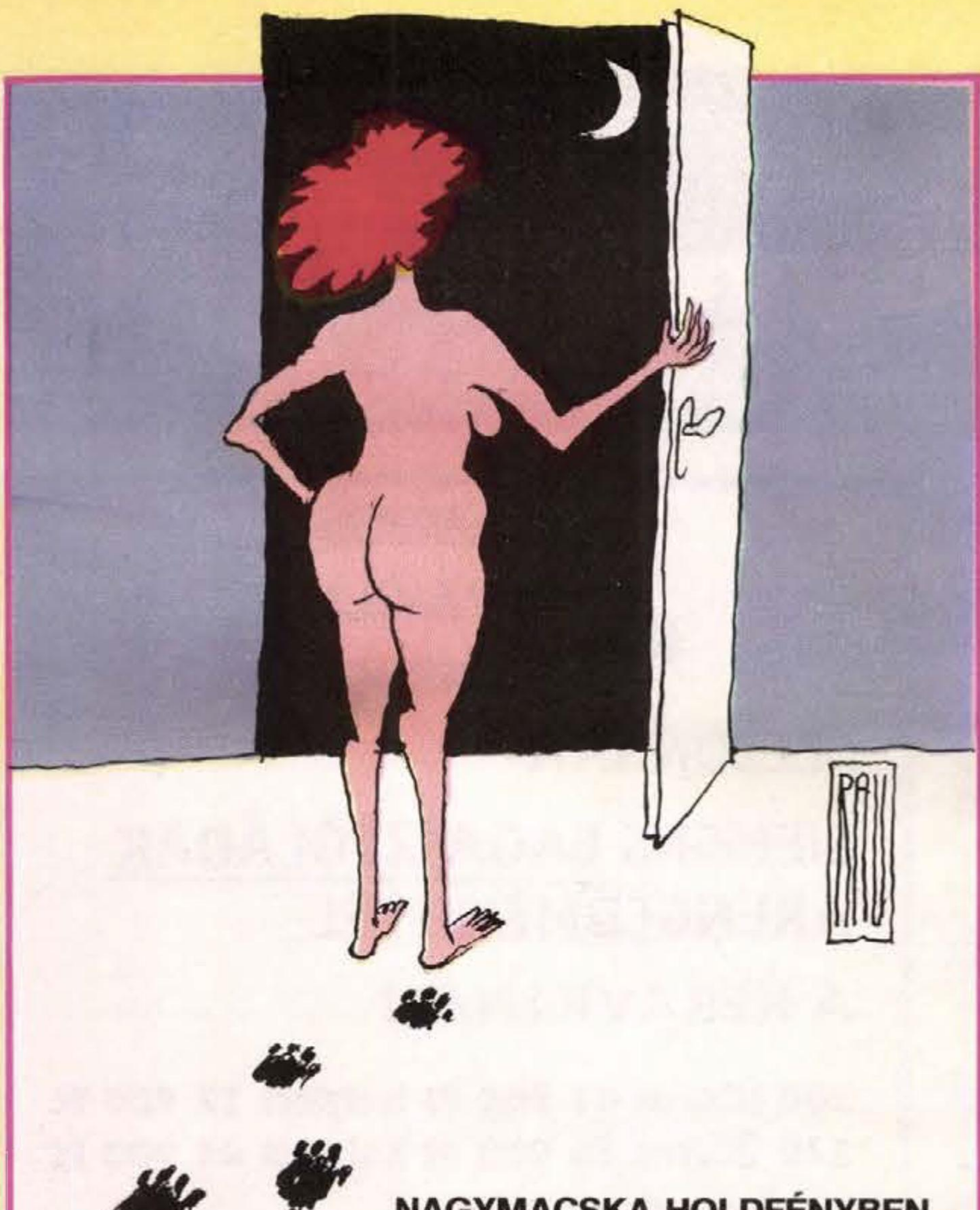

NAGYMACSKA HOLDFÉNYBEN

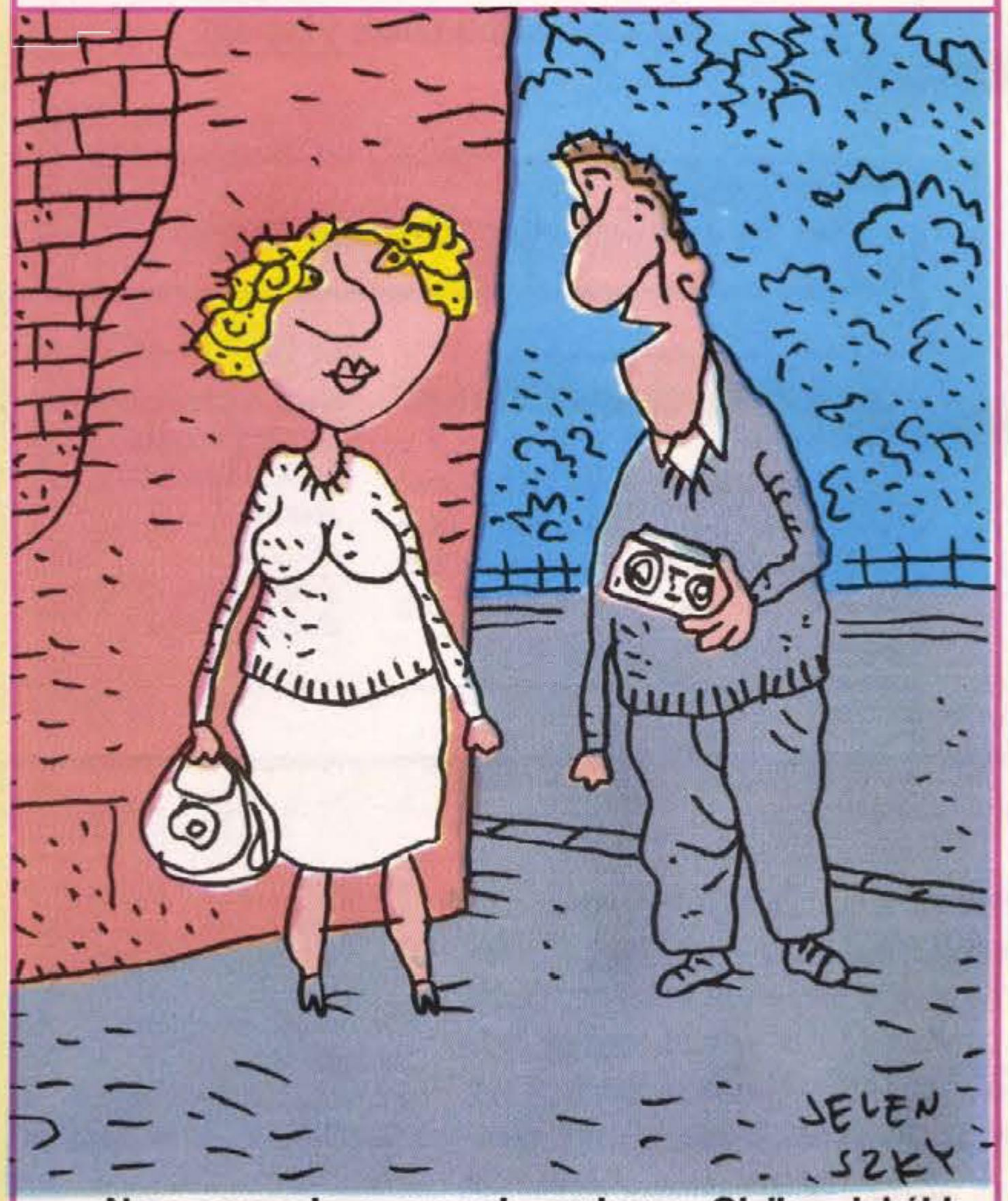

– Nem vagyok a szavak embere, Gizike, inkább hoztam egy bemutatkozó kazettát magamról

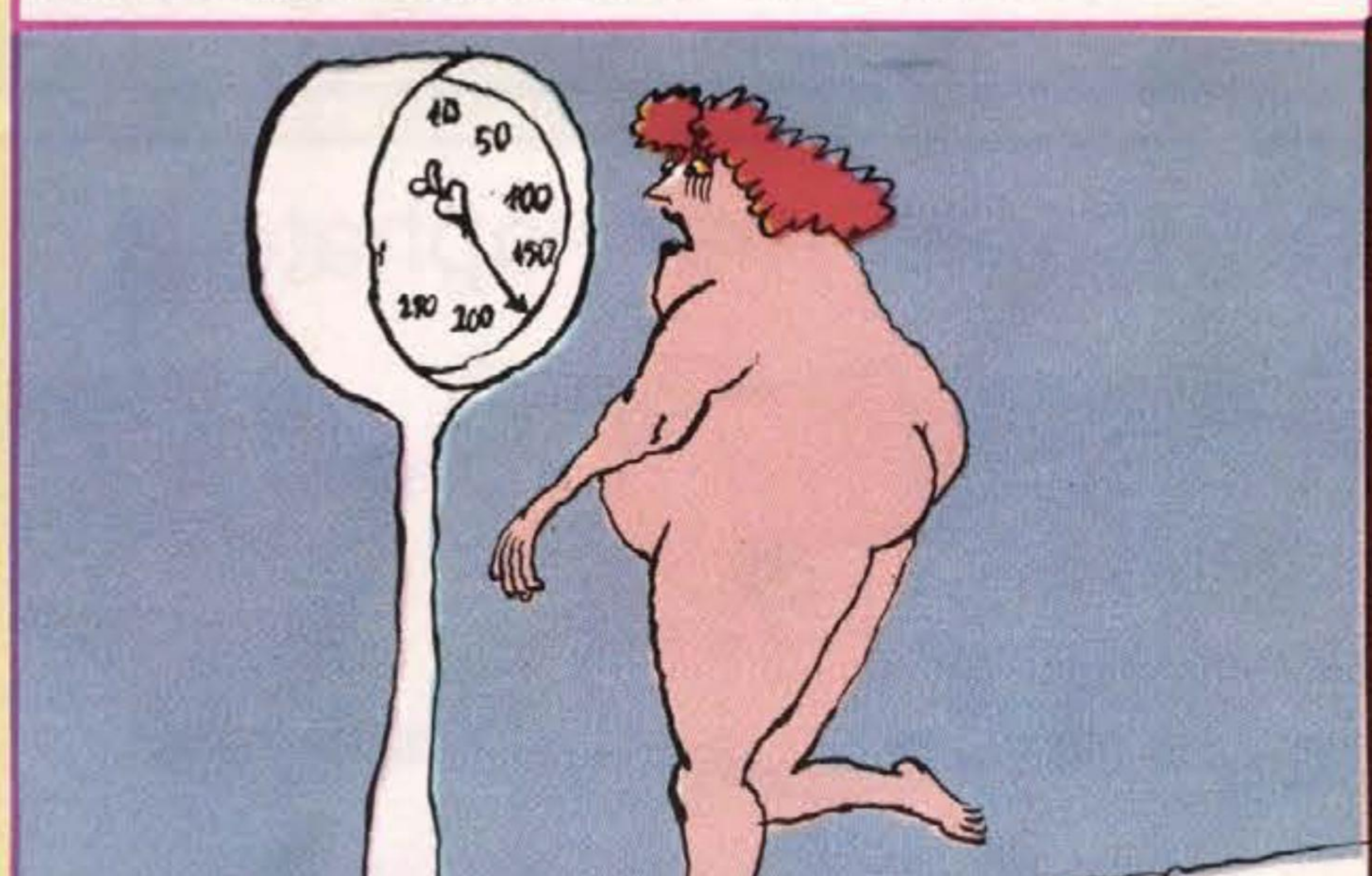

HIÚSÁG

PIKÁNS OLDAL

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

(Szept. 30-tól okt. 6-ig)

(azoknak akik még gyakorolják)

Kos: Még mindig a partnerével van elfoglalva, de már nincsenek annyira veszekedős hangulatban. Már a kisebb dolgokban is egyetértenek. Munkájából pénzügyi sikereket várhat. Otthon a legjobb most a szerelem!

Bika: Munkája kezd kellemes lenni, de be-becsúszik egy-egy kis vita, ám ez most már csak az „eredményeket” javítja. A házastársi (partneri) béke, a család nyugalma és a pénz „csordogálása” viszonylag boldoggá teszi…

Ikrek: Jókedvű és új feladatokat keres. Azért előbb fejezze be a régieket… A szerelem vidám, csak nagyon sokba kerül. (Ha ez a munkahelyén belül van, sok iriggyel kell számolnia.) A család minden téren megértően viselkedik.

Rák: Ha új vállalkozásba vagy új szerelembe kezd, sikeresen fejezheti be, de közben akadnak majd zökkenők. Kérje ki a társa tanácsait is, ne kezelje őt úgy, mint egy idegent. A hétvége egy kissé borongós lesz…

Oroszlán: A közönye elmúlt, a pénzügyi helyzete megjavult. A nyári fáradalmait kipihente, most az őszi munkák foglalkoztatják. A szerelemre azért mindig szakít egy kis időt. Főleg a vasárnap lehet izgalmas!

Szűz: Munkahelyén anyagilag jutalmazzák az elvégzett munkáját, de ez a munkatársai ellenszenvét váltja ki. Nyugtassa meg őket, velük is előfordulhat ilyesmi. A szerelem a kíváncsi „szűz” számára sok új meglepetést tartogat…

Mérleg: A karrierjével kapcsolatban nem a legjobban alakulnak a dolgok. Talán nem is a munkájával van a baj, hanem egy kissé összeférhetetlen. Legyen higgadtabb! A szerelemben viszont minden úgy történik, ahogy ön szeretné…

Skorpió: Egy „Skorpió” nem kér segítséget és tanácsot, de most úgy összetorlódtak a munkái, hogy jobb, ha most mégis megbeszéli valakivel, akiben megbízik. A szerelem jó lenne, de a munkája nagyon leköti a figyelmét. Néha azért a társára is gondolhat…

Nyilas: Pocsék a hangulata. Viszonylag minden jól működik a munkahelyén, otthon, a társával is, ám telve van szorongással és lelki szomorúsággal. Még a szerelemtől is teljesen elment a kedve. Vigasztalódjon, lesz jobb is!

Bak: A karrierje fölött felhők sűrűsödnek… Emiatt vitái lesznek a társával: ő nem ért egyet az elképzeléseivel. Most ne hagyja magát befolyásolni, mert az ön döntése a helyes. Még a szerelem is „vitatkozós”…

Vízöntő: Már sokkal jobban érzi magát, mint a múlt héten. Az önbizalma is visszatért. Az anyagiakkal semmi baj, bár a társának fogytán a pénze. (Egy kis utazás, egy kis szerelem, és teljesen jókedvűvé válik.)

Halak: Szombatig ingerült és ideges. Mindenkivel, a családjával is vitatkozik. Teljesen értelmetlenül. Jól jön egy nyugodt hétvége, főleg, ha egy picit türtözteti magát. A szerelemmel is foglalkozzon, mert a társa is megbántódott…

– HELLÁSZ –

Szerelem? Pénz? Egészség?

NYERHETSZ 5000 FORINTOT!

ÓRIÁS ASZTROFON

Hallgasd meg, mit mondanak a csillagok ezen a héten, és az **5000 forintos** díj szerencsés nyertese lehetsz!

Tárcsázz (00 611) 41 21

és utána a csillagjeled melletti számot.

50 Kos
51 Bika
52 Ikrek
53 Rák
54 Oroszlán
55 Szűz
56 Mérleg
57 Skorpió
58 Nyilas
59 Bak
60 Vizöntő
71 Halak

HIVJÁL MOST, HOGY MEGHALLJAD, NYERTÉL~E!

A telefonhívás ára percenként: 180 Ft

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: kerékpárra szerelhető Dongó-motort, a Magyar Horgász évfolyamait (1971–1984-ig) és más horgászirodalmat, a Ludas Matyi 1990. és 1991. évi példányait, a Color együttes „Új színek" című hanglemezét, vagy kazettáját, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak: 12 szárnyú ablakot (190 × 210-es), nagyméretű Madonna-képet, aranykerettel, szépirodalmi és egyéb könyveket, az Aranymosó első két számát, ásványokat, mintás üléshuzat-garnitúrát, összecsukható járókát, spirituszfőzőt, női és férfi-ruhaneműt, öltönyt, cipőket, téli-nyári gyermekholmit.

Cserélnek: 125-ös Danuvia blokkot és lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

A Bocskai-, a Rákóczi-szabadságharc, majd Napóelon támadása miatt folytatódott a korona rejtélyes útja. 1849-ben, a Habsburgok trónfosztásával egy időben megtiltották a királyság jelvényeinek nyilvános használatát is. Ám az ősi ékszer mindenhova híven követte a kormányt, először Debrecenbe, Budára, majd Szegedre. *Szemere Bertalan* miniszterelnök —, „hogy az osztrák dinasztia beiktatásba ne jusson és így a törvényesség e jelét a nép előtt fel ne használhassa" — orvosa mellett egy füzesben elásatta a koronáját rejtő ládát. Négy évig maradt titok a titok, amíg egy áruló magyar nyomra nem vezette az osztrákokat. A talajvíz addigra alaposan tönkretette az ország legfőbb jelképét, de volt

Nem annyira orvosa, mint inkább ORSOVA. A többi stimmel!
(A Pesti Hírlapból ollózta: Szomaházi Márta, Szekszárd)

KERAVILL

SZEZONBAN

SIEMENS FAGASZTÓLÁDÁK ÁRENGEDMÉNNYEL

A KERAVILLNÁL!

200 literes 41 900 Ft helyett 37 900 Ft
270 literes 46 900 Ft helyett 41 900 Ft

Telefonrendelésre Budapesten díjtalanul házhoz vissük!

Az ilyen jó márkájú „ládákat" kár árengedménnyel kínálni.
(Az Expreszben találta: Kőházi Pál, Cegléd)

HÉKA! Nem figyeltél! TEHERFUVAROZÁSOM BEINDULT a tökmagtól, a Himalájáig (az kicsit tovább tart). Ha még mindig nem hiszed, nézz utána az AKÁCOS 10-ben, és ha nem felejted el: SZARVASON! KAKUKK!

Szemenszedett szellemesség...
(A Kőrösvidéki Extrából ollózta: Zima R., Békéscsaba)

környezet szociális fejlettségéről. *Hazánkban a hetvenes évek elejétől szervezték meg a krónikus belgyógyászati országokat, és sok helyütt ezek az osztályok az idősek rehabilitációjának részlegévé váltak. A visszafordíthatatlan és súlyos egészségkárosodások ellátására úgynevezett utókezelő osztá-*

Dr. Antall József a főorvos?
(A Magyar Nemzetben találta F. L., Budapest)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kívánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

KERESSE, már kapható a

LUDAS
MAGAZIN

karikatúrák,
humoros írások,
keresztrejtvény

NE FELEJTSE EL MEGVÁSÁROLNI!

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/40-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

ZENEÉRTŐK

Két jó barát beszélget:

– Szerinted melyik a legmuzikálisabb állat?

– Szerintem a pacsirta.

– Ugyan, szerintem a kutya.

– Ezt miből gondolod?

– Abból, hogy az enyém ... (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. október 5-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

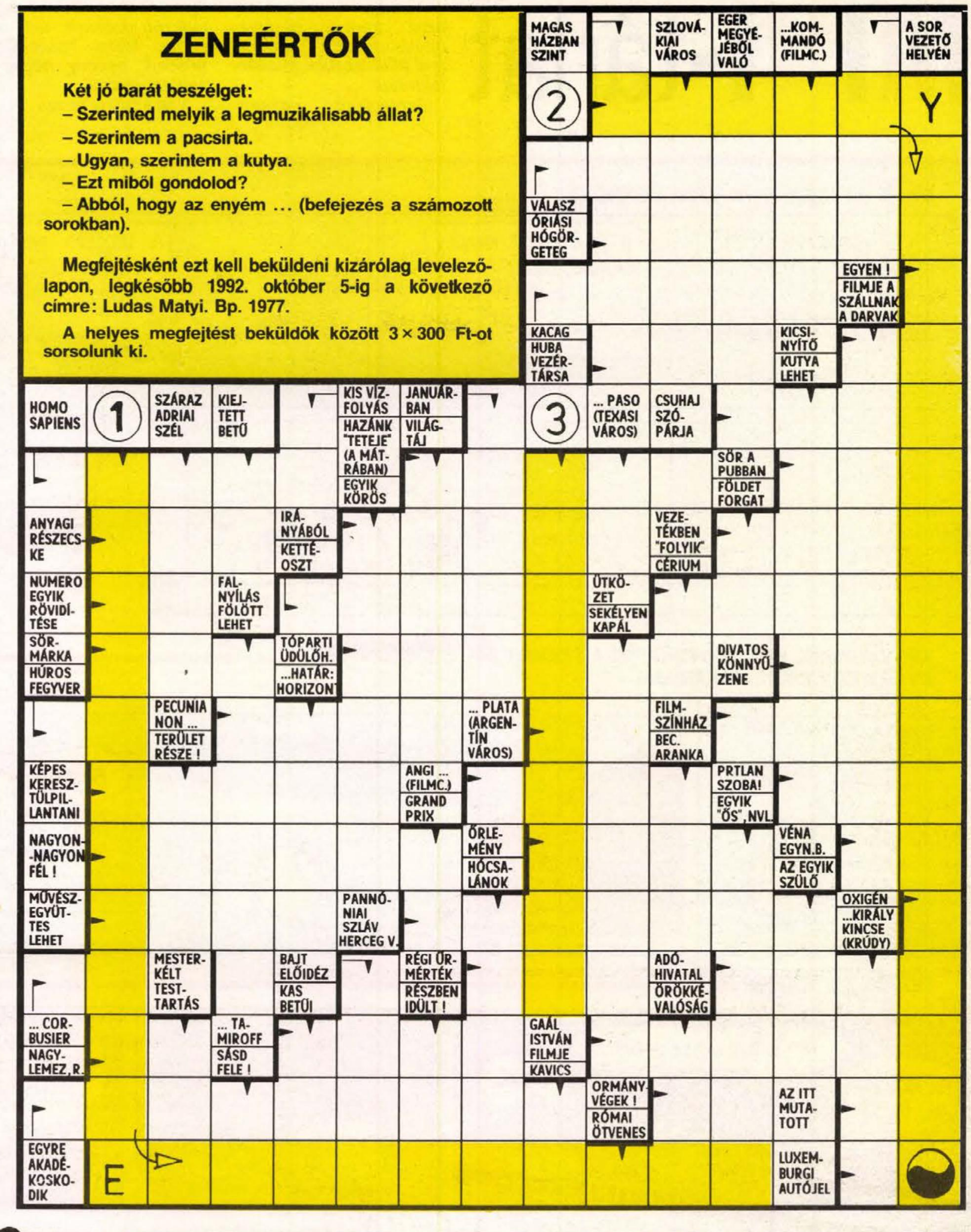

MAGAS HÁZBAN SZINT
SZLOVÁKIAI VÁROS
EGER MEGYÉJÉBŐL VALÓ
...KOMMANDÓ (FILMC.)
A SOR VEZETŐ HELYÉN
2
Y
VÁLASZ
ÓRIÁSI HÓGÖRGETEG
EGYEN !
FILMJE A SZÁLLNAK A DARVAK
KACAG
HUBA VEZÉRTÁRSA
KICSINYÍTŐ
KUTYA LEHET
HOMO SAPIENS
1
SZÁRAZ ADRIAI SZÉL
KIEJTETT BETŰ
KIS VÍZFOLYÁS
HAZÁNK "TETEJE" (A MÁTRÁBAN)
EGYIK KÖRÖS
JANUÁRBAN
VILÁGTÁJ
3
... PASO (TEXASI VÁROS)
CSUHAJ SZÓPÁRJA
SÖR A PUBBAN
FÖLDET FORGAT
ANYAGI RÉSZECSKE
IRÁNYÁBÓL
KETTÉOSZT
VEZETÉKBEN "FOLYIK"
CÉRIUM
NUMERO EGYIK RÖVIDÍTÉSE
FALNYÍLÁS FÖLÖTT LEHET
ÜTKÖZET
SEKÉLYEN KAPÁL
SÖRMÁRKA
HÚROS FEGYVER
TÓPARTI ÜDÜLŐH.
...HATÁR: HORIZONT
DIVATOS KÖNNYŰZENE
PECUNIA NON ...
TERÜLET RÉSZE !
... PLATA (ARGENTÍN VÁROS)
FILMSZÍNHÁZ
BEC. ARANKA
KÉPES KERESZTÜLPILLANTANI
ANGI ... (FILMC.)
GRAND PRIX
PRTLAN SZOBA!
EGYIK "ŐS", NVL.
NAGYON-NAGYON FÉL !
ÖRLEMÉNY
HÓCSALÁNOK
VÉNA EGYN.B.
AZ EGYIK SZÜLŐ
MŰVÉSZEGYÜTTES LEHET
PANNÓNIAI SZLÁV HERCEG V.
OXIGÉN
...KIRÁLY KINCSE (KRÚDY)
MESTERKÉLT TESTTARTÁS
BAJT ELŐIDÉZ
KAS BETŰI
RÉGI ÜRMÉRTÉK
RÉSZBEN IDÜLT !
ADÓHIVATAL
ÖRÖKKÉVALÓSÁG
... CORBUSIER
NAGYLEMEZ, R.
... TAMIROFF
SÁSD FELE !
GAÁL ISTVÁN FILMJE
KAVICS
ORMÁNYVÉGEK !
RÓMAI ÖTVENES
AZ ITT MUTATOTT
EGYRE AKADÉKOSKODIK
E
LUXEMBURGI AUTÓJEL

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban,
VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában,
XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható
az egész országban,
postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ
KERES · KÍNÁL

Hírét visszük naponta
80.000 példányban!

A 37. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„– Tessék egy másik étterembe menni.”

300-300 Ft-ot nyertek:

Kerekes Eszter, 3767 Tarnanádaska, Petőfi S. u. 13.
Kardos Zoltán, 1145 Budapest, Amerikai út 46.
Pisák Sándor, 3044 Szirák, Rákóczi u. 89.

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

ÁBRÁND ÉS VALÓSÁG

A férj és a feleség krimit néznek a televízióban. Amikor a szép és rendkívül csinos hősnőt elrabolják a feleség átszellemült vágyakozással sóhajt fel:

– Hogy engem nem tudnak elrabolni!

– Drágám – világosítja fel a férje. – Ezek gengszterek voltak és nem régiségkereskedők!

MINI-tárlat

Kedves olvasóink, azaz: kedves nézőink, immár hetedik alkalommal jelentkezünk minitárlatunkkal.

Esetenként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a Ludas Matyi hasábjain (p)edzik poénra hegyezett ceruzáikat.

Van képünk hozzá…

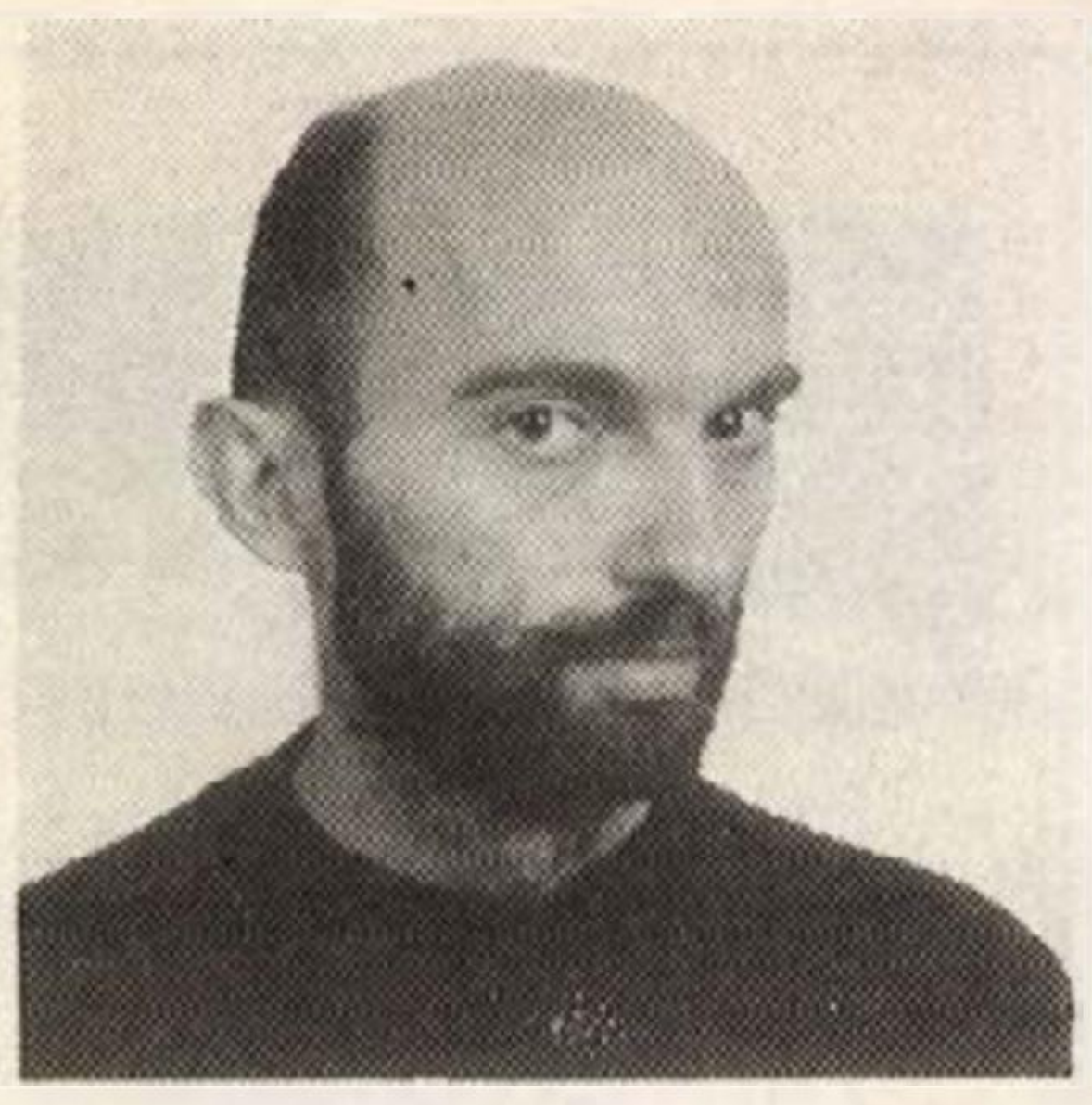

SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT

La Fontaine legszorgalmasabb hangyácskája: összerajzol tücsköt-bogarat. Vonalfilozófus. A Budapest–Vác vonalon.

Zárkózott művészlélek. („Gombolkozom, tehát vagyok.")

Ötleteit hosszasan érleli, ezért oly édesek a rajzai. Cukrozott vitriolba mártogatja tollát. (A humorban nem ismer krétát.) Bájosan bumfordi, süvegfejű emberkéit rendre megsüvegeli a szakma.

Hölgyeim és uraim, le a kalappal!

DR. X AZ IDEGEN VILÁGOK ÜGYNÖKE

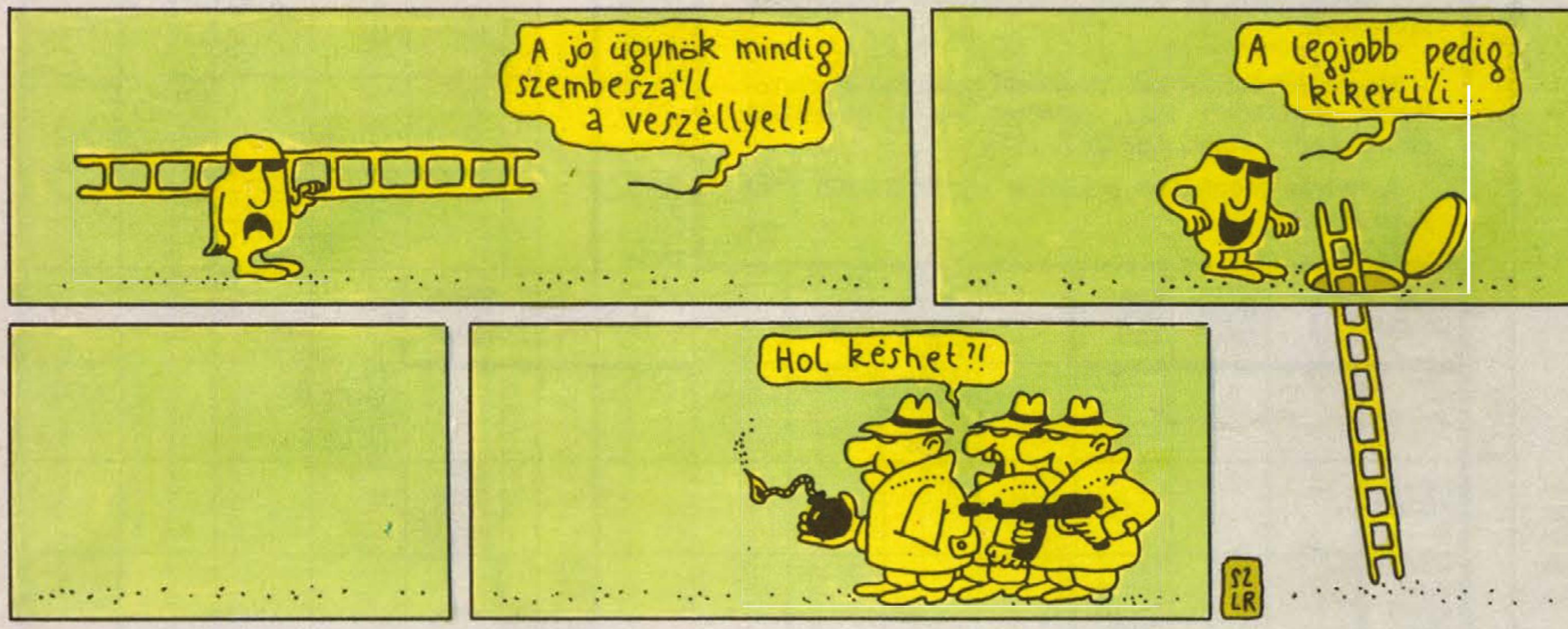
A jó ügynök mindig szembeszáll a veszéllyel!
A legjobb pedig kikerüli…
Hol késhet?!
SZ LR

KIK VAGYUNK, MIK VAGYUNK, MI A SZEREPÜNK, S VISZONYUNK, AVAGY EGY CSIBE KALANDJAI

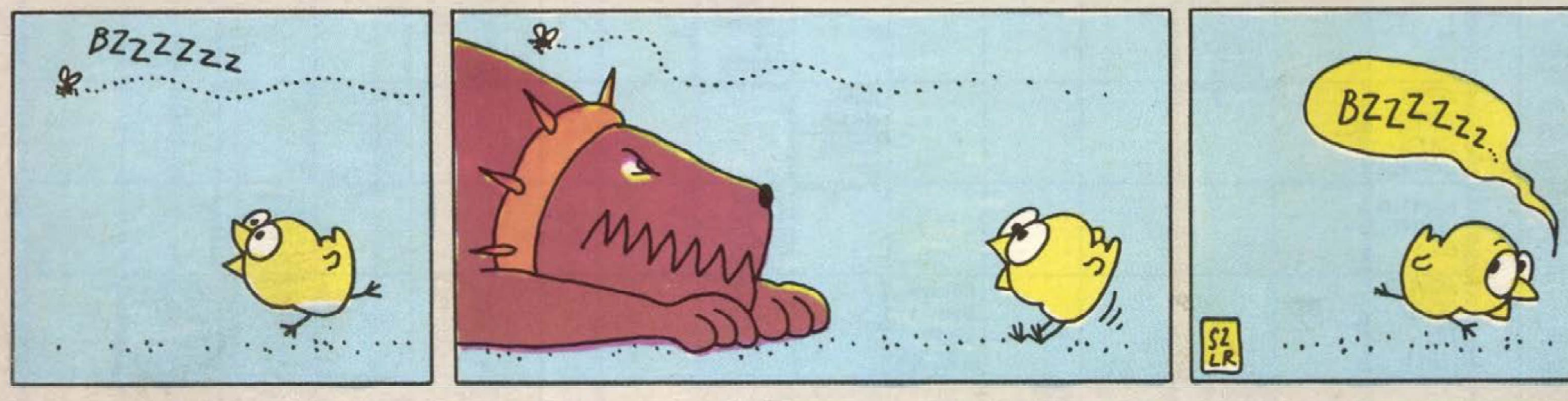
BZZZZZZ
BZZZZZZ…
SZ LR

DODÓK ÉS DODÓK

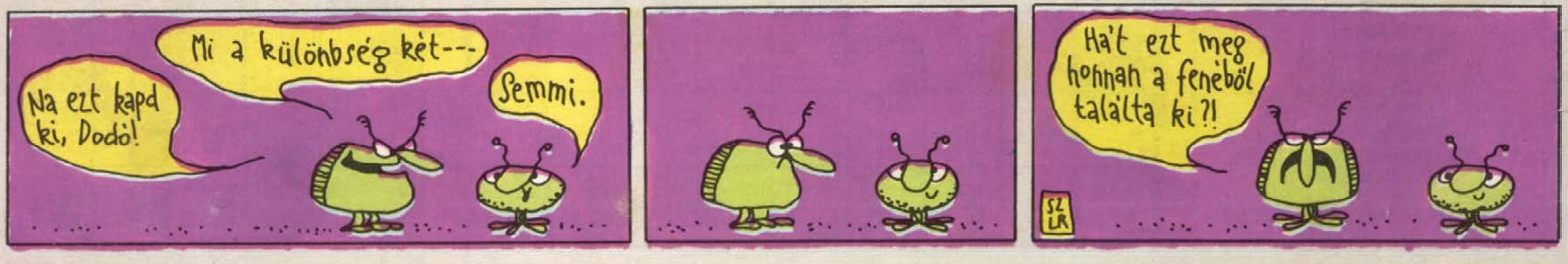
Mi a különbség két---
Na ezt kapd ki, Dodó!
Semmi.
Hát ezt meg honnan a fenéből találta ki?!
SZ LR

A SZENT GALLENI KALAND

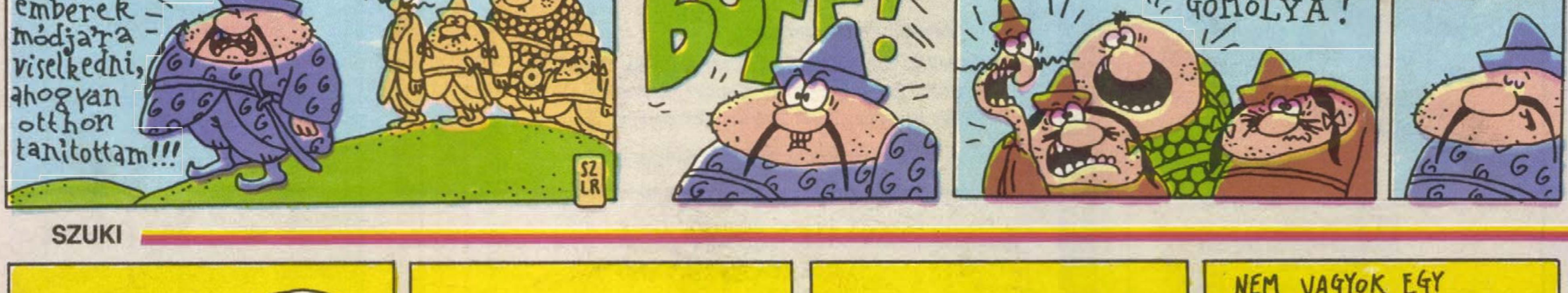
No fiúk, ez már Ejrópa!… Mostantól aztán művelt emberek – módjára – viselkedni, ahogyan otthon tanítottam!!!
SZ LR
BÖFF!
VÁLJÉK KEDVES EGÉSZSÉGEDRE, VATA FIA, GOMOLYA!
No azért…

SZUKI

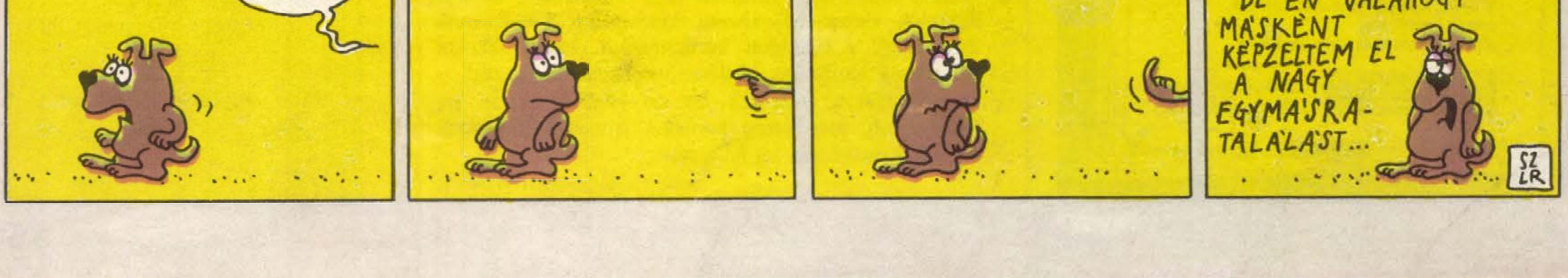
NEM VAGYOK EGY SZENTIMENTÁLIS TÍPUS, DE ÉN VALAHOGY MÁSKÉNT KÉPZELTEM EL A NAGY EGYMÁSRATALÁLÁST…
SZ LR